

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

1.50
ДИНАР

ГОДИНА
XXX
БРОЈ
923
5. IX 1969.

ПЕТКОМ

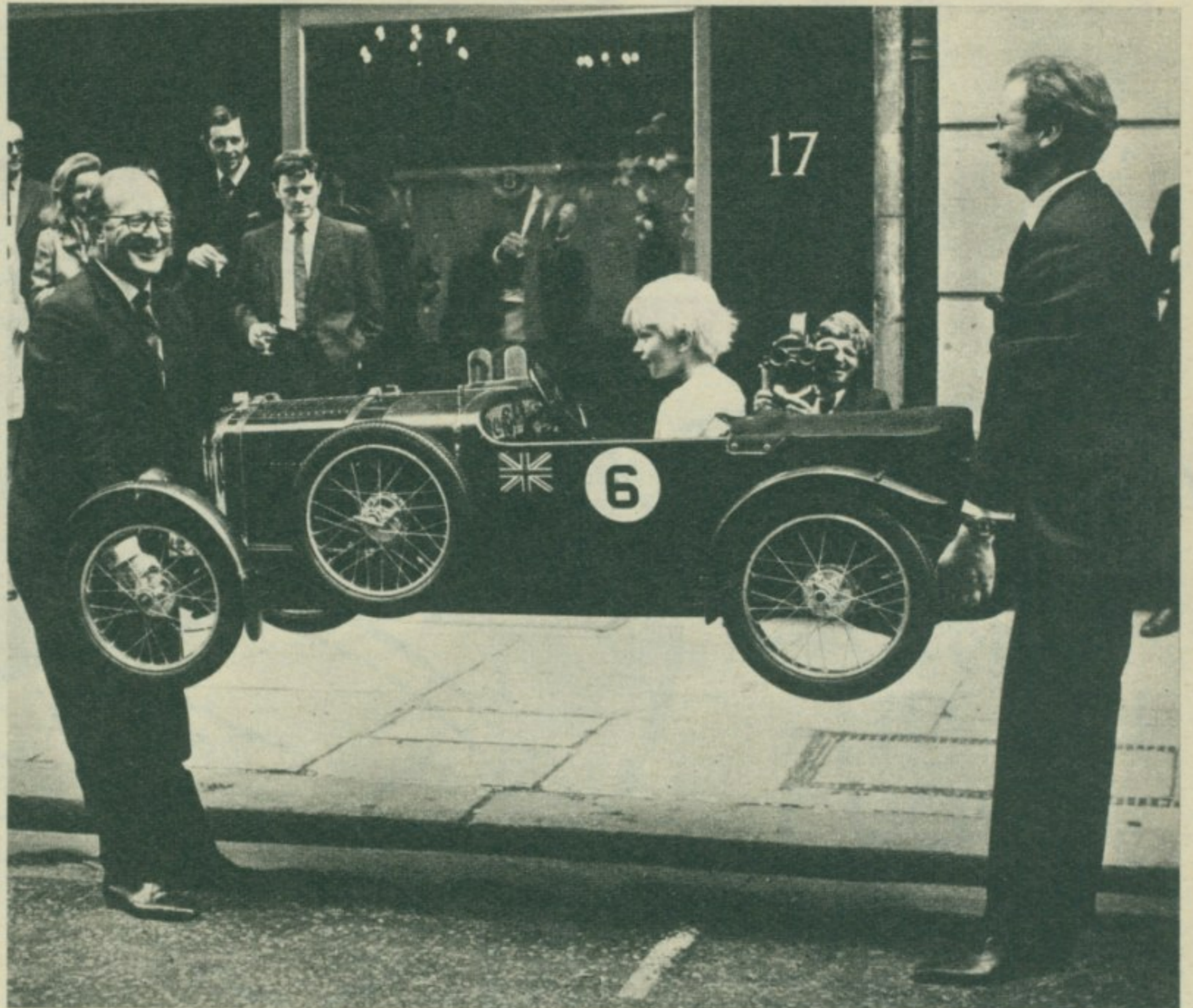
УЧИТЕ-
ЛИЦА
ЈЕ СИ-
ГУРНО
БИТИ
ОДУШЕВ-
ЉЕНА МО-
ЈИМ НО-
ВИМ ПИ-
ШТОЉЕМ!

ДОГОДИЛО СЕ...

НАЈМЛАЂИ РУШИЛАЦ. — „Био је то најзбудљивији тренутак у мом животу и нисам се нимало уплашио. Волео бих да радим овај посао кад одрастем“ — рекао је Мајк Ајроу после успелог рушења огромног димњака у Ардику (код Манчестера). Притиском на дугме детонатора Мајк је постао најмлађи рушилац старих грађевина у Британији.

СРЕЋНИ ВОЗАЧ. — Петогодишњи Чарлс Мејнел са очигледним задовољством седи у дивном моделу „Блоуер-Бентлија“ из 1929. године док га носе на изложбу у Мејферу (Енглеска). Играчка-модел је двапут мања од чувеног, оригиналног „Блоуера“ са трка у Ле Ману (Француска) тридесетих година, који још и данас учествује у тркама старих аутомобила. Модел покреће електрични мотор на батерије, а брзина му је око 20 километара на час.

**СЕР
Џон
Роу**

(1650-1709)
КОГА ЈЕ
ОТАЦ ПОСЛАО
НА МОРЕ ДА
БИ ГА
КАЗНИО ЗБОГ
НЕКЕ СИТНЕ
КРАДЕ,
ПОСТАО ЈЕ
КАСНИЈЕ
БРИТАНСКИ
АМИРАЛ
КОЈИ
ЈЕ
ЗАУЗЕО
ГИБРАЛТАР!

Веровати или не!

ТРКА СА СМРЉУ!

ДВОЈА ОГРОМНА КОЛА СА ДРЪНЕВИМА У КОЈИМА СЕ НАЛАЗИЛО 1200 МАЛИХ БУРАДИ С БАРУТОМ А КОЈА СУ ТЕРАЛИ СЕМЏУЕЛ ВОТЕРМЕН И ЈЕДАН ЧЕТРНАЕСТОГОДИШЊИ ДЕЧАК, НАШЛИ СУ СЕ НА ШУМСКОМ ПУТУ ТОЛИКО УЗКОМ ДА СЕ НИСУ МОГЛИ ОКРЕНУТИ, КАДА ЈЕ ИЗНЕКАДА ШУМА ПЛАЊУЛА! КОЧИЈАШИ СУ МОГЛИ ДА СЕ СПАСУ ПЕШИЦЕ АЛИ СУ ОНИ НАСТАВИЛИ ДА ВОЗЕ СМРТОНОСНИ ТЕРЕТ И УСПЕЛИ СУ ДА КРОЗ ШУМУ У ПЛАМЕНУ ПРЕВАЛЕ 20 КИЛОМЕТАРА И ДА СПАСУ И ЕКСПЛОЗИВ И КОЊЕ.

(1845)

ЊИВЕ НА ЈАПАНСКОМ ОСТРВУ ИЗУ ДАЈУ ДВЕ ЖЕТВЕ СВАКЕ ГОДИНЕ— ПИРИНАЧ И ПШЕНИЦУ НАИЗМЕНИЧНО.

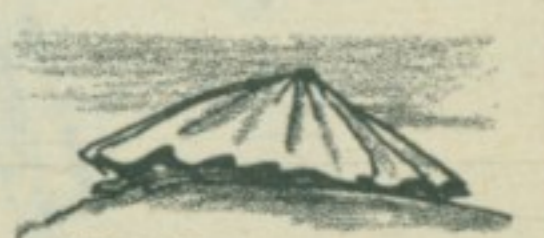
МАХУНАСТИ

ПЛОД БИЛОКЕ **ENTADA PURSOTHA** КОЈА РАСТЕ У ИСТОЧНОМ ПАКИСТАНУ, ДОСТИЖЕ ДУЖИНУ ОД 120 САНТИМЕТАРА И ТОЛИКО ЈЕ Чврст ДА ГА ЧЕСТО УПОТРЕБЉАВУЈУ КАО ЛЕСТВИЦЕ.

ПЛОТ ЗА ЗАСТАВУ АУСТРАЛИЈЕ

ДЕЛО ЈЕ УЧЕНИКА **АДВОРА ИВЕНСА** КОЈИ ЈЕ 1901. ГОДИНЕ ПОБЕДИО НА КОНКУРСУ НА КОЈИ ЈЕ СТИГЛО 30.000 ПРЕДЛОГА.

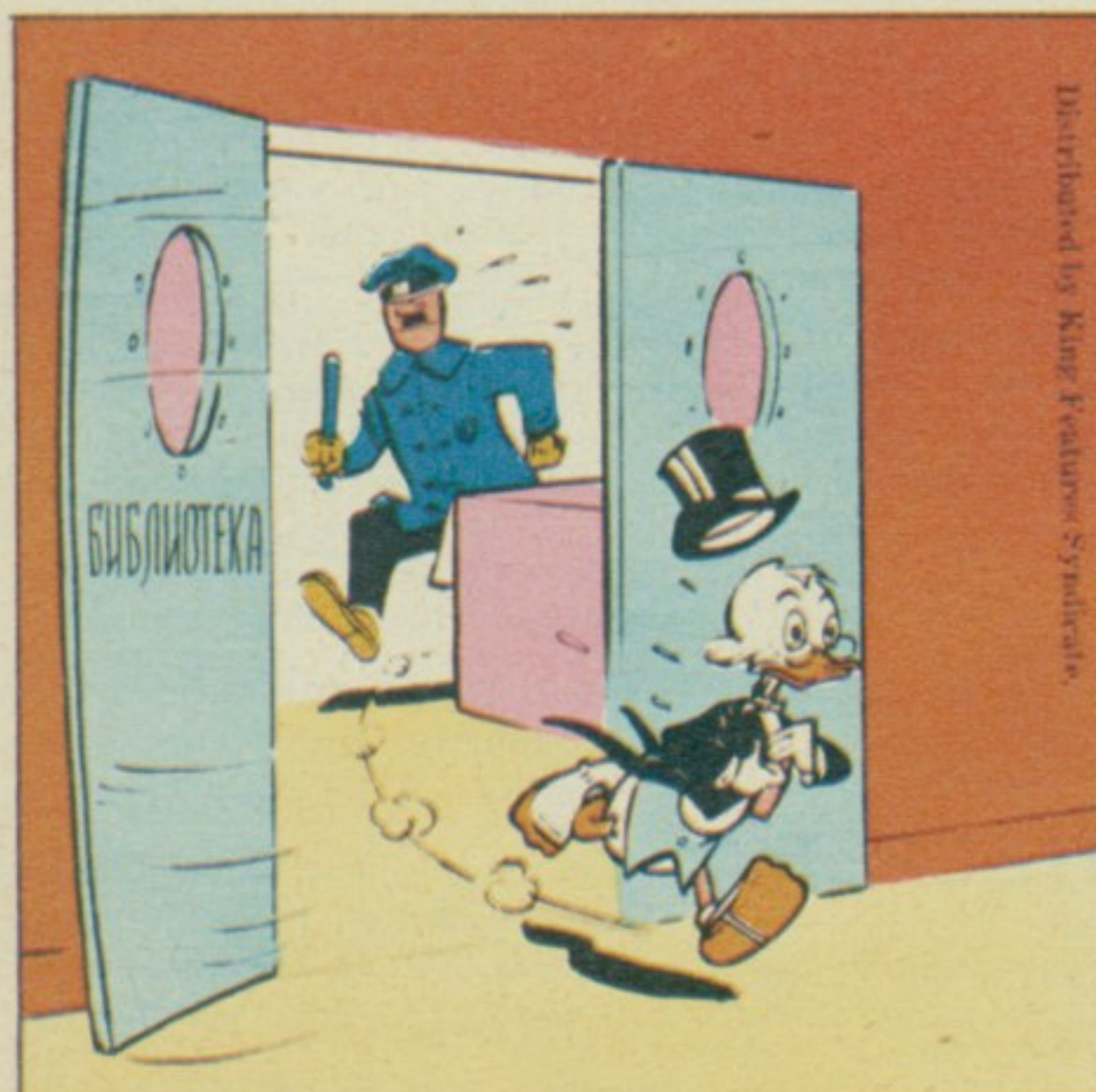
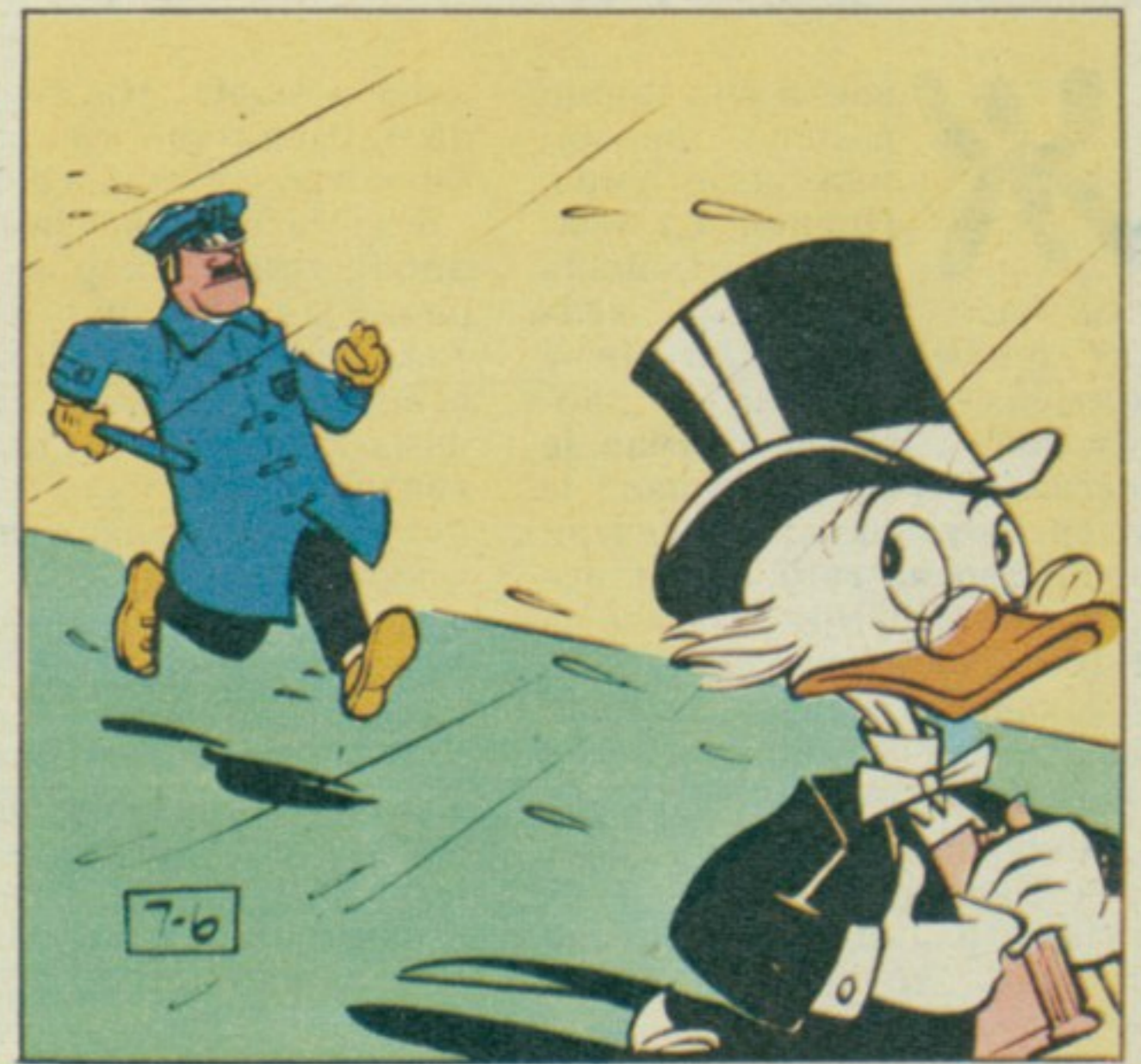
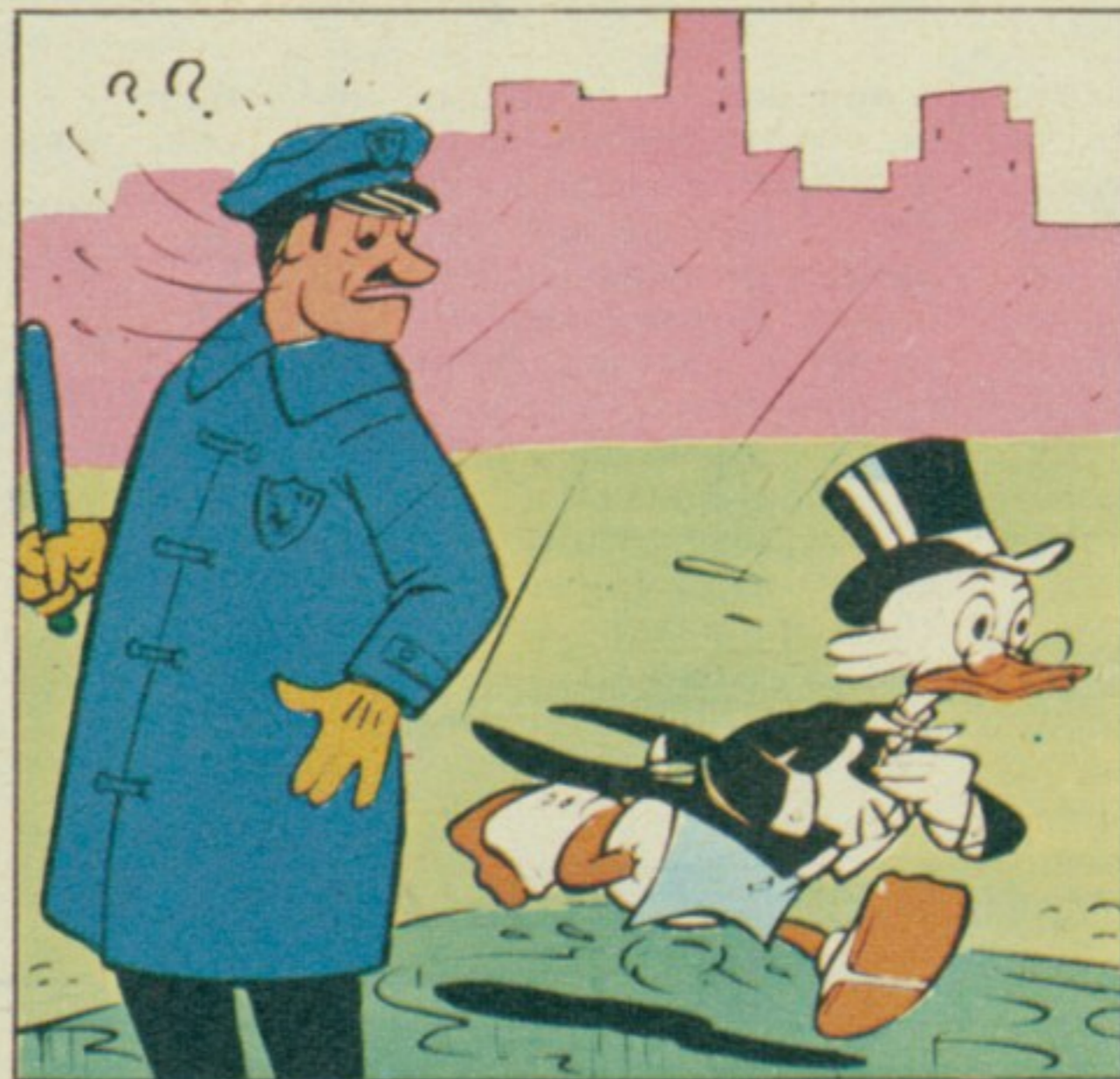
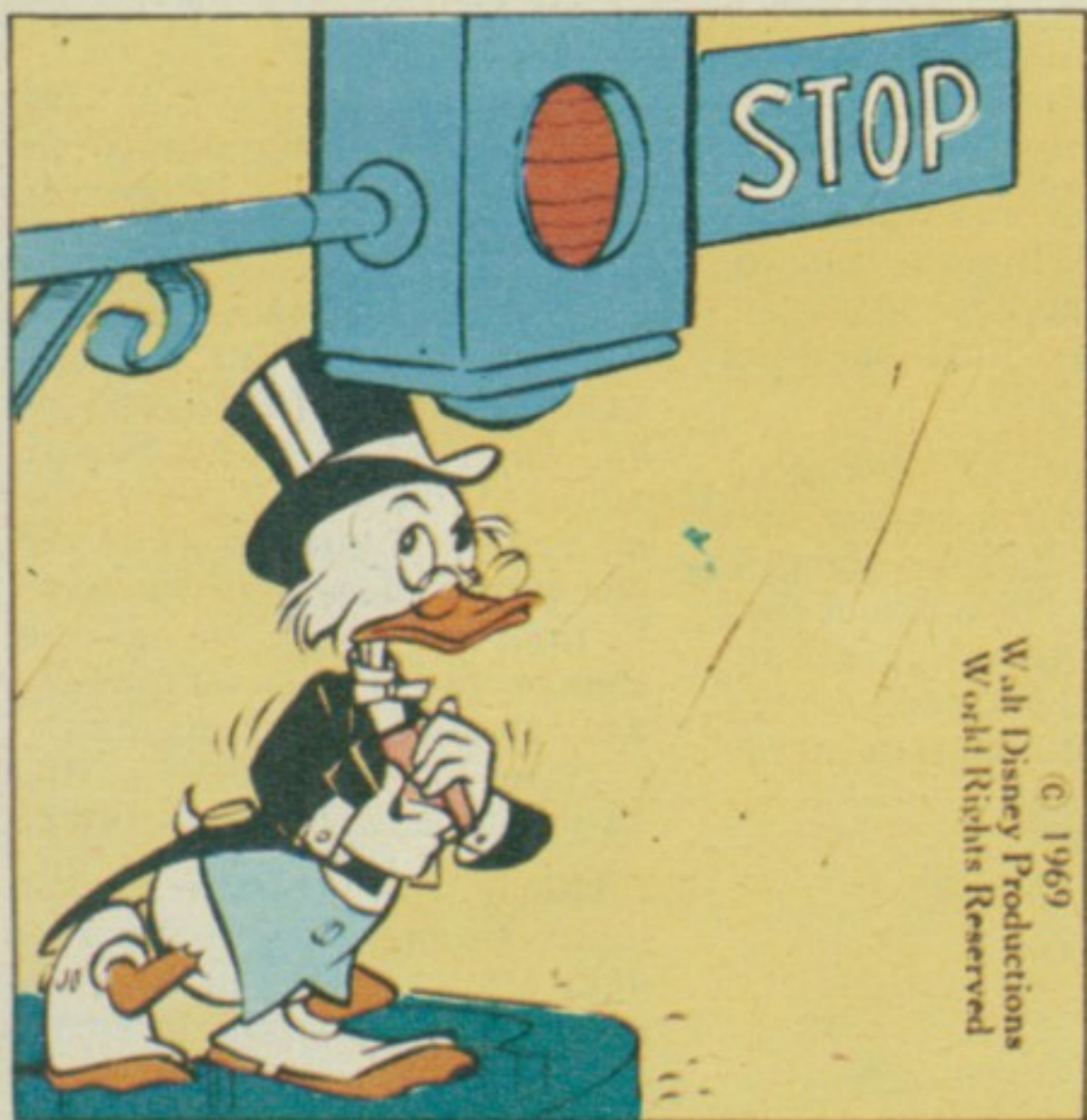
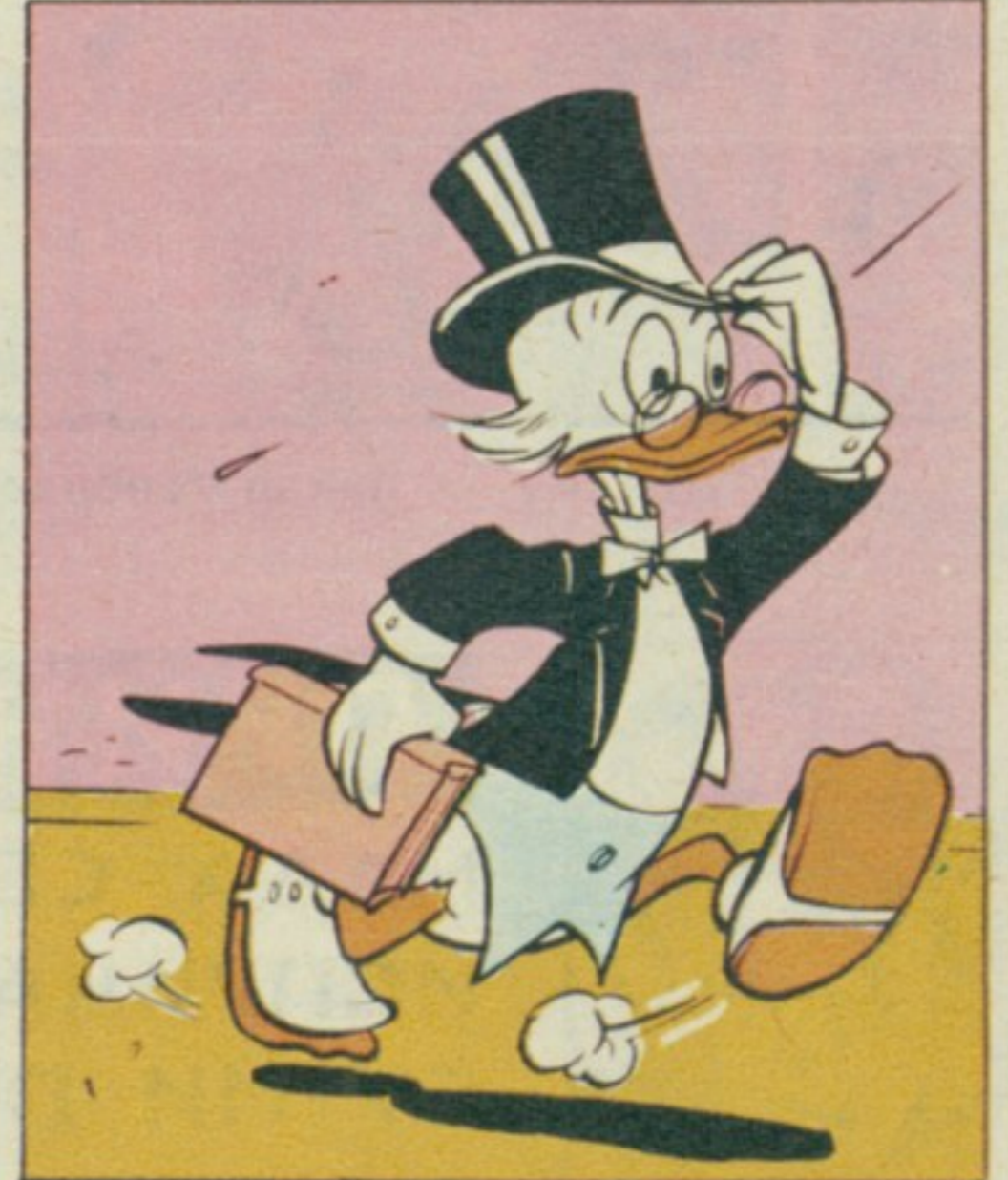
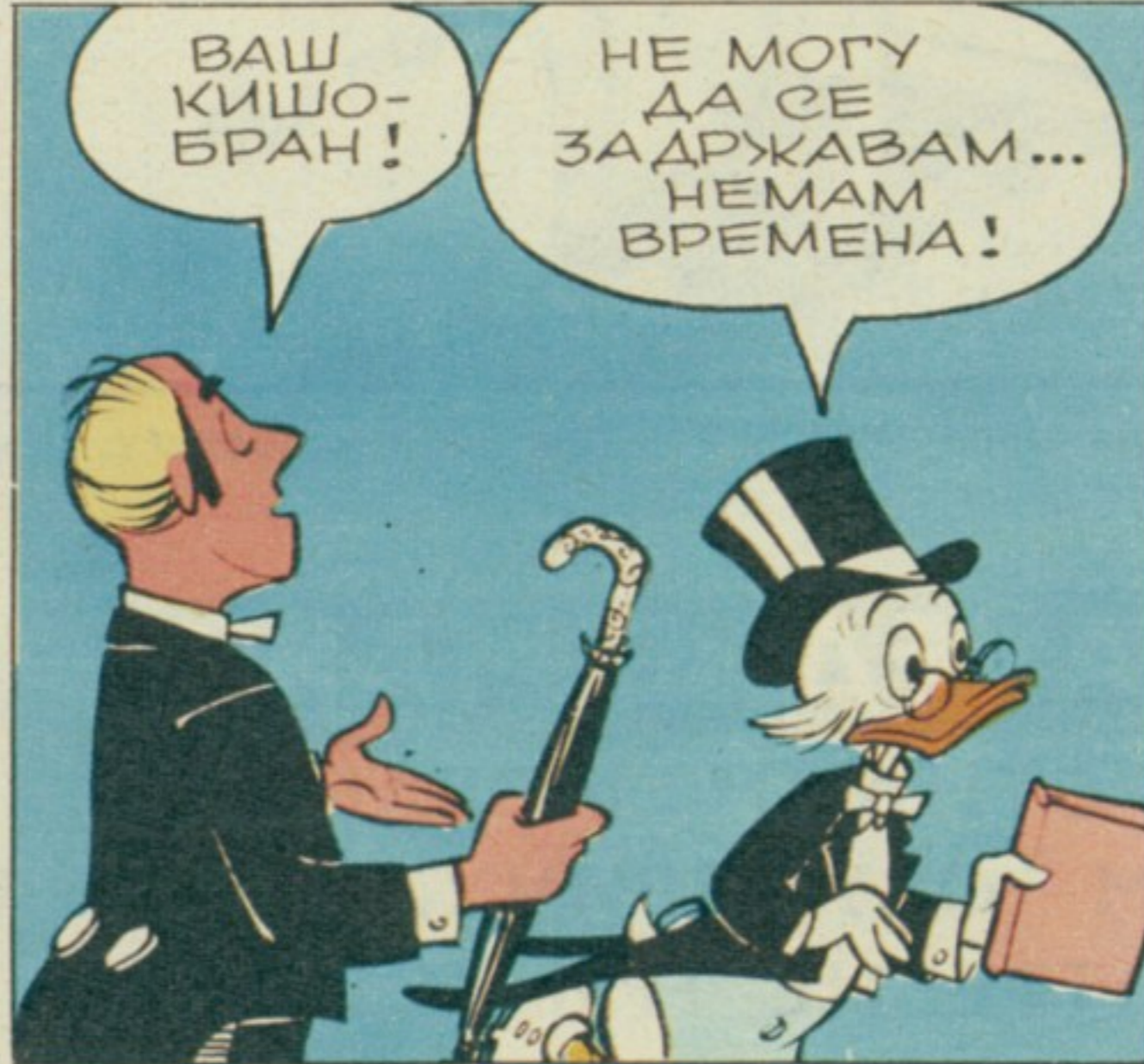
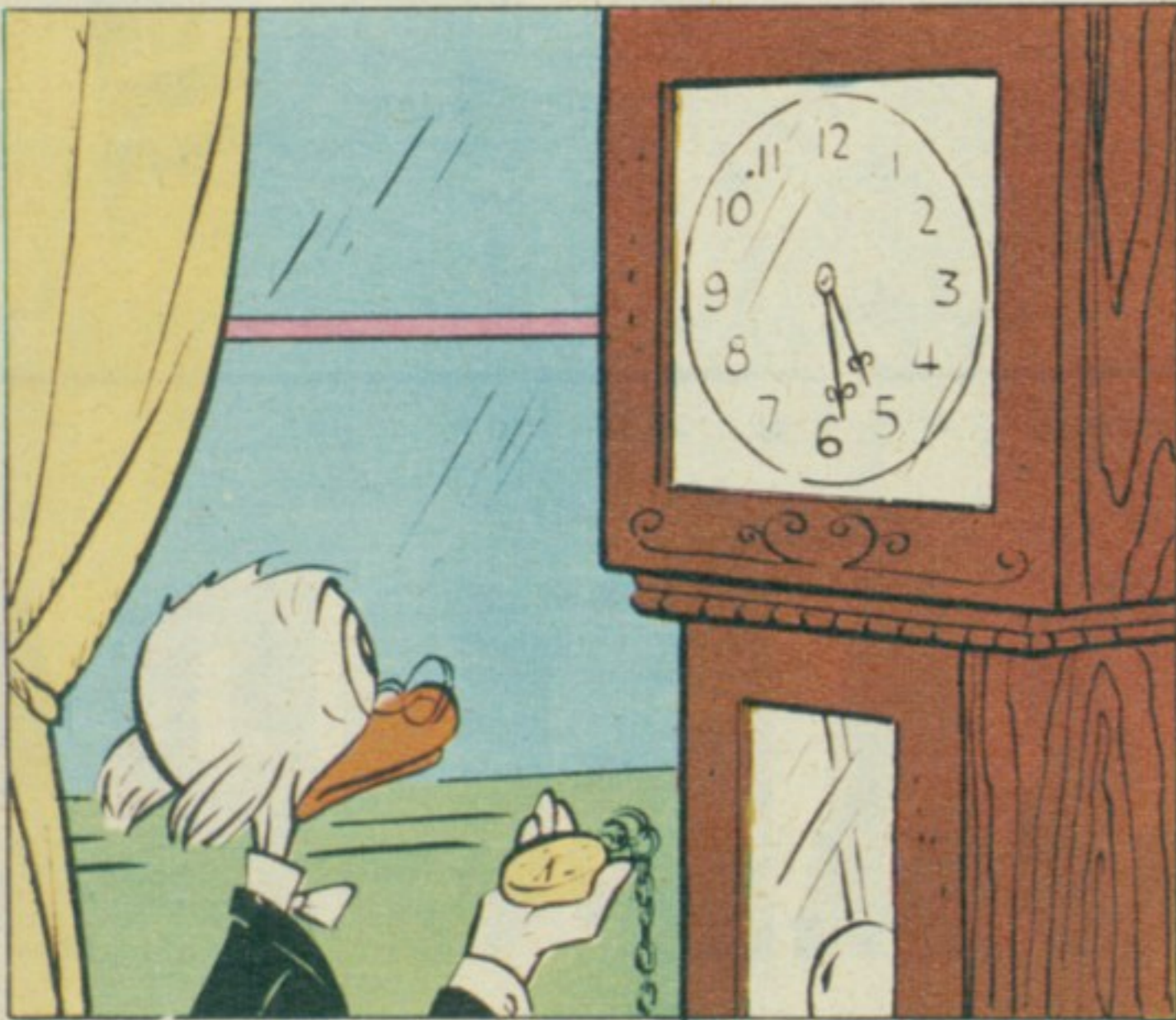

КОЛКА РЕБРАСТИ ПРИЛЕПАК

(АСТАРА ССАВРА) ТОЛИКО СЕ ЈАКО ПРИЛЕПИ ЗА ПОДЛОГУ ДА ЈЕ, ДА БИ СЕ ОДЛЕПИЛА САМО ЈЕДНА ЊЕНА НОГА, ПОТРЕБНА СНАГА ОД 6 КИЛОГРАМА НА 1 КВАДРАТНИ САНТИМЕТАР.

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

Док му је лекар говорио да мора остати два-три дана у кревету, приметила сам у Бадијевим очима страх.

ПРИЧА ЈЕДНЕ МАЈКЕ

МАДА СЕ СТИДИМ, МОРАМ ДА ИСПРИЧАМ ОВУ ПРИЧУ. БИЛЕ СУ МИ ПОТРЕБНЕ ТРИ ГОДИНЕ ДА ПОГЛЕДАМ ИСТИНИ У ОЧИ

Живели смо мирно и лепо док мој муж није умро. Новцем од осигурања отворила сам малу продавницу женске одеће. Сада сам мање времена проводила са својим сином Бадијем. Имао је шеснаест година, ишао је у средњу школу и вечери проводио на свој начин. Један његов пријатељ имао је аутомобил који је претворио у тркачки. Помисао да Бади излази с њим забрињавала ме, али нисам ништа рекла. Покушавала сам да убедим Бадија да увече мање излази, али он је онда био немиран: ходао је по кући крупним корацима а кад би сео врполио се на столицу. Мислила сам да је тај његов немир немир младости.

ЛОПОВ У КУЋИ?

Отприлике у то доба из куће су почели да нестају разни предмети. Једне вечери, дошавши с посла, приметила сам да нема радија. Бади је прегледао све мреже на прозорима да би видео куда је лопов могао да уђе, али све је било добро затворено. Затим су нестале ловачке пушке и фотографски апарат мога мужа, новац из моје ташне па чак и ши-

ваћа машина! Нисам сањала да је Бади све то однео да би могао да купи дрогу.

Кад је следеће зиме Бади добио грип, лекар му је наредио да неколико дана остане у кревету. Док је то говорио, приметила сам у очима свога сина страх. Сутрадан ујутру било му је горе: чула сам како повраћа у купатилу.

Појурила сам у његову собу. Био је блед као крпа. Гледао ме готово с мржњом. — Излазим — рекао ми је. Али, био је сувише слаб. Остао је у кревету, преврћујући се као да има грчеве у свим мишићима. Почео је да јеца као дете:

— Мама — плакао је — зар не видиш да ми је потребно да се „продрмам“?

Нисам знала о чему говори али ми је он, јецајући и грчећи се, објаснио да му је потребна дрога хероин.

КОМЕ ДА СЕ ОБРАТИМ?

Обузела ме је мрачна мешавина осећања: сажаљење, бес, неверица. Излетела сам из собе.

Кад сам се после неколико минута вратила у Бадијеву собу, њега више није било. Следећих неколико часова десетак пута сам узимала телефонску слушалицу да по-

зовем власти, полицију, некога! Али нисам могла да поднесем помисао да би могли да затворе мог сина. Била сам решена да се сама борим против опасности која му је претила. Знам, погрешан метод, али ни данас не бих умела да кажем који је онај прави.

Око девет увече Бади се вратио кући. Изгледао је готово нормално. Очигледно, нашао је оно што је отишао да тражи. Без оклевања, почела сам да говорим о томе.

ЗНАО САМ ДА ЋЕШ МЕ ПРИЈАВИТИ!

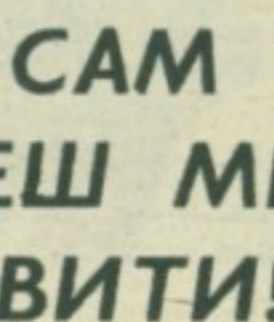
Чекала сам колико сам могла, а онда сам се обратила Федералном уреду за наркотику и затражила њихову помоћ. Агент који ме посетио, не би желео да кажем његово име, зато ћу га звати Роберт Максвел.

— Не могу да вам пружим помоћ коју бих желео — рекао ми је. — У читавим Сједињеним Државама постоје само две болнице за ове случајеве и обе су препуне. Наравно, могли бисмо дечака да ставимо у затвор и да извесно време буде далеко од дрога. Али, то је болно и вероватно не би имало трајну корист. Најва-

жније је да сам жели да се одвикне.

Те вечери говорила сам Бадију о Максвелу. Искриво је уста у горак осмех.

— Могао сам претпоставити, мама, да ћеш ме пријавити. Као да је подигао зид између нас.

НЕСРЕЋА

Није се вратио ни те ноћи ни сутрадан. Онда су ми те-

лефонирани из болнице: Бади је имао саобраћајну несрећу и пресекао је врат на поломљеном стаклу.

Кад сам се мало смирила помислила сам да би овај удес могао да спасе мог сина. Та нада је порасла следећих дана. Бади је био тако тешко повређен да је његов порок пао у други план. Рекли су ми да ће с временом потпуно оздравити, али сада је требало да му у грло ставе пластичну цев да би могао да једе и дише.

После три недеље у болници, Бади је изгледао онај некадашњи, само што је говорио веома тихо, а желео је да брбља са мном. Први пут после толико месеци опет је то био дечак сјајних очију и бистрог духа.

— Мора да си због мене проживела ужасне тренутке, мама, — рекао ми је озбиљно једног дана.

Ишла сам из болнице радосна срца. Готово сам престала да се бринем због тајанствених телефонских позива од пре извесног времена. Један човек који није хтео да каже своје име питао је где је мој син.

А онда ме, врло касно једне вечери, пробудио телефон. Био је Бади.

— Мама, треба ми 50 долара — рекао је очајничким гласом. — Побегло сам из болнице и треба ми новац.

— Мама, зар не видиш да ми је потребно да се „продрмам“!

Узалуд сам га чекала на аеродрому. Бадија није било.

ВИ ДА ИМАШ СИНА!

ГДЕ ЈЕ БАДИ?

Рекао је да му је новац потребан за једног трговца дрогом. Није хтео да ми каже где је док му нисам обећала да ћу донети новац.

— Тај човек није ситан лопов — плакао је. — Пази, он се не шали.

Узела сам кола и отишла на адресу коју ми је дао. Кућа се налазила у озлоглашеној четврти. Паркирала сам уз плочник и угасила фарове, према Бадијевим упутствима. Иза угла се појавила тамна фигура и пришла аутомобилу. Чврсто сам стезала волан не усуђујући се да се померим. Човек ме гледао из мрака, испод спуштеног обода шешира.

— Јесте ли донели педесет долара? — питао је пригушеним гласом.

— Где је Бади? Шта сте урадили с мојим сином? —

— Тамо је иза угла. Рекао је да ћете донети педесет долара.

— Хоћу да мој син буде овде са мном у колима пре него што икоме дам новац — рекла сам.

Човек је на тренутак оклевао а онда се окренуо и нестао иза угла. После кратког времена из сенке су изашле две фигуре и угледала

сам бели завој око Бадијевог врата.

— Хвала ти што си дошла, мама — рекао је тихо.

— Врати свој дуг — рекла сам му грубо дајући му новац.

— Дајте ми цев — прошаптао је Бади. Човек му је дао неки предмет. Видела сам како Бади нешто ради са завојем на врату, и онда сам схватила: хероин му је био тако потребан да је трговцу дао цевчицу као гаранцију!

Док смо се враћали кући, у глави ми је сазрео план. Покушаћу да повратим поверење свога сина. Заборавила сам своју продавницу и све време проводила сам са Бадијем. Дечак је био готово као некад, мада сам знала да вероватно сваки дан узима мало хероина.

Четвртог дана, почео је да се врпољи. Чело му је било орошено знојем, био је блед.

— Мама — плакао је — мораш да ми додравиш још!

Била сам готово срећна: значи опет има поверења у мене. Саопштила сам му своје услове. Отићи ћу с њим. Сав хероин који купи треба да да мени и ја ћу му га давати по мало. Аутомобилом смо отишли у центар; дала сам му новац. Он се грчећи попео у неку зграду и вратио се са две капсуле.

— Нисам могао да добијем више — рекао је.

Те ноћи сам имала сумњиву част да видим како мој син узима хероин. Реакција

је дошла готово одмах. Желео је да ми прича о свим својим дотадашњим искуствима с хероинном, о томе шта је осећао, о тренуцима када се лоше осећао и то ми крио. Ја сам слушала. Коначно је био срушен зид који нас је раздвајао.

Кад му је цев скинута, опет је био готово здрав. Била сам сигурна да узима мање хероина него некад. Дозвољавала сам му да излази колима и враћао се кући да му ја дам порцију. Понекад је чак говорио и о лечењу. Купила сам све књиге које сам могла да нађем о употреби дрога. Бади их је прочитао и заједно смо причали о њима.

ТА СТВАР ЈЕ СТРАШНА!

А онда једне вечери није дошао кући. Није га било два дана. Треће вечери чула сам његове кораке. Откад је отишао није се ни умивао ни бријао: одело му је било прљаво и изгужвано. Не погледавши ме, отишао је у своју собу. Кад сам ушла, с муком је отворио очи, устао и сео, погнут, с лицем у рукама.

— Мама — рекао је, та ствар је страшна и лукава. — Чини злим све што такне. Схватао је шта се дешава

с њим, али је изгледало да признајући то осећа неку врсту задовољства.

— Требало би да сам одавно у затвору — рекао ми је. — Да знаш у какве сам се невоље упетљао и шта све нисам крао да набавим мало...!

НЕМА НАДЕ

Агент Максвелт је дошао чим сам га позвала. Разговарао је насамом са Бадијем више од један час. Пошто је отишао, Бади је изишао из куће и није се вратио. Те ноћи, телефонирали су ми из полиције. Бади је нађен у несвестици на једном градилишту. Превелика доза хероина, рекли су.

Одвели су га у једну државну болницу. Прве две не

деље ми није писао. После ми је објаснио да се осећа превише лоше.

Кад су његова писма почела да стижу, говорио је да се осећа много боље. После је писао да жели да се запосли и причао о свему што ће радити кад се врати кући. Правио је велике планове за свој повратак. Али, у одређено време није стигао. Нисам више чекала на аеродрому. Дошао је другим авионом, осам часова касније. Кад је ушао у кућу био је „печен“, баш као што сам га видела толико пута.

Роберт Максвелт ми је рекао мирним и одлучним гласом:

— Знам, госпођо, да родитељи не могу с тим да се помире, али било би боље да заборавите да имате сина.

У игућем броју:

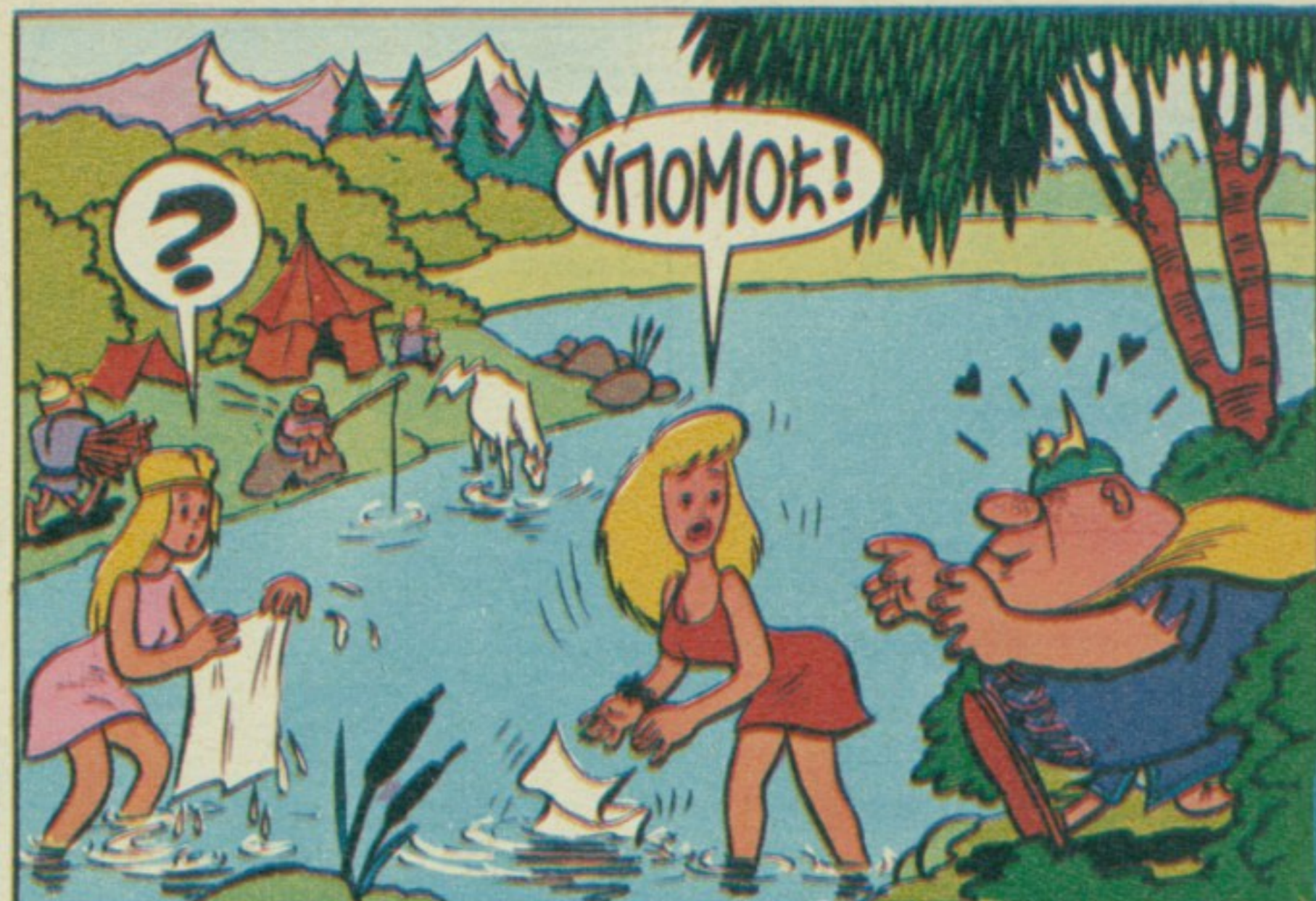

Тарзанов отац

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

БИТКА У ЦРНОЈ ШУМИ

БЕЖЕКИ
ОД АВАРА,
КАРАВАН
ДИМЕ КАНТА-
КУЗЕНА
СТИГАО ЈЕ
ДО ВЕЛИКОГ
СРЕБРНОГ
ЈЕЗЕРА. УЗ
ПУТ СУ ЗА-
МЕЛИ СВАКИ
ТРАГ И НАЈ-
ЗАД РЕШИЛИ
ДА ПРЕ-
ДАХНУ...

Авион, или боље рећи оно што је од њега преостало, допремљен је камионом до Одељења за спречавање удеса и истражи вање њихових узрока при ваздухопловству Енглеске у Фарнбороу. Био је то товар од 25.000 делова које је на месту несреће прикупила чи тава армија трагача.

Један или неколико тих делова могу да покажу зашто се авион срушио. Посао шефа Одељења за истраживање удеса Фреда Џонса јесте да пронађе значајне делове, уочи шта они казују и открије зашто се несрећа догодила. Нама би се та гомила метала чинила сасвим бескорисна, али за Фреда сваки део представља траг сличан оном из детективске приче.

КРИВАЦ — ТРУН ПРАШИНЕ

Први податак добио је кад је нашао искривљен и поцрнео бројчаник брзиномера. Од удара и стакло на брзиномеру се разбило а комадићи утиснули по целој површини бројчаника изузев на малом простору који је штитила игла инструмента. На том месту је танка линија показивала да је авион летео брзином од 900 километара на час пре него што се срушио на земљу.

После неколико недеља стрпљивог и прецизног рада, Фред је открио узрок несреће и препоручио да се предузму мере које ће онемогућити будуће удесе из истог разлога.

После 25 година детективног бављења ваздушним удесима, Фред је постао један од водећих светских стручњака. Он сваке године испита десетине најзамршенијих случајева, јер због великог искуства добија само најтеже задатке.

За решавање заиста замршених авионских удеса потребно је скоро два месеца. Дobar пример за ово је млазнички ловац који се срушио приликом слетања са једним мо-

ФРЕД ЏОНС, ДЕТЕКТИВ АВИОНСКИХ УДЕСА, ЛАМПОМ ОСВЕТЉАВА ДЕЛОВЕ АВИОНА КОЈИ, МАДА СМРСКЕНИ, ТРЕБА ДА МУ ОТКРИЈУ УЗРОК УДЕСА.

ТАЈНА ЦРНЕ КУТИЈЕ

КАД СЕ АВИОН СРУШИ, ПОЧИЊЕ ТРАГАЊЕ ЗА ЈЕДНИМ ИНСТРУМЕНТОМ КОЈИ ТРЕБА ДА КАЖЕ ЗАШТО ЈЕ ДОШЛО ДО НЕСРЕЋЕ

ТАНКА ЦРНА ЛИНИЈА НА БРОЈЧАНИКУ СРУШЕНОГ АВИОНА (ОЗНАЧЕНА СТРЕЛИЦОМ) ДОКАЗУЈЕ ДА ЈЕ АВИОН УДАРИО У ЗЕМЉУ У ТРЕНУТКУ КАДА ЈЕ ИГЛА НА ИНСТРУМЕНТУ ПОКАЗИВАЛА БРЗИНУ ОД 900 КИЛОМЕТРА НА ЧАС.

тором ван употребе, после чега је прикупљено око 100.000 његових делова. Фред и његови помоћници су саставили авион од тих делова и прегледали сваки његов сантиметар, али су тек после поновљеног напора пронашли „кривца“: трун прашине величине зрна песка који је запушио вентил за довод горива и тако онемогућио рад једног мотора и смањио снагу другог.

ЧАСОВНИК ПОКАЗУЈЕ ВРЕМЕ УДЕСА

За доброг детектива ваздушних удеса није потребно само велико техничко знање већ и снажљивост једног Шерлока Холмса. То лепо илуструје пример сата који је престао да ради на руци мртвог pilota чији се апарат срушио у море.

Детектив из романа би на основу времена на часовнику одмах закључио кад се одиграла несрећа, али оваква претпоставка била би несигурна и преурањена за детектива авио-удеса. Сат је најпре пажљиво расклопљен како би се испитало да није

можда неки механички квар довео до престанка рада, а затим су истраживачи разговарали са пријатељима pilota желећи да сазнају да ли је он имао обичај да увек дотерује сат. Тек кад је утврђено да је pilot у том погледу био изузетно уредан, са сигурношћу је прихваћено време које је показивао сат pilota као тачно време несреће.

Прво што детектив уради кад стигне на место несреће јесте да испита трагове олупине који су увек различити, баш као и отисци прстију. Кад авион експлодира у ваздуху, делови су обично расути на великом простору око места удеса. На основу њихове удаљености од тачке експлозије може да се утврди редослед којим су отпадали са авиона, што је битно за проналажење узрока несреће.

И непостојање трага олупине може да буде веома значајно зато што се одмах одбацује велики број могућности које су могле да доведу до удеса, али авио-детектив мора да обезбеди да се испита свака ситница.

Ипак, најпоузданији начин утврђивања узрока авионске

ПОМОЋУ „ФИБРОСКОПА“ ЏОНС „ВИДИ“ И ШТА ПОКАЗУЈЕ НЕРАСКЛОПЉЕНИ ИНСТРУМЕНТ СРУШЕНОГ АВИОНА.

несреће представља такозвана „црна кутија“. То је уређај величине писаће машине који ради на принципу обичног магнетфона, а налази се у пилотској кабини у склопу система везе земља — ваздух. „Црна кутија“ на магнетфонској траци региструје сваки детаљ лета авиона (положај, видљивост, брзину итд.), а сви подаци се аутоматски бележе и на магнетфонској траци у контроли летења на земљи — ово двоструко обезбеђење омогућава да се, у случају да „црна кутија“ буде уништена приликом удеса или да један од два уређаја (авионски или земаљски) затаји, утврди права истина.

»НЕПОДМИТЉИВИ РАЧУНОВОЂА«

„Црна кутија“ је „неподмитљиви рачуновођа“ сваког авионског лета, али њени изумитељи и људи који се баве истраживањем узрока авионских несрећа најзадовољнији су кад нема потребе да се потврђује њена несумњива вредност. Али кад се таква потреба ипак укаже, детективи по сваку цену настоје да пронађу драгоцену кутију јер је правна веродостојност „сведочења“ кутије потпуна тек кад се упореди магнетфонска трака из авиона са оном на земљи. Због тога су једном приликом детективи чак морали да саставе хиљаде делића траке из „црне кутије“

чији је уређај био смрсан приликом пада авиона.

Понекад се дешава да се и олупина авиона и тајна удеса сакривена у „црној кутији“ изгубе кад авион падне у дубоку воду, а било је случајева да авион једноставно нестане уколико нема очевидца или ако они не запамте место на коме је авион пао у море.

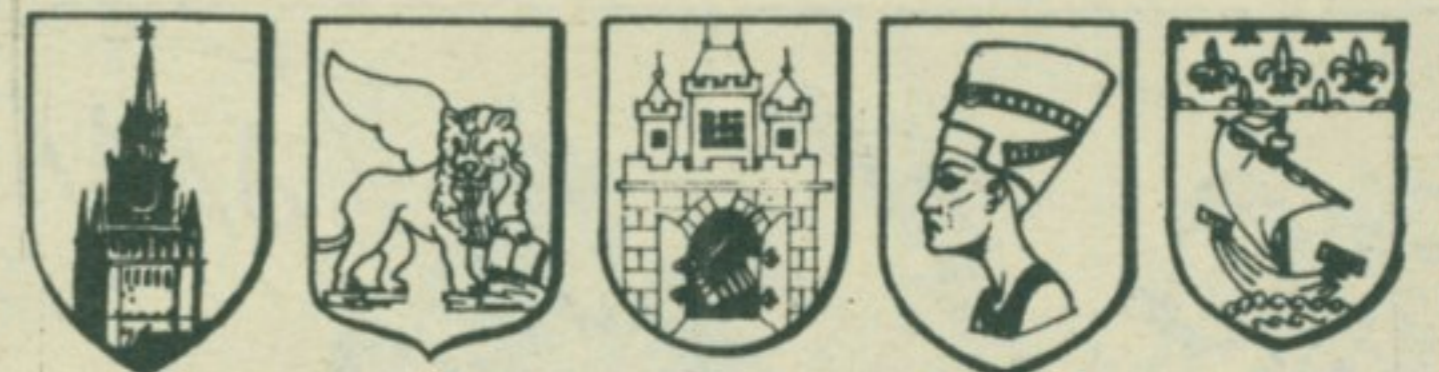
Године 1959. прототип бомбардера типа „Виктор 2“ нестало је изнад Ирског мора. Организовано је велико трагање за олупином уз помоћ морнарице, ваздухопловства и 16 рибарских чамаца који су по узбурканом мору најпре морали да пронађу место на коме је авион потонуо, а затим да са дубине од 140 метара извлече његове остатке. Срећом, „црна кутија“ била је међу пронађеним деловима и тако је разјашњена тајна удеса.

Поред „црне кутије“, детективи користе и осталу најсавременију опрему, на пример телевизијски уређај монтиран на микроскоп који омогућава да се брзо и лако испитају ситни делови инструмента авиона, затим „фиброскоп“ који допушта да се разгледа унутрашњост инструмента без претходног расклапања...

Иако су „црна кутија“ и друга средства неопходни за истраживање, ипак су вештина, искуство и способност запажања истраживача-детектива од пресудног значаја за решавање загонетке авионског удеса.

Д. П.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ:

НАГРАДНИ ШКОЛСКИ КАЛЕНДАР

Dan
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

СЛЕДЕЌИ НАСТАВАК: СЛОБОДНИ!

РАСПОРЕД ЧАСОВА

ПОНЕДЕЉАК	УТОРАК	СРЕДА	ЧЕТВРТАК	ПЕТАК	СУБОТА

1

2

3

4

5

6

7

8

9

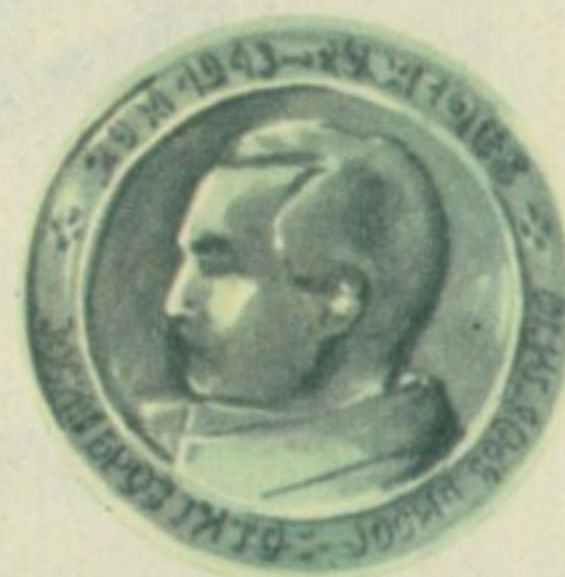
10

12

11

ПАЗИ НА НАГРАДЕ!

На дописници уз залепљен купон „Златник II“ према редним бројевима напишите ИМЕНА ПРЕДСТАВНИКА НАРОДА који су нацртани и пошаљите Забавнику. Прва награда је златник, друга мали златник а трећа два сребрњака (нацртани су у распореду часова)

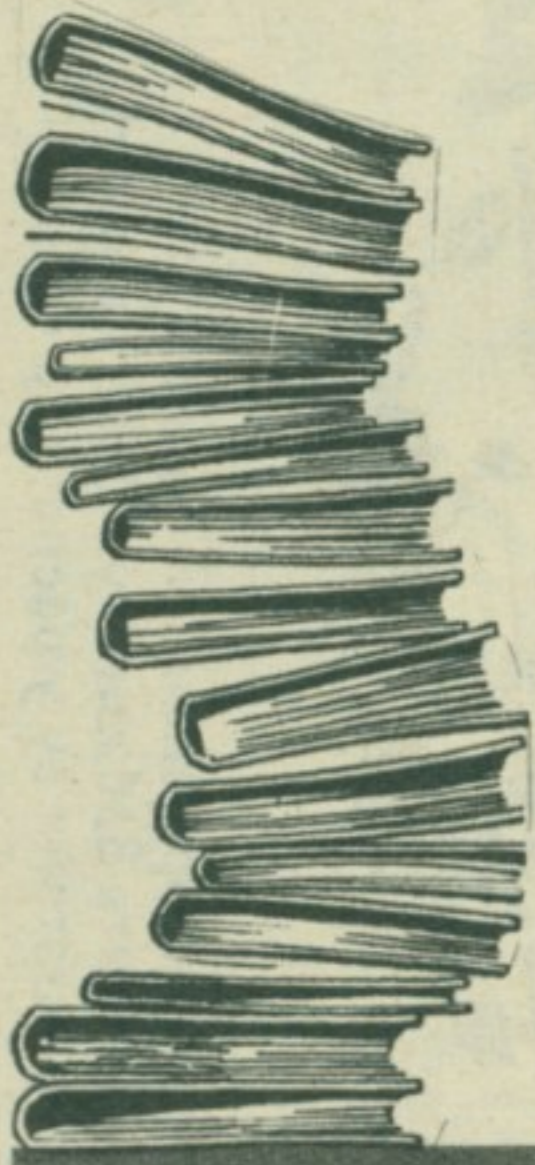
ЗЛАТНИК II

ПРОСВЕТА

НА ПОЧЕТКУ НОВЕ ШКОЛСКЕ 1969-70. ГОДИНЕ

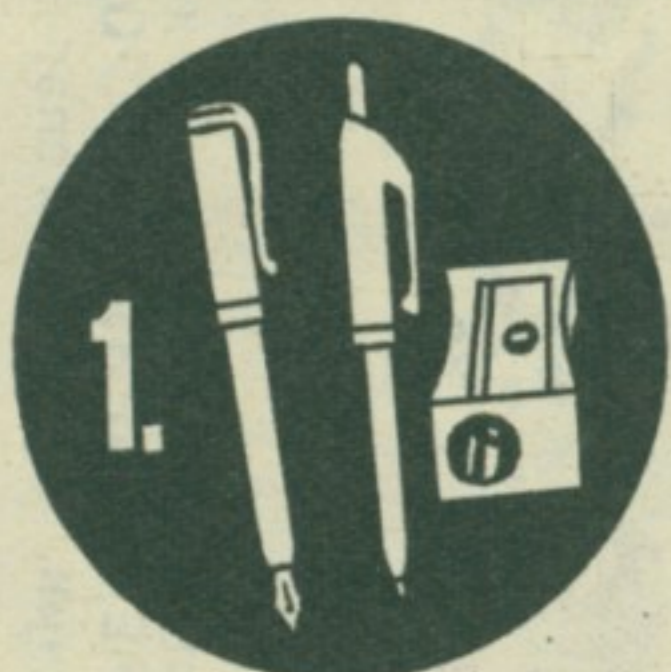

У СВОЈИМ КЊИЖАРАМА
НАГРАЂУЈЕ СВАКОГ ЂАКА

ЗА КУПОВИНУ ШКОЛСКИХ
КЊИГА И ПРИРУЧНИКА * РЕЧ-
НИКА * ЛЕКТИРЕ * ПРИБОРА *
СВЕЗАКА * ЂАЧКИХ ТОРБИ ИТД.

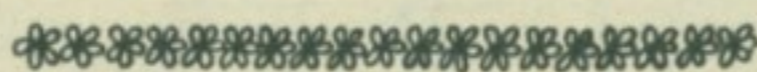

НАГРАДЕ:

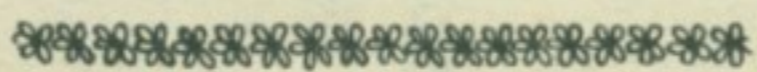
ЗА КУПОВИНУ ОД НАЈМАЊЕ
50 НОВИХ ДИНАРА

ЂАЧКО НАЛИВ-ПЕРО СА РЕЗАЧЕМ ИЛИ ХЕ-
МИЈСКОМ ОЛОВКОМ

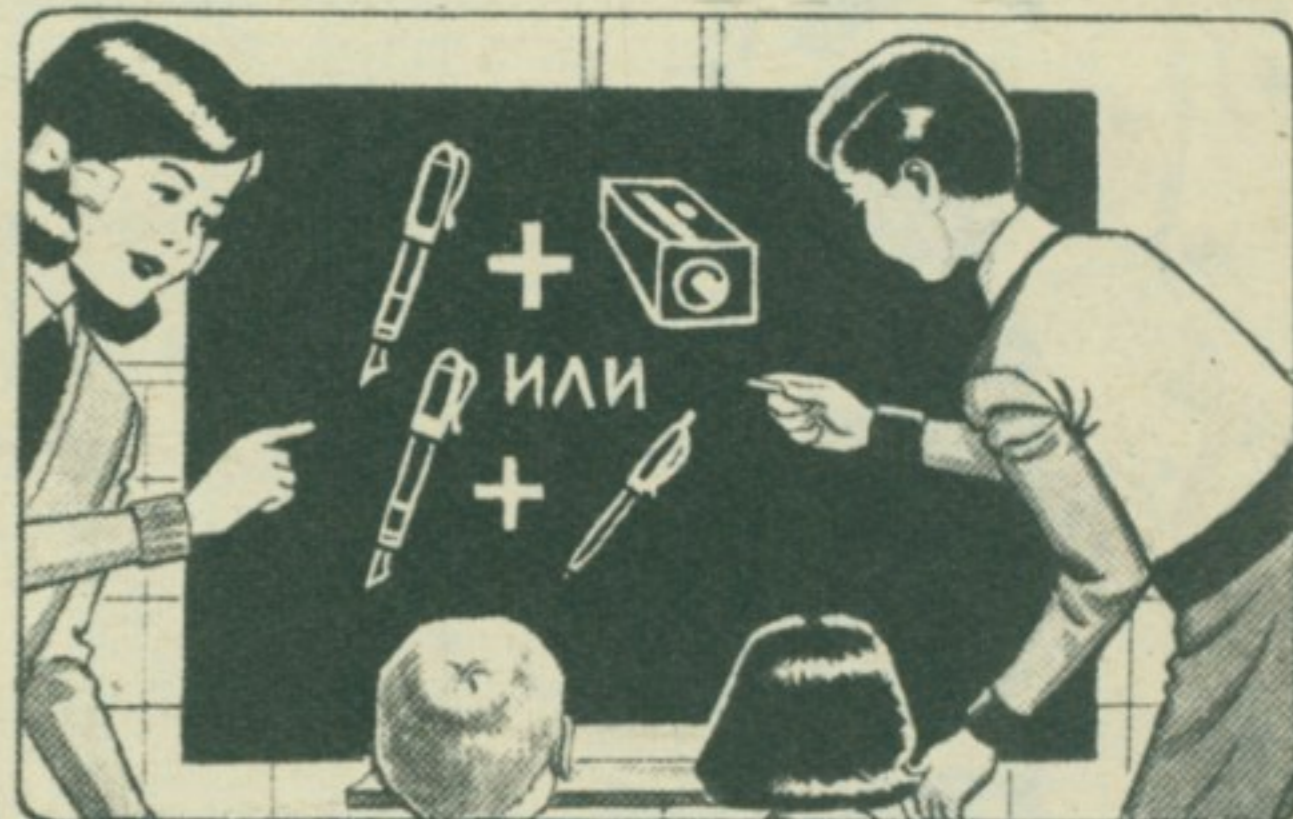
ЗА КУПОВИНУ ОД НАЈМАЊЕ
100 НОВИХ ДИНАРА

СПЕЦИЈАЛНИ ШКОЛСКИ КАЛЕНДАР-АГЕНДА
ЗА 1969-1970. ГОДИНУ (У ВРЕДНОСТИ ОД 20
Н. ДИН, ИЛИ ДВЕ МОНОГРАФИЈЕ СА РЕПРО-
ДУКЦИЈАМА О НАШИМ И СВЕТСКИМ СЛИКА-
РИМА И ВАЈАРИМА ИЛИ ТРИ КЊИГЕ ИЗ ПОЗ-
НАТЕ ДЕЧЈЕ БИБЛИОТЕКЕ »ЗЛАТНА КЊИГА«

ЗА КУПОВИНУ ОД НАЈМАЊЕ
200 НОВИХ ДИНАРА

ЗЛАТНО НАЛИВ-ПЕРО И СПЕЦИЈАЛНИ ШКОЛ-
СКИ КАЛЕНДАР-АГЕНДА

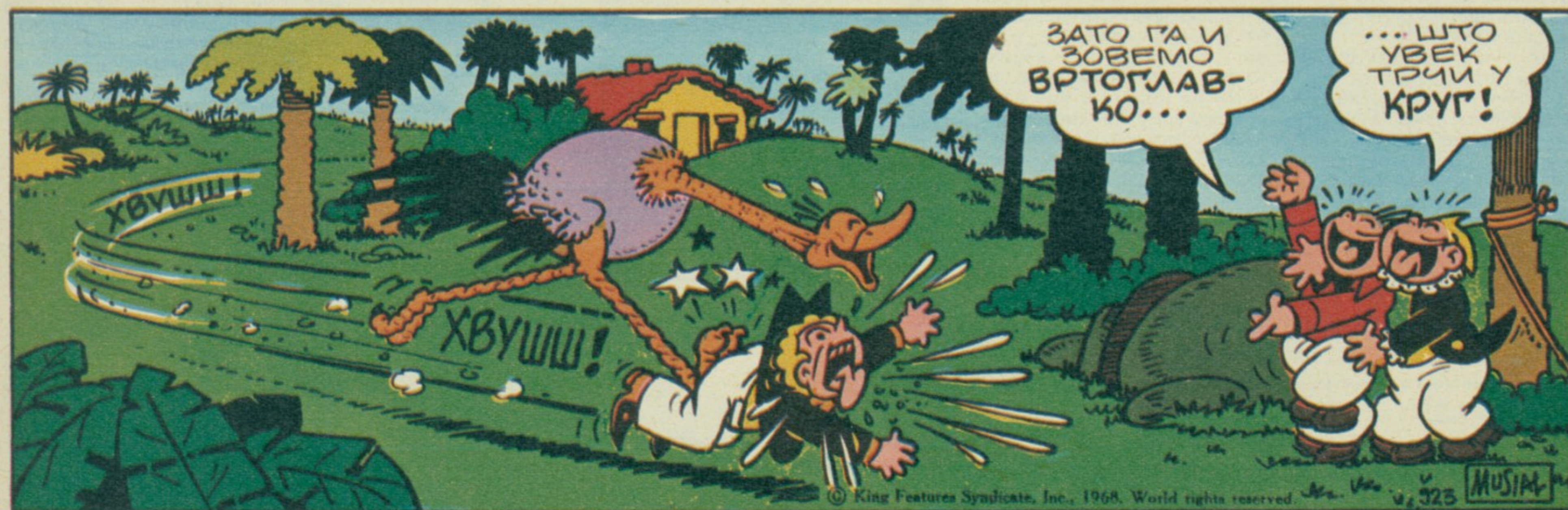
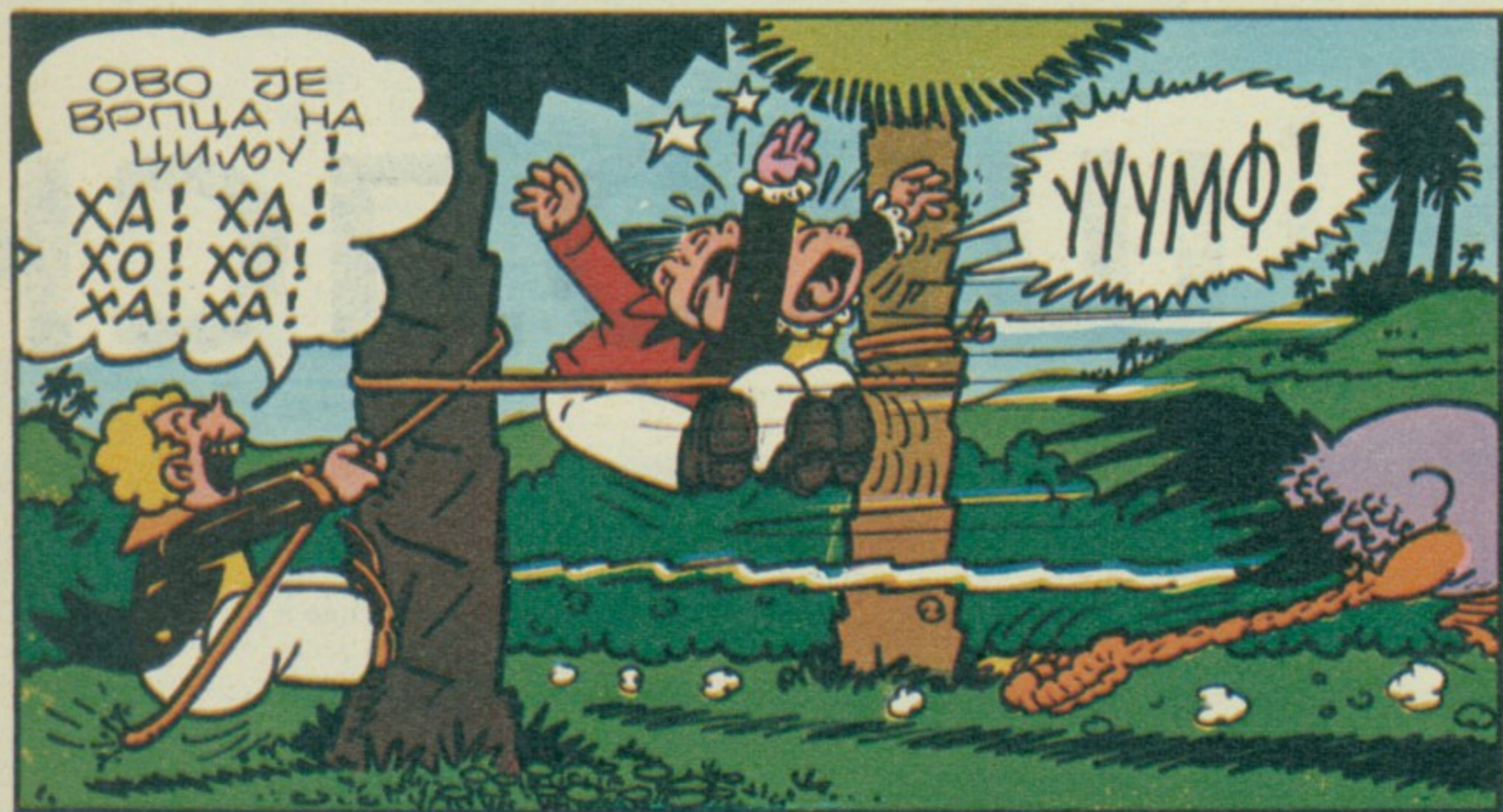

НАГРАДЕ СЕ ДАЈУ
САМО КУПЦИМА
ЗА ГОТОВО!

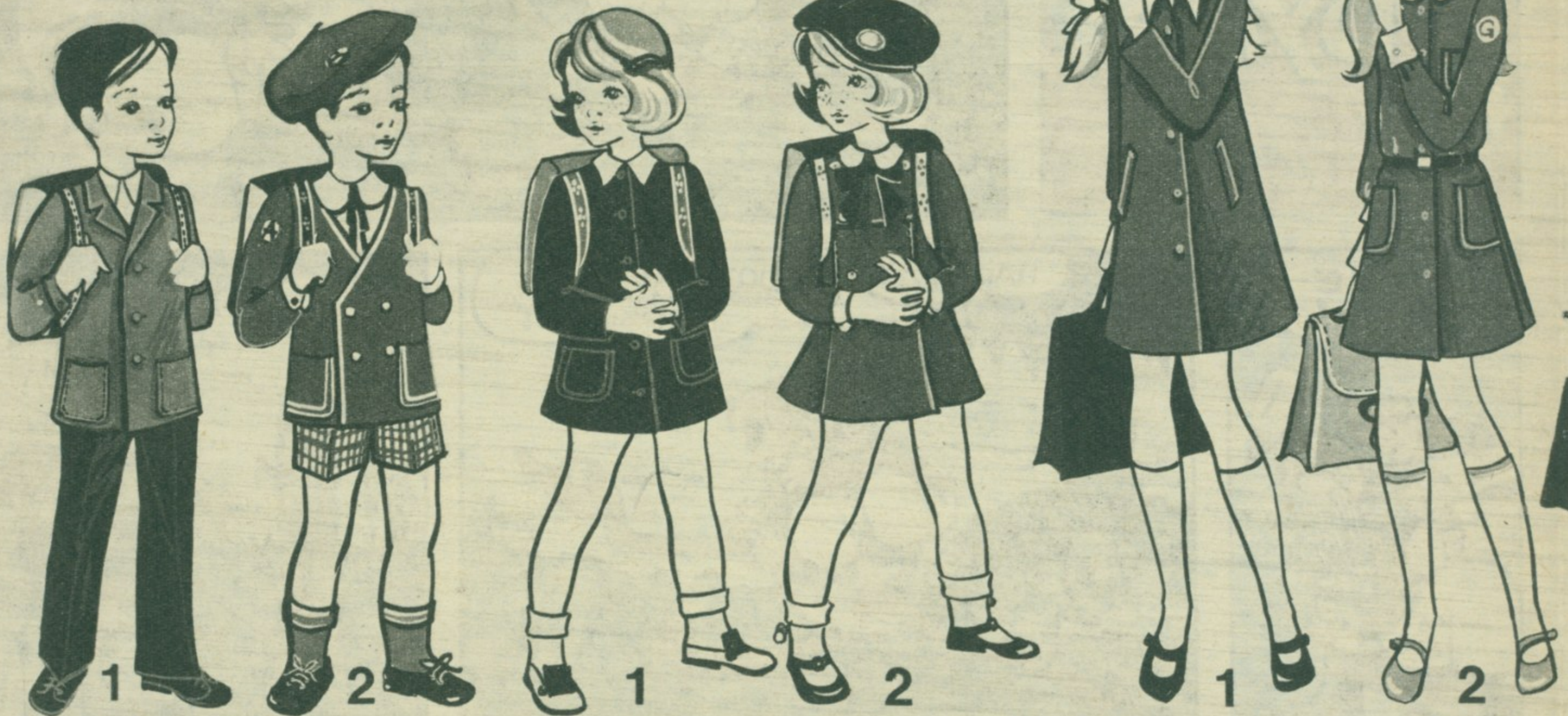

Сваки ђак у књижарама »Просвете« добиће бесплатно распоред часова

ПРОСВЕТА – БЕОГРАД, ДОБРАЧИНА 30 – ТЕЛЕФОНИ 625-766, 625-978 – ПОШТ. ФАХ 555

МОДА

ЗА ЧЛОВУ ШКОЛСК

Црвене, плаве, жуте мајице, лепршаве летње мини-хаљине, цветне кошуље замениће ових дана тамноплаве школске униформе. Девојчице се већ rado знало распитују — каква ће нам бити овогодишња школска „мода“? Греше они који мисле да су дечаци равнодушни према овом ђачком „проблему“.

Модни креатори то добро знају и зато су летос, припремајући јесење колекције, мислили и на ђаке. Иако им школска униформа не пружа много могућности да својој машти пусте на вољу, сваке године обогате је бар чеки новим детаљем.

КРЕАТОРИ ПРЕДЛАЖУ

Ево неколико гларних карактеристика женске ђачке кецеље.

Боја: поред оне „вечне“ маринско плаве, модни креатори Београдске конфекције „Беко“ предлажу да женске ђачке кецеље ове године буду израђене и од тканина у нежним пастелним тоновима. Наводе и своје разлоге. Светле боје — плава, жута, ружичаста, помоћи ће свакој девојчици да буде уредна и чиста.

Крој: једноставан, равних линија. Предлаже се и благо наглашен струк. Кецеља треба да буде лежерна, мада многим добро стоје кецеље уз тело ако умеју да их носе. Ваља имати на уму да ће се кецеља у хладне зимске дане носити и преко хаљине или џемпера и то онда, наравно, искључује тесне кецеље. Кад је у питању рачна одећа, а то важи и за школске кецеље, постоји једно „златно правило“ — једноставност и практичност.

Биће и ове школске године девојчица које ће успети да и у школској кецељи изгледају као манекенке захваљујући разним вешто изабраним додацима и детаљима. Сасвим је довољно, наравно, ако једнобојну школску кецељу „освежите“ белом крагницом које могу бити различитих облика, украс-

ним крупним штепом од коца у светлијем или тамнијем тону од тканине од које је израђена кецеља. Као украс могу да послуже и лепи, нашивени џепови, а и укусна мала марама везана око врата.

„ПОЛИТИКИН“ КАРИКАТУРИСТА ЗУКО ЦУМХУР НАЦРТАО ЈЕ ЗА „ЗАБАВНИК“ ШКОЛСКУ ОДЕЋУ НЕКАД И САД

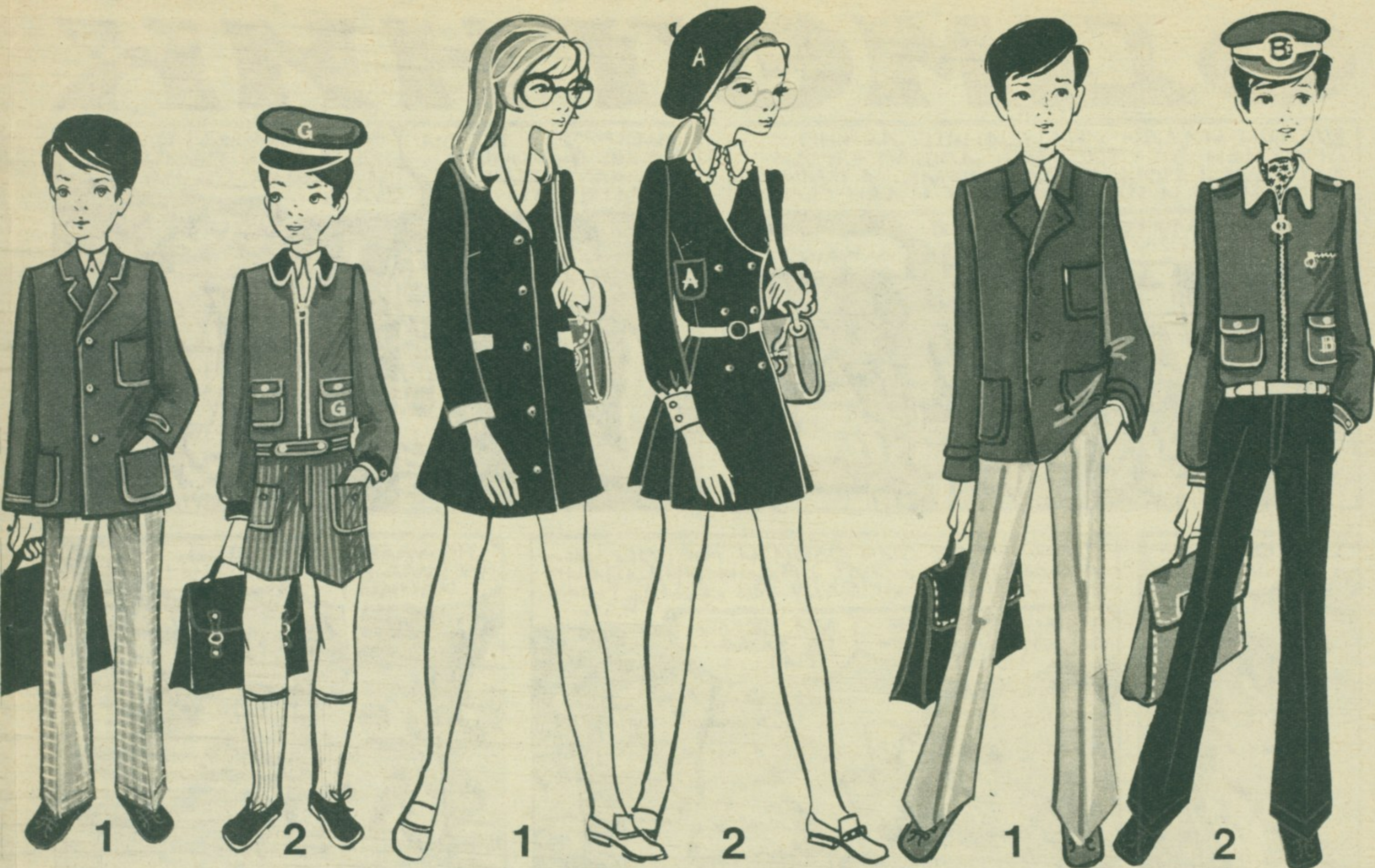
А дечаци? Њихови школски „сакоу“ могу бити сашивени као и јакне какве се сад, за јесењу сезону, иначе, препоручују младима. Униформе космонаута инспирисале су познате модне креаторе и подстакле их да својим моделима дају нов, смелији израз. И на ђачком „сакоу“ може се, донекле, користити тај нови модни талас — такозвана месечева мода. Било у новом облику крагне или кроја ђачког сакоа.

ШТА МИСЛЕ СТАРИЈИ...

Зашто у школи ђаци морају да носе такозвана радна одела? Питали смо Ранка Радовановића, директора Просветно-педагошког завода Београд и ево шта он каже:

— Школска кецеља је практична, није скупа, штити одећу, спречава помодарство и кинђурење, не дозвољава да се испоље социјал-

УГОДИНУ

БАЦИ БИ ЖЕЛЕЛИ ДА ИМ ШКОЛСКЕ УНИФОРМЕ БУДУ ВЕСЕЛИЈЕ. НА ОВОЈ РЕВИЈИ ПОД БР. 1 ЈЕ НАЦРТАНА САДАШЊА ЂАЧКА ОДЕЋА А ПОД БР. 2 СУ ПРЕДЛОЗИ МИЛАНКЕ СРЕДАНОВИЋ, ДОБИТНИЦЕ »ЗЛАТНОГ ЛАНЕТА« НА ПРОШЛОГОДИШЊЕМ САЈМУ МОДЕ.

не разлике међу децом. Уосталом, зар ученику не пристoji да се одева скромно, једноставно, бар док је у школи? Ученици су увек били на неки начин, и у одевању, издвојени од осталих. Некад је то била ђачка капа, девојчице су носиле беретке, с ознаком школе и разреда. Добро је да се зна ко је ђак. Не, није у питању контрола него и уважавање наших ученика. Стога је добро кад су школе одлучне у спровођењу одлуке да се у учionicу долази у прописаној радној одећи.

... А
ШТА
МЛАДИ

Занимљиво је чути шта о ђачкој униформи мисле — ђаци. Потражили смо их по Београду уочи самог почетка школске године. Налазили смо их по парковима, на улицама, на Ташу, код Небојшине куле, на савским плажама.

„Клапа“ је седела на сте-

пеницама једног солитера на Јужном булевару. Кад смо им пришли и започели разговор о школи, били су изненађени. Али, само за тренутак. После тога, потекао је разговор о школи, наставницима, оценама и — школској одећи. Шта јој замерашу? Шта би промечили?

Пеђа се одлучио први:

— Школска одећа ми се не свиђа. Та тамна боја, то је, некако, сувише мртвачки.

— А, коју би ти боју волео?

— Сад носим плаву. Волео бих црвену.

„Жућа“ је дванаестогодишњак. Риђокос, пегав, плавоок. Подсећа на оног Дизнијевог зеца са два велика предња зуба.

— Ја бих волео да наше униформе буду разноврсне, и различитих боја. Да буду шарене, цветне. **Што се тиче кроја може да буде исти. Само нека су веселе, шарене.**

Бранка је сада у седмом разреду основне школе. Као и већи број њених вршњакиња помало се бави и „креа-

торством“. Њене „креације“ су засад сасвим непознате јер једино мама показује раумевање и интересовање за те Бранкине модне цртеже.

— Школска одећа могла би да буде много лепша — каже Бранка. — Мислим, модерна. Капути за дечаке, на пример, могли би да буду као они лепо „блејзери“ какве носе фудбалери и други спортисти. А на тим „блејзерима“ као украс могао би да буде амблем школе извезен од разнобојног конца.

У једној улици на Палилули, недалеко од пијаци на којој се сада могу видети брда лубеница и диња, станује Баба Јањић. Сада ће поћи у трећи разред основне школе. Разговор о школској одећи заинтересовао је и баку и унуку.

— У моје време знало се. Хаљина скоро до земље и ето школске одеће. На леђима ђачка торба и — готова парада — каже бака Спаса, гледајући нас преко наочара. — А сада ђаци зановегашу. — Те каква ће бити боја, те крој, те дужина. Да

сам ја наставник, строго бих наредила — за све исто.

МИНИ
КЕЦЕЉА:
ЗА И
ПРОТИВ

Још траје расправа о „мини-кецељама“, па смо ученицима из два одељења једне београдске гимназије поставили ово питање: „Сматраш ли да је мини-кецеља прикладна гардероба за школу?“

Анкета је поделила ђаке у два „табора“ — оне који су за минималну дужину кецеље и оне који би ускратили „визу“ мини-кецељи.

Мора се одмах рећи да је далеко бројнија била група противника мини-кецеље! Неки од њих, додуше, одмах су признали: „Ми смо за мини-хаљине. Зар није лепо видети младу девојку на улици с кратком сукњом? Али, школа је нешто друго.“

„Одлучно сам против мини-кецеље“ — написао је у

свом анкетном листићу један ученик. — Није то застајало схватање, већ осећање мере.

**ПОЗИВ
УЧЕНИЦИМА:**

ПРЕДЛОЖИТЕ ШКОЛСКУ ОДЕЋУ!

На дописници нацртајте црно-бело (тушем или црном темпером) ученика или ученицу са моделом школске одеће који ви предлагете. На другој страни дописнице напишите своју адресу и године. Адресирајте Политичком забавнику, Београд, Матеевска 29.

Најуспелији модели биће објављени у Забавнику и награђени овим наградама: један ручни часовник, један фото-апарат, 2.000 ст. динара.

ОДМЕТНИК

ПОРОДИЦА КРЕМЕНКО

И ТАКО ЈЕ ИДУЋЕ
НЕДЕЉЕ ВЕЛИКИ БАЛ...

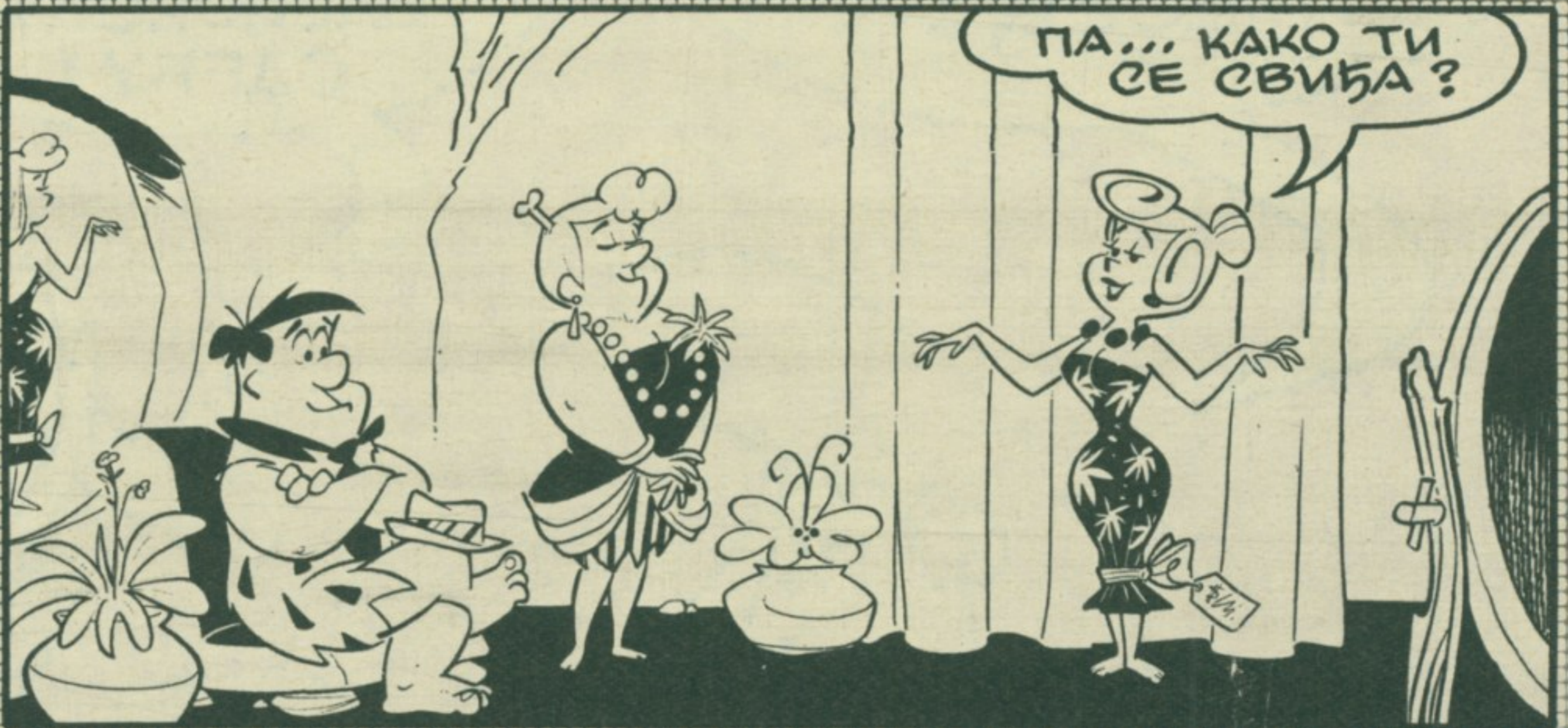
ЗАШТО ЈЕ
НЕ ПРО-
БАШ?

Хаљине

ФРЕДЕ, ПОГЛЕ-
ДАЈ... ЗАР НИЈЕ
СЛАТКА ОНА
ХАЉИНА?

ТИ, ФРЕДЕ, СЕДИ
ДОК ЈА
ПРОБАМ!

ПА... КАКО ТИ
СЕ СВИЂА?

ИСКРЕНО
РЕЧЕНО...
МАЛО ЈЕ
ПОТЕСНА!

ИИЈУУУ!
ПОГЛЕДАЈТЕ БОМЕ!
НА ВАШОЈ
ЖЕНИ ИЗ-
ГЛЕДА
ЦАРОВ-
НО!

МОЖДА ЈЕ ФРЕД
У ПРАВУ! НИЈЕ
МИ БАШ КО-
МОТНА!

ГЛУПОСТИ...
ПРИДАЈ ВАМ К'О
РУКАВИЦА
УЗ РУКУ!

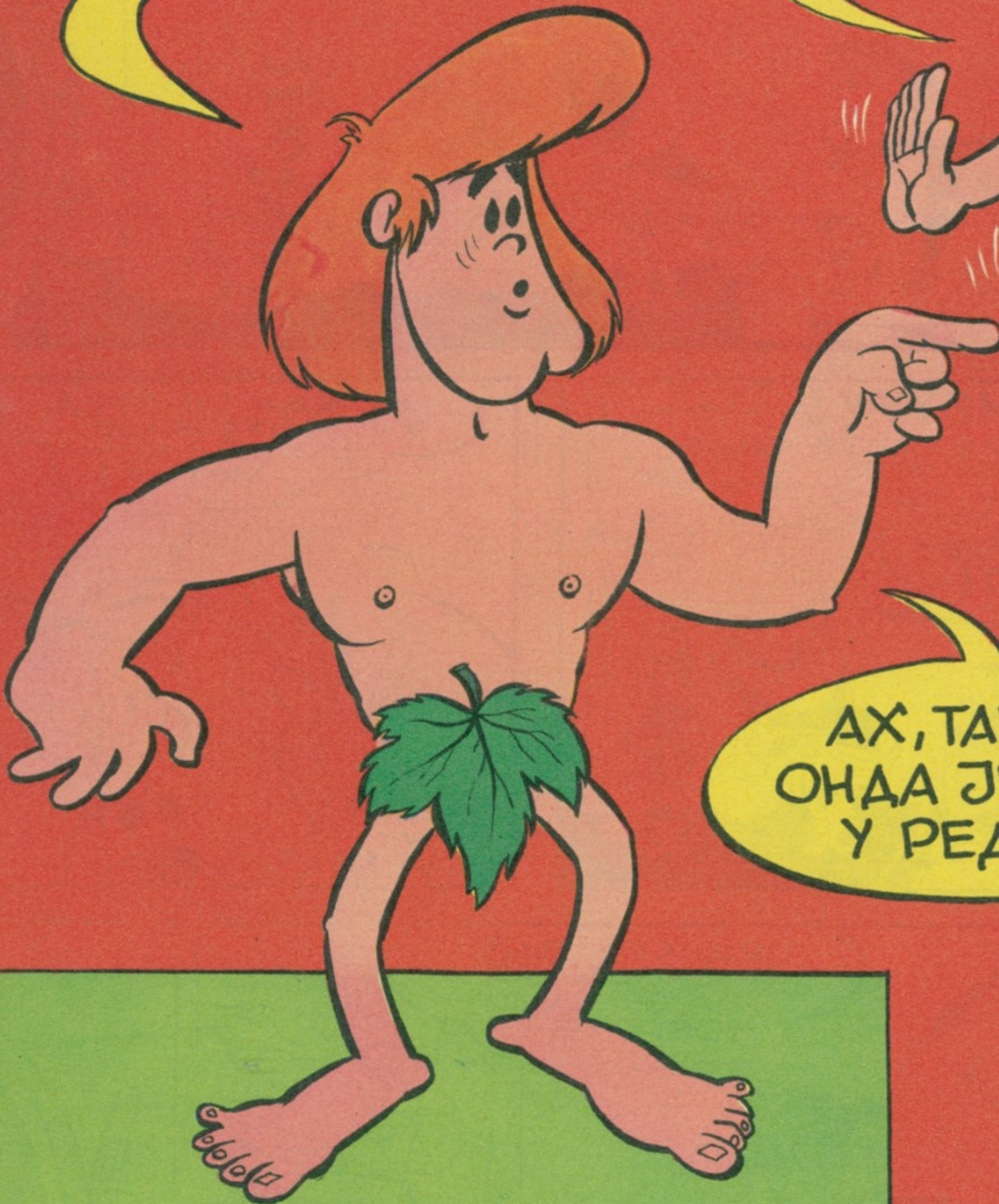

ПРЕНЕЋУ ВАС
ДО ОГЛЕДАЛА...
ПА СЕ САМИ
УВЕРИТЕ!

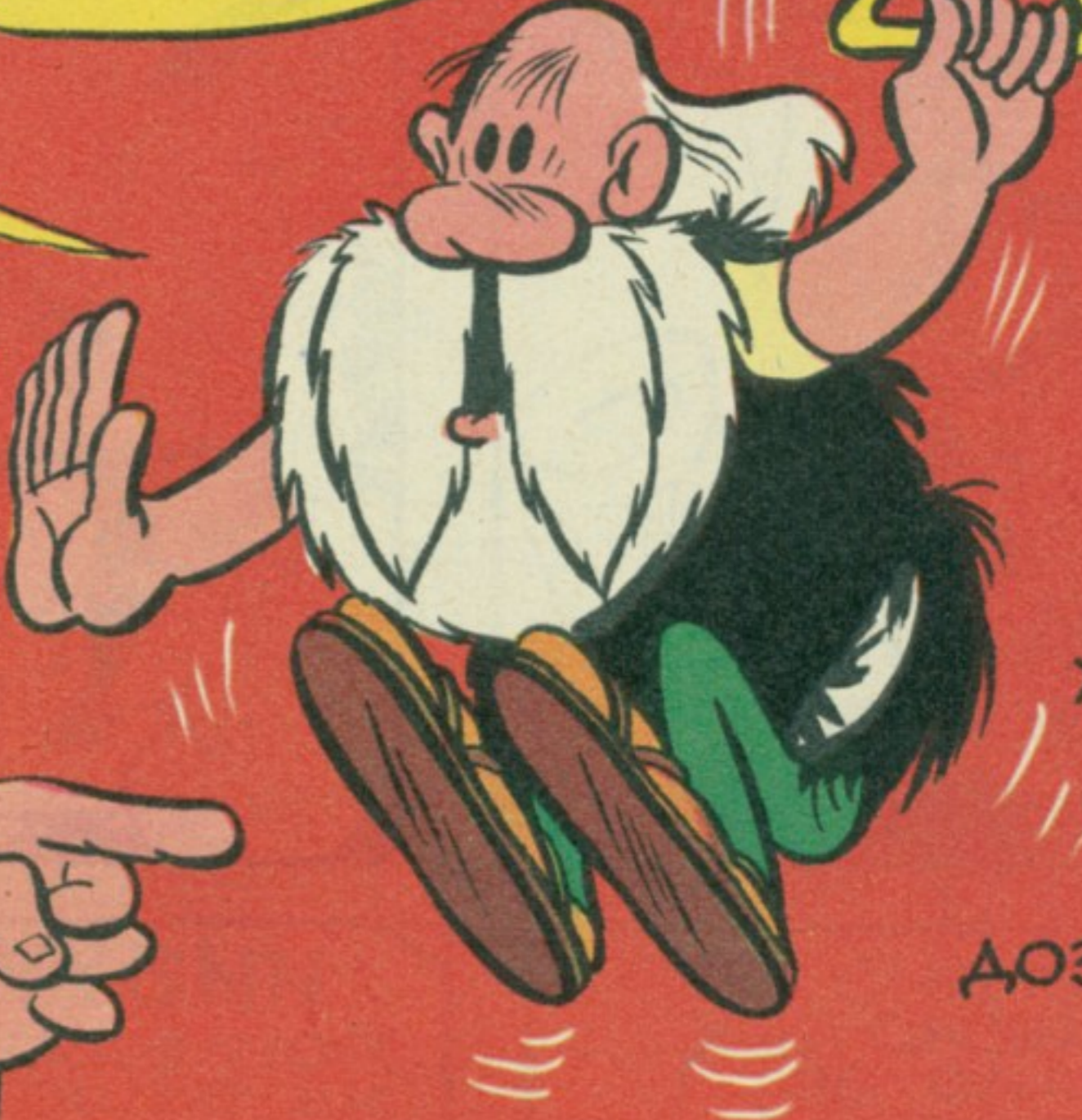
ДИКАН ПРИКАЗУЈЕ ВАСИОНСКУ ОДЕЖУ

АЛИ ЈА НЕ ЖЕЛИМ ДА ИДЕМ НА МЕСЕЦ!

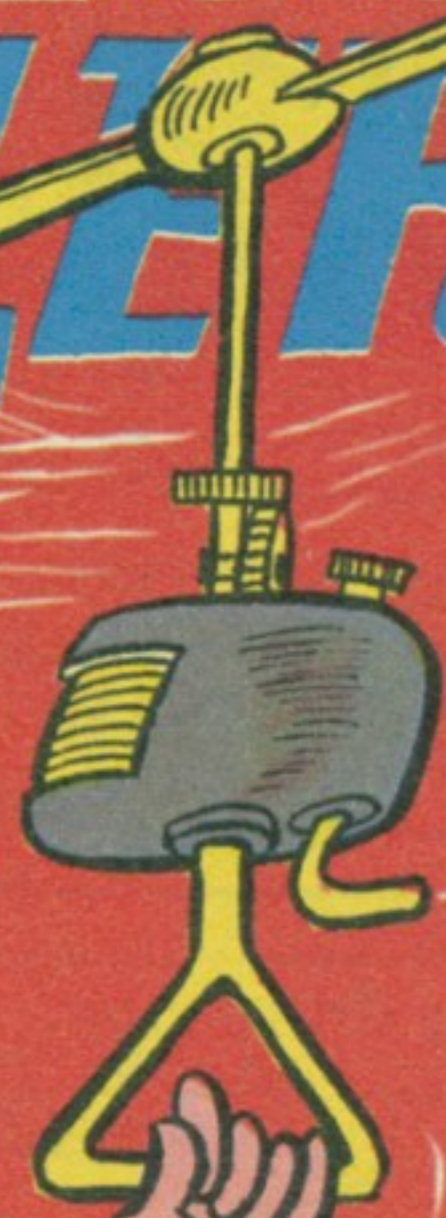
НЕ БОЈ СЕ, ДИКАНЕ! ТИ ЋЕШ БИТИ САМО МАНЕКЕН... ПРИКАЗАЋЕШ ВАСИОНСКУ ОДЕЖУ!

АХ, ТАКО... ОНДА ЈЕ СВЕ У РЕДУ!

ДИКАН И ВАСИОНСКА ОДЕЖА МОГУ СЕ ИЗРЕЗИВАТИ

ДОЗИМЕТАР

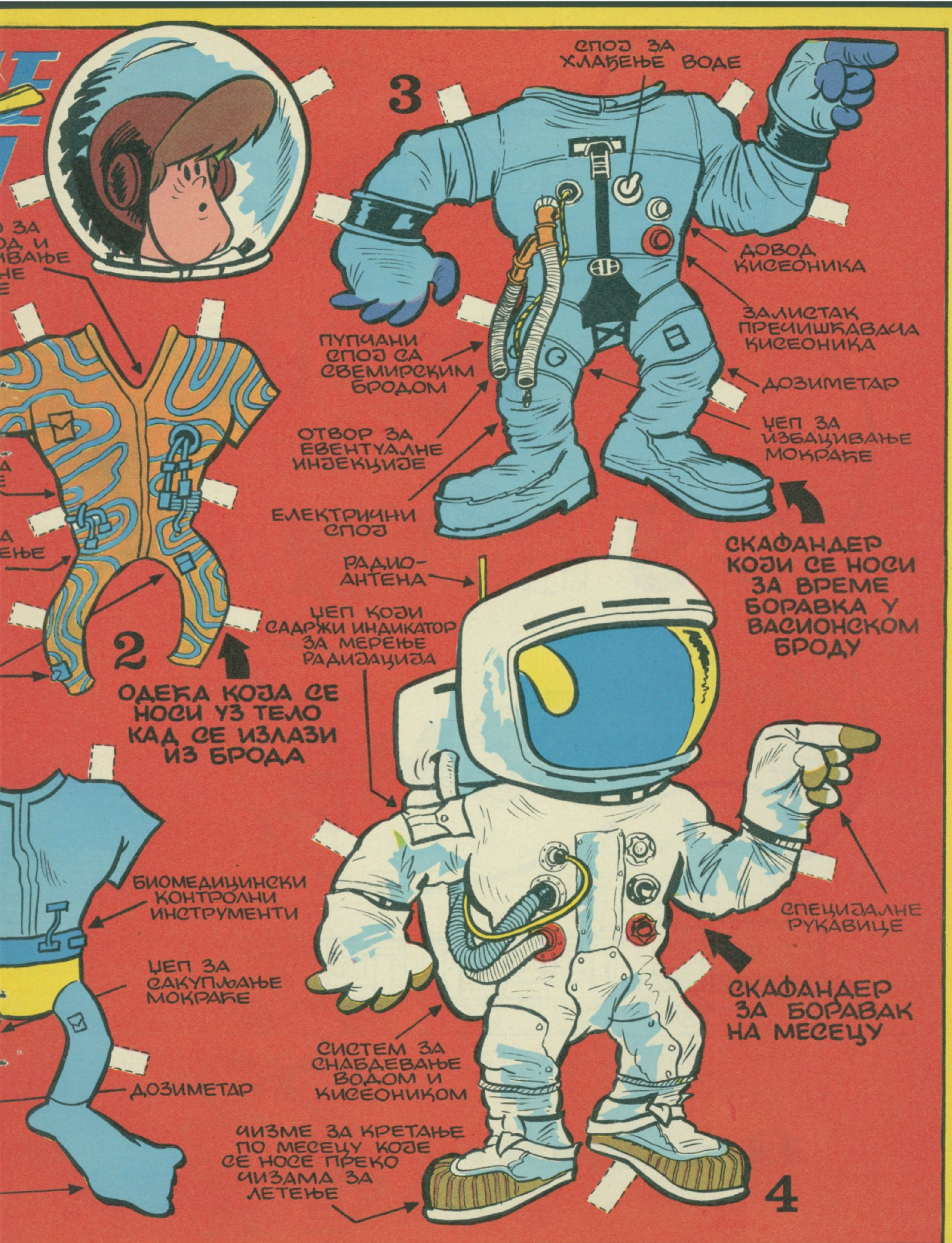
ОДЕКА КОЈА СЕ НОСИ УЗ ТЕЛО ЗА ВРЕМЕ БОРАВКА У ВАСИОНСКОМ БРОДУ

САНДАЛЕ ЗА БЕСТЕЖИНСКО СТАЊЕ

ЕПОЗ ДОВО ИЗБАЦИ ХЛАДН ВОДУ

ЦЕВИ СА ВОДОМ ЗА ХЛАЂЕЊЕ

ЦЕВИ ЗА РАЗВОЈ ВОДЕ ЗА ХЛАЂЕЊЕ

СПОД ЗА ХЛАЂЕЊЕ ВОДЕ

3

ДОВОД КИСЕОНИКА

ЗАЛИСТАК ПРЕЧИШЉАВАЧА КИСЕОНИКА

ДОЗИМЕТАР

ЏЕП ЗА ИЗБАЦИВАЊЕ МОКРАЋЕ

ПУПЧАНИ СПОД СА СВЕМИРСКИМ БРОДОМ

ОТВОР ЗА ЕВЕНТУАЛНЕ ИНЈЕКЦИЈЕ

ЕЛЕКТРИЧНИ СПОД

РАДИО-АНТЕНА

ЏЕП КОЈИ САДРЖИ ИНДИКАТОР ЗА МЕРЕЊЕ РАДИЈАЦИЈА

СКАФАНДЕР КОЈИ СЕ НОСИ ЗА ВРЕМЕ БОРАВКА У ВАСИОНСКОМ БРОДУ

ОДЕКА КОЈА СЕ НОСИ УЗ ТЕЛО КАД СЕ ИЗЛАЗИ ИЗ БРОДА

БИМЕДИЦИНСКИ КОНТРОЛНИ ИНСТРУМЕНТИ

ЏЕП ЗА САКУПЉАЊЕ МОКРАЋЕ

ДОЗИМЕТАР

СИСТЕМ ЗА СНАБДЕВАЊЕ ВОДОМ И КИСЕОНИКОМ

СПЕЦИЈАЛНЕ РУКАВИЦЕ

СКАФАНДЕР ЗА БОРАВАН НА МЕСЕЦУ

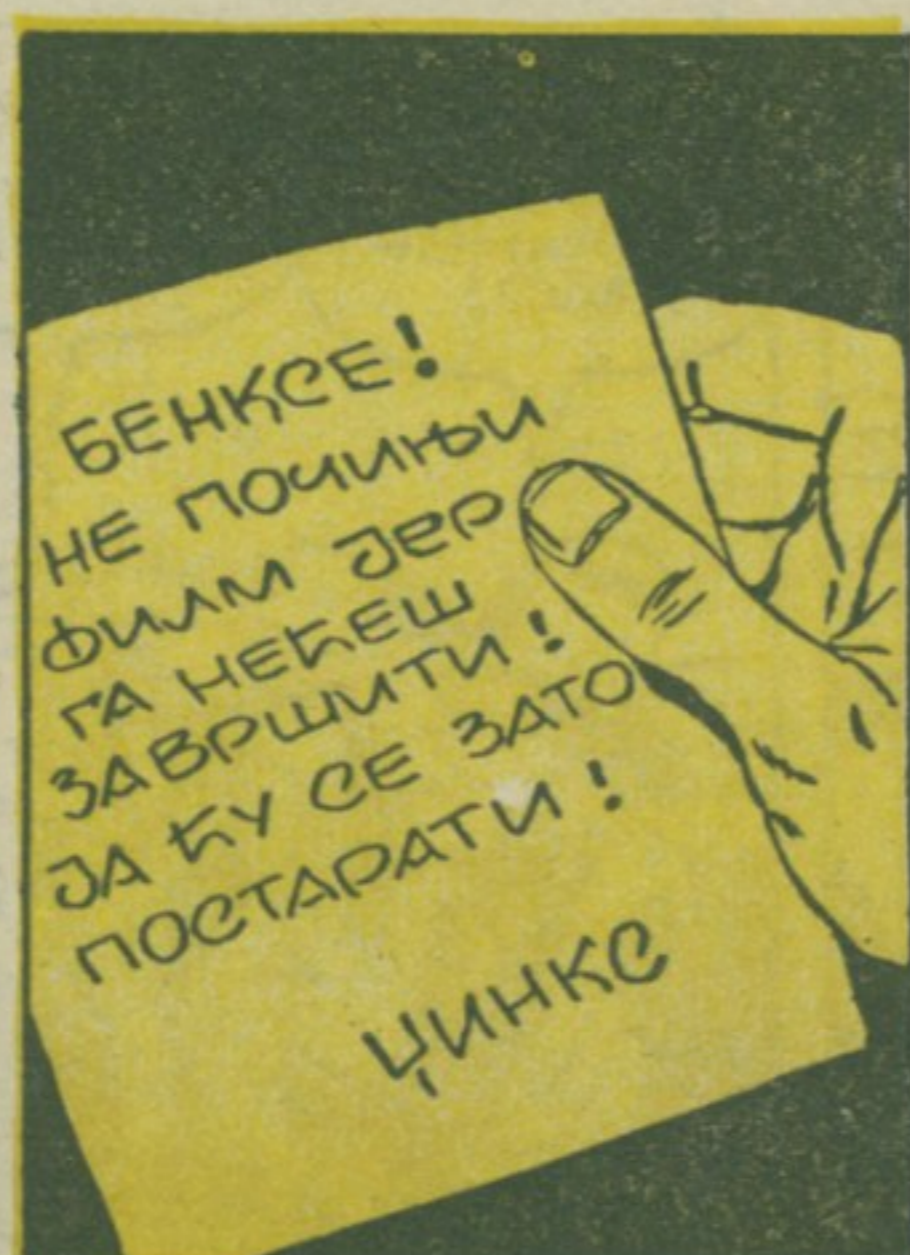
ЧИЗМЕ ЗА КРЕТАЊЕ ПО МЕСЕЦУ КОЈЕ СЕ НОСЕ ПРЕКО ЧИЗАМА ЗА ЛЕТЕЊЕ

4

МАНДРАК!

СПАСАВА

ФИЛМ

ИМАМ ХИТАН ПОЗИВ ОД БЕНКСА!

ЏИНКС СЕ ПОЈАВИО?

МОЖДА ЈЕ БЕНКС НЕРВОЗАН И ПРЕОСЕТЉИВ...

ИПАК... ПРЕТЕЋА ПИСМА НИЈЕ ИЗМИСЛИО!

АКО ЈЕ ОЗБИЈНО... ЈАВИТЕ МИ! ЗАШТО СТЕ ЗАИНТЕРЕСОВАНИ ЗА...

ВОЛИМ КАУ-БОЈЦЕ... КАО И ВИ!

ПРИСУСТВО-ВАЊЕМО СНИМАЊУ ФИЛМА?

БОЈИМ СЕ ДА НЕ ЋЕМО БИТИ САМО ПОСМАТРАЧИ!

ДОБРО ЈЕ ШТО СТЕ ДОШЛИ! СВЕ ЈЕ КРЕНУЛО НИЗБРАО!

ПОЛАКО... ИСПРИЧАЈТЕ МИ ОД ПОЧЕТКА!

СВЕ ШТО СМО ЈУМЕ СНИМИЛИ... ПРОПАЛО ЈЕ! КАКО? НИКО НЕ ЗНА!

"ПРОШЛЕ НОЋИ СВИ СУ НАМ КОСТИМИ ИЗГОРЕЛИ!"

НЕЗГОДЕ СЕ ДОГАЂАЈУ...

НЕЗГОДЕ? НЕКО ПКУШАВА ДА МЕ УНИШТИ!

ИПАК! МОЖДА ЈЕ САМО СЛУЧАЈНОСТ...

ДВА МАЛЕРА ЈЕДАН ЗА ДРУГИМ?

ЗАШТО СВИ СЕДИТЕ? ЗАШТО НЕ СНИМАТЕ ПОЗАДИНУ?

КАКО КАД СУ СВА СОЦИВА НА КАМЕРАМА ПОРАЗБИЈАНА!

ШТА? КАКО?

КАКО? КАО И СВЕ ОСТАЛО НА ОВОМ ШАШАВОМ МЕСТУ! КО ЗНА?

СВА СОЦИВА СУ ПОРАЗБИЈАНА! ДА ЛИ ЈОШ ВЕРУЈЕТЕ ДА ЈЕ СЛУЧАЈНО?

НЕКО ЗАИСТА ПКУШАВА ДА ВАС УПРОПАСТИ, БЕНКС!

20

ЖАО МИ ЈЕ, ШЕФЕ...

ХВАЛА, МАНДРАК, ОВО ЈЕ НАША ЗВЕЗДА... ТОМ РЕКС!

ДОБАР ДАН!

ОБИЊИ БУ ЛОГОР... МОЖДА БУ НЕШТО ОТКРИТИ!

НАДАМ СЕ!

ВИ СТЕ ОВДЕ НОВИ?! НИСАМ ВАС ДОСАД ВИДЕО!

ЗАР СЕ МАЛОЧАС НИСМО УПОЗНАЛИ РЕКСЕ?

4

ЈА САМ, КАО И ОБИЧНО УЗЕО РЕВОЛВЕРЕ ОД МЕРИ!

РАЗГОВАРАЈТЕ С ЊОМ, БЕНКСЕ!

ПРАВИ МЕЦИ? ОТКУД НАМ? ЈА САМ ЛИЧНО НАПУНИЛА ОРУЖЈЕ ЋОРЦИМА!

УВЕК ИСТО! НИКО НИШТА НЕ ЗНА... А МАЛЕР ЗА МАЛЕРОМ! МОЖДА ЈЕ РЕКС...

НЕ ИЗГЛЕДА МИ ВЕРОВАТНО...

КОЈИ БИ ГЛУМАЦ УПРОПАШЉАВАО СОПСТВЕНИ ФИЛМ?!

МОРАЋУ ДА ДИГНЕМ РУКЕ ОД ФИЛМА...

ТАЈЛЕР? ОВДЕ ЈЕ СТАНОВАО АЛ' СЕ ОДСЕЛИО! НЕ ЗНАМ КУДА...

ТАЈЛЕР? УМ... ПРАВИО ЈЕ ГУЖВЕ... ОТКАЗАЛА САМ МУ!

ТАЈЛЕР? ОДСЕЛИО СЕ! ОВО ПИСМО ВЕЋ МЕСЕЦИМА СЕ ВУЧЕ! ДАЈТЕ МУ ГА... АКО ГА НАЂЕТЕ!

УМ... ПИСМО МИ ИЗГЛЕДА КАО РАЧУН НЕКОГ ЛЕКАРА! ПОСЛАЋУ ГА МАНДРАКУ... МОЖДА ЋЕ МУ ПОМОЋИ!

ПОЦИЊЕМО! ДРЖИТЕ СВИ ПАЛЦЕВЕ... ЗА СРЕЋУ!

АМИ, КАД СУ КОЧИЈЕ КРЕНУЛЕ НИЗ СТРМИНУ...

ПУКЛЕ СУСОВИНЕ... ГЛОРИЈА... НИСТЕ РАЂЕНИ?

ОДЛАЗИМ! НЕЋУ ВИШЕ ДА ОСТАНЕМ НА ОВОМ УЖАСНОМ МЕСТУ... ИДЕМ КУЋИ!

ГЛОРИЈА... НЕ МОЖЕТЕ... ИМАТЕ ГЛАВНУ УЛОГУ...

ХОЋУ КУЋИ!

НИЈЕ ПОВРЕЂЕНА... САМО УПЛАШЕНА!

АКО ОНА ОДЕ... СФИЛМОМ ЈЕ ГОТОВО! УМ... ОНА ЈЕ У ДОБРИМ ОДНОСИМА С ТОДОМ... РЕКСОВИМ ДУБЛЕРОМ!

ТОДЕ, ПОКУШАЈТЕ ДА СМИРИТЕ ГЛОРИЈУ! РЕЦИТЕ ЈОЈ ДА НЕ ОДЛАЗИ... ИЗВЕДИТЕ ЈЕ У ШЕЋЊУ... МОЈИМ ЦИПОМ!

У РЕДУ!

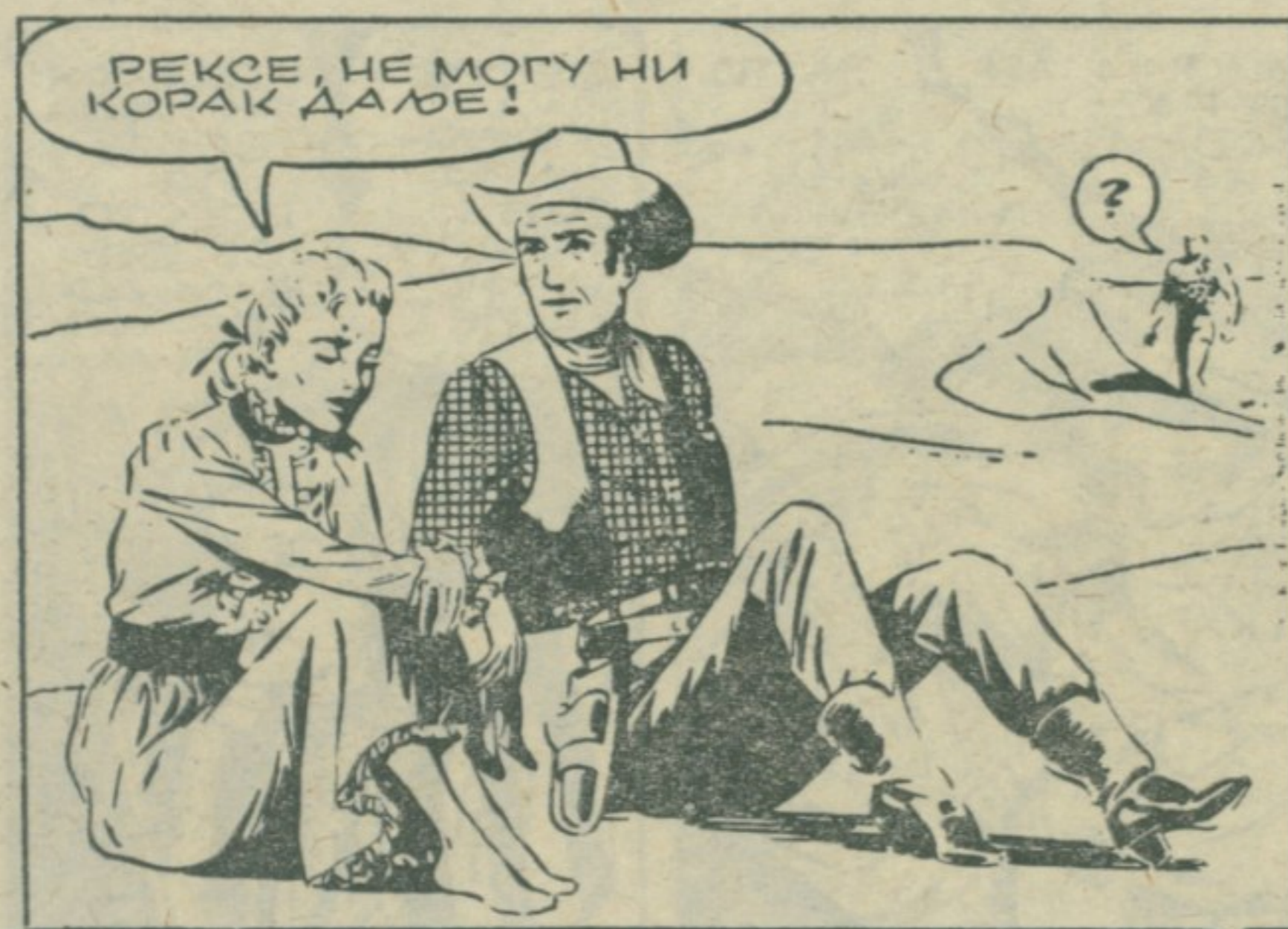
НАДАМ СЕ ДА ЋЕ СЕ СМИРИТИ!

И ЈА!

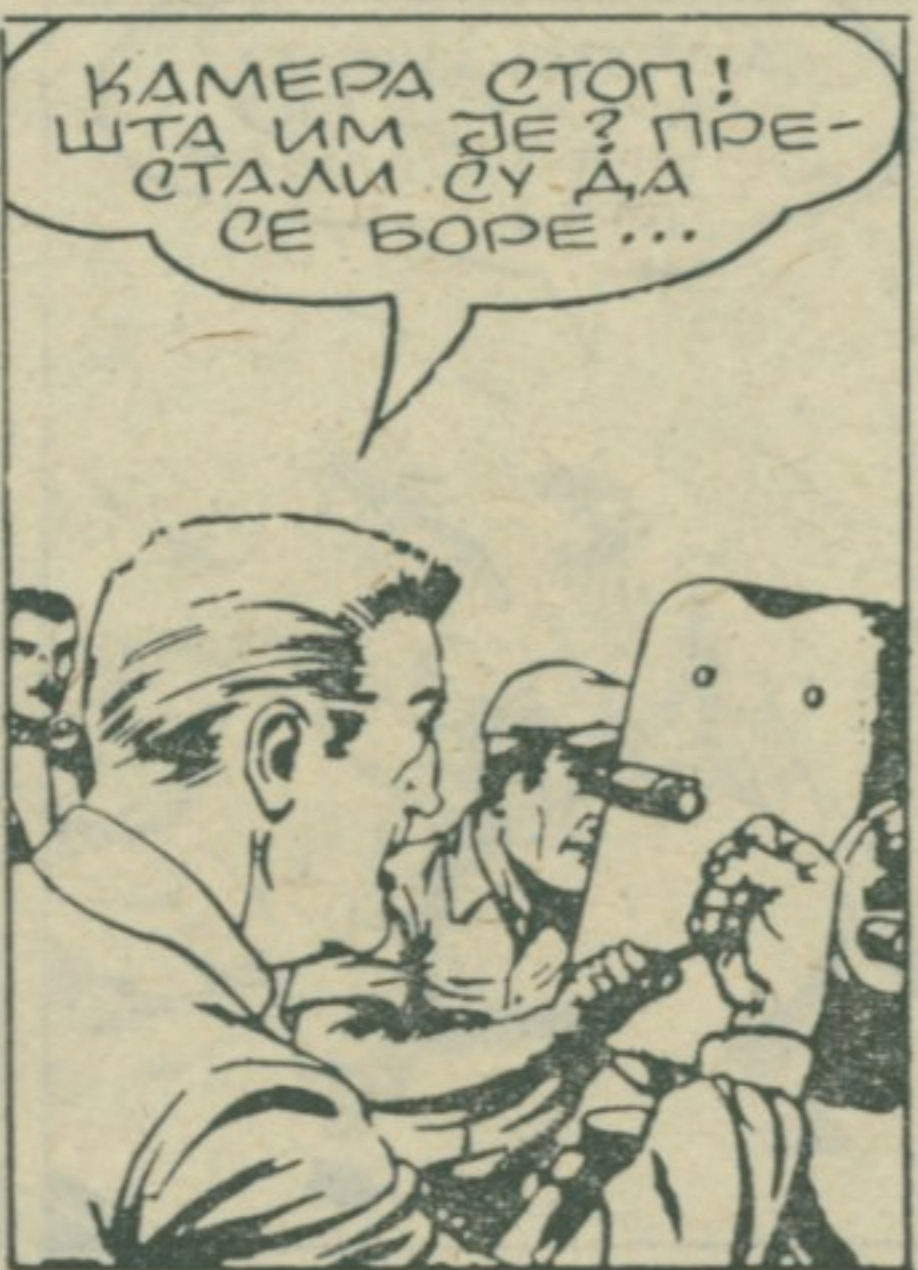
ПИСМО ЗА ВАС!

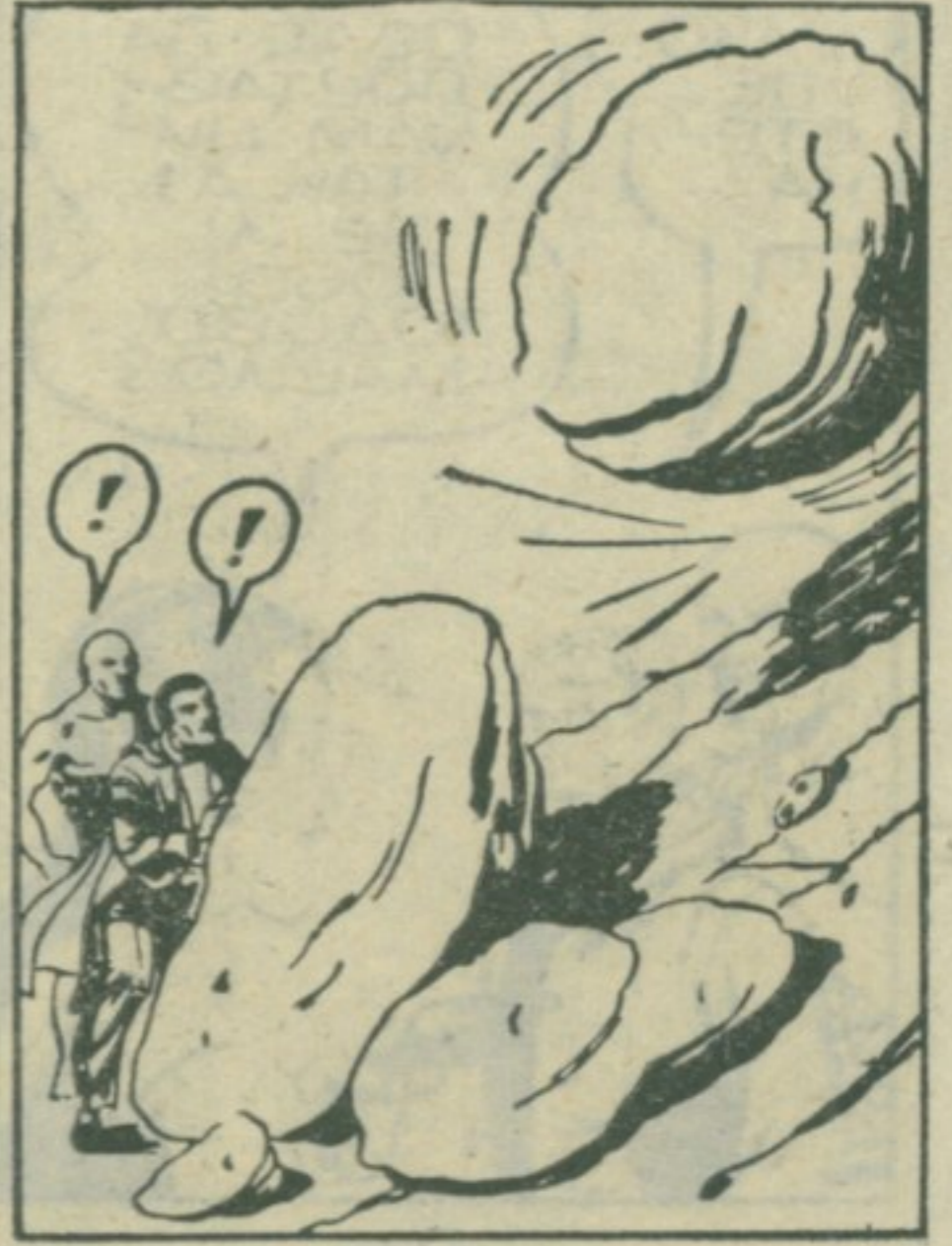

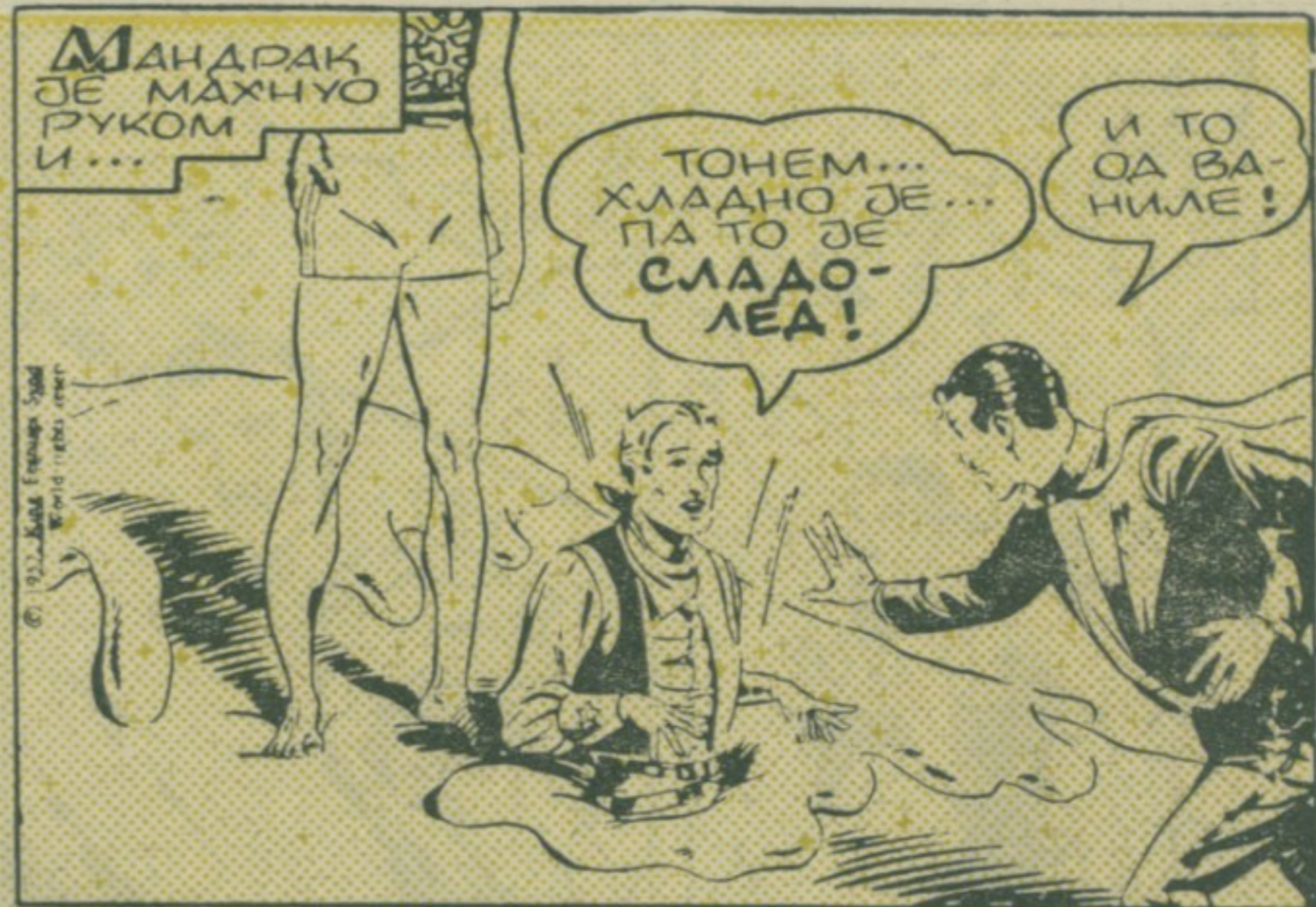

СИГУРНИ СТЕ
ДА ЈЕ ПУЉАКУ
ОРГАНИЗО-
ВАО ТОД?

ПОТПУНО!

КАКО ТАЈ
ТОД ИЗ-
ГЛЕДА,
ШЕРИ-
ФЕ?

НОСИ
КЛУБОЉ-
СКО ОДЕ-
ЛО... КАО
ТОМ
РЕКС!

ТОД ЈЕ
ОТИШАО
У АВЕ-
ТИЊСКИ
ГРАД!

ЗНАМ...
ЛАЖНИ
ГРАД
ПОДИГ-
НУТ ЗА
СНИМАЊЕ
ФИЛМА!
ХАЈДЕМО,
ЛОТАРЕ!

СИГУРНО СУ ОНА
ДВОЈИЦА „ПРОПЕ-
ВАЛА“ О АВЕТИЊ-
СКОМ ГРАДУ!
НЕКУ СЕ ЗАУ-
СТАВЛА-
ТИ...

ХМ... ПАРКИРАН
АУТО! МОРА ДА
МОТРЕ НА МЕНЕ!
БАШ ДА
ВИДИМ...

ОВАЕ ЈЕ СНИМА-
ЊЕ ЗАВРШЕНО...
ЗАШТО БИ ИКО
ДОЛАЗИО
ОСИМ...

ЗНАМ ДА САМ
МЕДАЉОН ИМАЛА
КАД СМО СНИМА-
ЛИ... НЕ ВЕРУ-
ЈЕМ ДА БУ-
ГА НАЂИ...

ЗДРАВО,
ГЛОРИ-
ЈА!

ЗДРАВО,
ТОМЕ!
УПЛАШИО
СИ МЕ...
МИСЛИ-
ЛА САМ
ДА НИ-
КОГ НЕ-
МА...

ОНА
МИСЛИ
ДА
САМ ЈА
ТОМ
РЕКС...

ОТКУД
ТИ ОВАЕ?

ПОНАДЛА САМ СЕ
ДА БУ НАЂИ МЕ-
ДАЉОН КОЈИ САМ
ВЕРОВАТНО ИЗГУ-
БИЛА ЗА ВРЕМЕ
СНИМАЊА! ПО-
МОЌИ БИШ
МИ?

РАДО! КАКО
ИЗГЛЕДА? УЗГРЕД,
ЈЕСУ ЛИ УХВА-
ТИЛИ ТОДА?

ОХ! КАКО
САМ МОГЛА
ДА СЕ ПРЕ-
ВАРИМ?
ПА... ВИ
СТЕ
ТОА!

ШТЕ-
ТА
ШТО
СТЕ
НАЈЕТЕ-
ЛИ НА
МЕНЕ!

ВЕРУЈЕМ ДА СЕ
ТОД КРИЈЕ У
АВЕТИЊСКОМ
ГРАДУ!

ТОДЕ, ПРЕДЈ
СЕ! НЕ МОЖЕШ
НАМ УМАЂИ!

МОГУ... УЗ ВАШУ
ПОМОЌ!

НЕКО
СЕ ТАМО
КРЕБЕ!

ЛЕЗИТЕ!
ОИ ПУ-
ЦА!

ФИЈУ!

ТОДЕ... НЕ ПУЦАЈТЕ!

МА НЕМОЈТЕ!

НЕКО ЈЕ С ЊИМ!

ЕНО И ШЕРИФОВОГ ХЕЛИКОПТЕРА! МОРА ДА НАС ВИДИ!

ДОЛЕ СЕ ПУЦА!

ДА... У ОНОМ ФИЛМСКОМ ГРАДУ!

ВЕРОВАТНО ОПЕТ СНИМАЈУ! ШТО ВОЛИМ КАУБОЈЦЕ...

И ЈА!

ПУЦАЊ!

НАШЛИ СУ ТОДА!

ДА... ОН ЈЕ! ДА! НИЈЕ САМ!

НЕ ПУЦАЈТЕ ЗА ТРЕНУТАК!

ТОДЕ, ОПКОВЕН СИ! НЕ МОЖЕШ СЕ ИЗВУКИ! ПРЕДАЈ СЕ!

ВАРАТЕ СЕ! ГЛОРИЈА ЈЕ У МОЈИМ РУКАМА... ПРЕДАЈТЕ СЕ ВИ МЕНИ... ИЛИ ЋУ ЈЕ УБИТИ!

ЛАЖЕШ! ГЛОРИЈА НИЈЕ С ТОБОМ!

ЛАЖЕМ? ЕВО ЈЕ, УВЕРИТЕ СЕ! А САД, БАЦИТЕ ПУЦАЉКЕ СВИ И РУКЕ УВИС!

УМИНИТЕ КАО ШТО КАЖЕ!

А САД... ПРИБИТЕ! ПРВО МАНДРАК, ЗА ЊИМ ТА ЊУШКАЛА У УНИФОРМИ И... И...

... НАЈЗАД ВИ, БЕНКСЕ! ЗА СВАКОГ ИМАМ ПО МЕТАК!

МАНДРАК ЈЕ МАХНУО РУКОМ...

ПОЧАСТВОВАН САМ ШТО ТРЕБА ДА БУДЕМ ПРВИ! САМО, ИМАШ ЛИ ДОВОЉНО МЕТАКА...

... ЗА СВЕ НАС?

ШТА... ШТА
ЈЕ ОВО?

БАЦИ ОРУЖЈЕ...
ИЛИ БУТИ ГА
ИСТРЕСТИ
ИЗ ШАКА!

ЗЕМЉОТРЕС???

... И ЗЕМЉА КАО
ДА ЈЕ ПОЧЕЛА
ДА СЕ ТРЕСЕ...

ЗЕМЉА СЕ
РАСПУКЛА...
АААХ!

ИСПУСТИО ЈЕ
ОРУЖЈЕ! ДРЖИ
ГА, ЛОТАРЕ!

ПРО... ПРОПА-
ДАМ...

ПРИБЕРИТЕ СЕ,
ГЛОРИЈА! СВЕ ЈЕ
ГОТОВО!

АААХ!

ШТА МЕ
ЈЕ УАД-
РИЛО?
ЗЕМЉО-
ТРЕС?

НЕ,
ВЕК
ЛОТАР!
А САД...
ААА
ТО!

ЕВО
ОГРИ-
ЦЕ!

ОХ! ПАО
МИ ЈЕ
КАМЕН
СА СР-
ЦА!

ПРВО САМ ВИДЕО
СТОТИНЕ И СТОТИ-
НЕ МАНДРАКА...
ПА ОНДА
ТАД
ЗЕМЉО
ТРЕС...

ЈЕ Л' СЕ
ТО МЕНИ
ПРИВИ-
БАЛО
ИЛИ...

О ТО-
МЕ РА-
ЗМИ-
ШЉАЈ
ИЗА РЕ-
ШЕТА-
КА!

ДА ЈЕ ТОД
УПОТРЕБИО
КОРИСНО
СВОЈУ
ПАМЕТ...
ОБОГА-
ТИО БИ
СЕ!

ТО ВАЖИ
ЗА МНО-
ГЕ НЕ-
ВАЖАЈ-
ЦЕ!

ГЛОРИЈА!
ПРИПРЕМИТЕ
СЕ ЗА ЗАВРШНУ
СЦЕНУ!

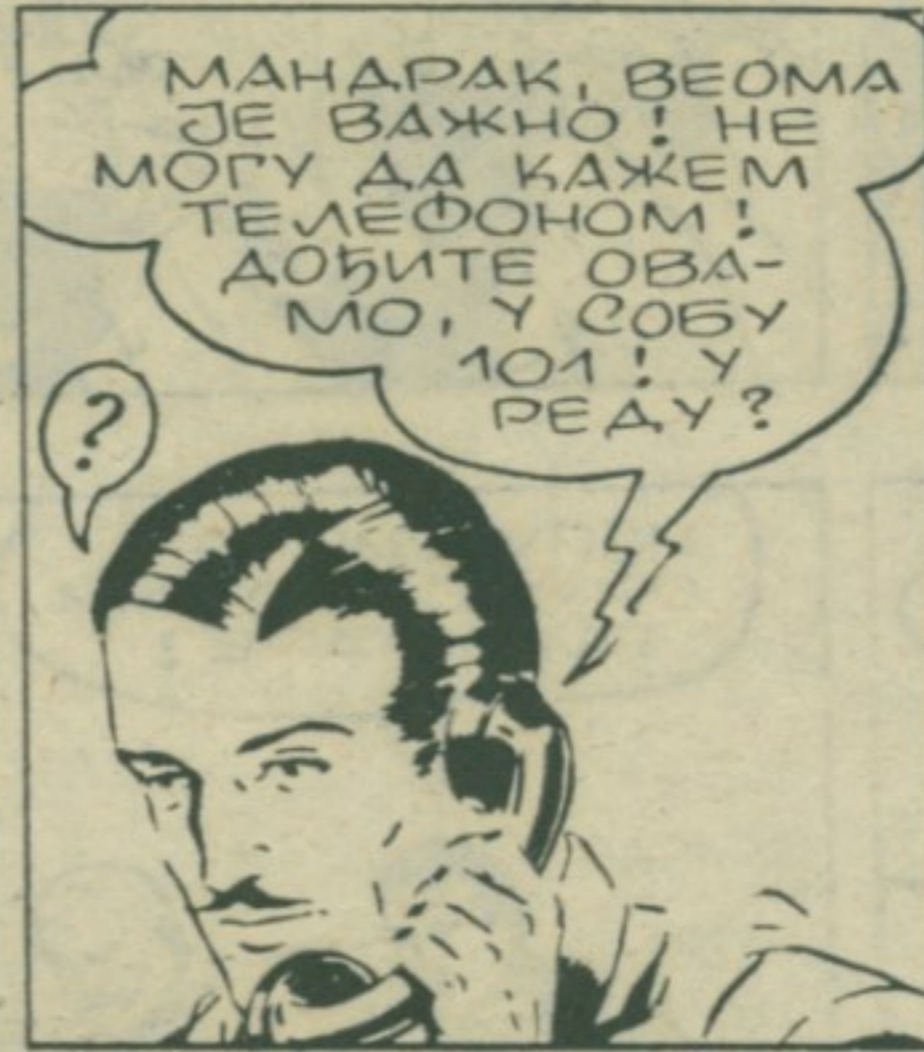
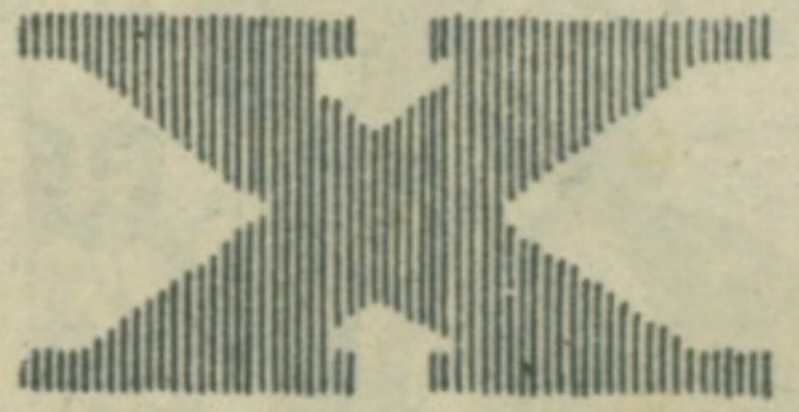
ТАКО! ГЛЕДАЈТЕ
СЕ НЕЖНО... А
САД ПОЉУБАЦ...
КАМЕРА...

ЉУБАВ НА
ДИВЉЕМ
ЗАПАДУ

КРАЈ

МАНДРАК И МИС

ВРАТИТЕ НАС У КАНЦЕЛАРИЈУ!
ОДМАХ!

ЕВО НАС!
НЕВЕРОВАТНО... ДА' ЦЕМУ ТО МОЖЕ ДА ПОСЛУЖИ?
ПУЦ!

НИКАД СЕ НЕ ЗНА! МОЖЕ ДА ЗАТРЕБА! НА ПРИМЕР... ЧИНИ МИ СЕ ДА СЕ ИЗА ЗАКЛОНА КРИЈЕ НАОРУЖАН ЧОВЕК!

ПРИДАТЕЉ ИЛИ НЕ-ПРИДАТЕЉ?
МОЈ ЛИЧНИ ЧУВАР! СПУСТИТЕ ГА!
!?

НИКАД ОВАКО НЕШТО НИСАМ ВИДЕО!
ЈЕСТЕ ЛИ СЕ САДА УВЕРИЛИ ДА МАНАРАК УМЕ ДА СЕ СНАЂЕ У СВАКОЈ СИТУАЦИЈИ?

ПОТПУНО! КАО ПОРУЧЕН ЈЕ ЗА НАШУ МИСИЈУ!
А У ЦЕМУ ЈЕ ТА МИСИЈА?

ХТЕО БИХ ДА ЗНАМ У ШТА СЕ УПУШТАМ!

МОРАМ НАЈПРЕ ДА ВАМ КАЖЕМ ДА ЈЕ ВЕОМА ОПАСНА! У ПИТАЊУ ЈЕ ВАЖАН ОБЈЕКАТ У ИЗГРАДЊИ!

НЕ МОГУ ВАМ РЕКИ КАКАВ... АЛИ НЕГОВЕ ПЛАНОВЕ ТРЕБА ОДНЕТИ НА ТАЈНО МЕСТО! НЕПРИДАТЕЉСКИ АГЕНТИ ЖЕЛЕ ДА ИХ СЕ ДОЧЕПАЈУ...

А ЊИХ НЕ ТРЕБА ПОТЦЕЊИВАТИ! АКО ОДАВАЕ ПОБЕТЕ С ПЛАНОВИМА, СИГУРАН САМ ДА ЋЕ ОНИ ЗНАТИ!
101
ОДЕЉАК ПЛАНИРА

"ТАЈНИ ОБЈЕКАТ СЕ ГРАДИ У ЈЕДНОЈ ПУСТИЊСКОЈ СТАНИЦИ..."

ПУТОВАЈТЕ ВОЗОМ, АВИАНОМ, АУТОМОБИЛОМ И НАЈЗАД НА КОЊУ...

ТРЕБА ОВО ДА ПРЕДАТЕ! И ИУВАЈТЕ... КАО СВОЈ ЖИВОТ!
ТО СУ ТАЈНИ ПЛАНОВИ?

НЕ... У ПАКЕТУ СУ СТАРЕ ХАРТИЈЕ!
??

МАДА ЈЕ У ПАКЕТУ ОБИЧНА ХАРТИЈА... МОРАМО ГА СЧУВАТИ!

ЗНАМ! О... НЕКО ЈЕ НА ВРАТИМА!

МИСЛИЛА САМ ДА ЈЕ ОВО МОЈ КУПЕ... ОПРОСТИТЕ!

НИШТА... НИШТА...

МИСЛИТЕ ДА ЈЕ ОНА ШПИЈУН?

КО ЗНА... У СВАКОМ ТРЕБА СУМЊАТИ!

ИМАМО ТАЧНО ДВАДЕСЕТ МИНУТА ВРЕМЕНА ДА СЕ ДОКОПАМО ПАКЕТА!

МОРАМО УСПЕТИ!

ХМ! ЗАНИМА МЕ ДА ЛИ НЕПРИЈАТЕЉ ПРАТИ НАС ИЛИ АГЕНТА С ПРАВИМ ПЛАНОВИМА!

ВОЗНЕ КАРТЕ, МОЛИМ!

УЛАЗИ ОНАМО... БРЗО!

СКИДАЈ УНИФОРМУ!

И ТО БРЗО!

АЛИ... ЗАШТО ЈА?

ВОЗНЕ КАРТЕ, МОЛИМ!

ОА-МАХ... УБИТЕ!

СПАВАЈ ДАЈЕ, ЛОТАРЕ! КОНДУКТЕР ЈЕ...

ПАКЕТ!

ЕВО КАРТА! ХМ... ПРОБУДИ СЕ, ЛОТАРЕ!

ЗАР КОНДУКТЕРИ НОСЕ НА ДУЖНОСТИ СПОРТСКЕ ЦИПЕЛЕ?

НЕ.. НЕ НОСЕ...

... НЕ НОСЕ НИ РЕВОЛВЕРЕ! ЕНО ПАКЕТА... УЗМИ ГА!

ШТО ОКЛЕВАШ?

МАНДРАК ЈЕ МАХНУО РУКОМ...

ГДЕ ЈЕ ПАКЕТ?

НА СЕДИШТУ, БУДАМО!

ПАКЕТ ЈЕ ПОСТАО НЕВИДЉИВ...

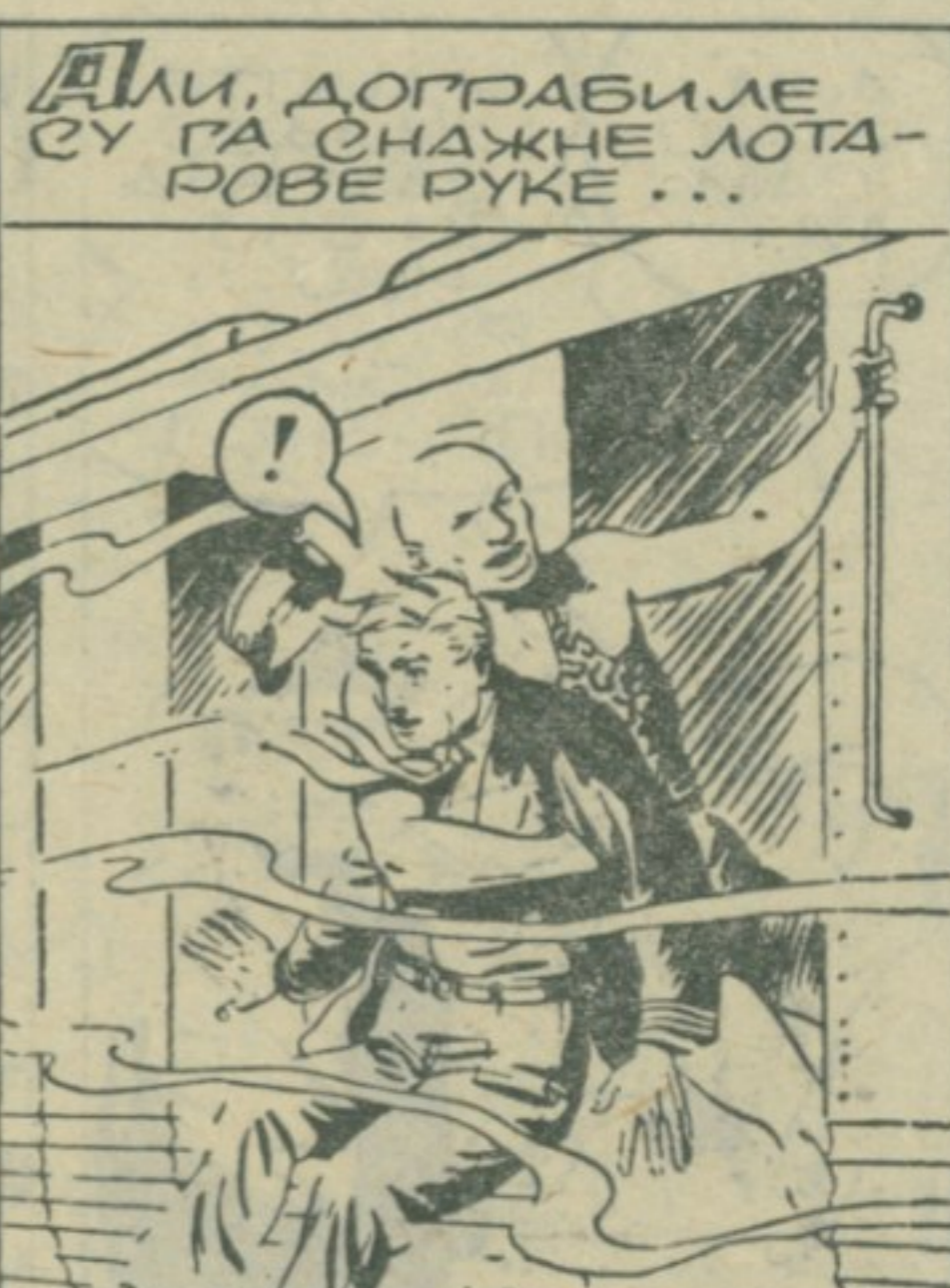
А ПОЈАВИЛА СЕ ХИПОТИЧКА СЛИКА ПАКЕТА...

ОХ... ДА... ЕВО ГА!

БЕЖИ! ЈА ЋУ ИХ ЗАДРЖАТИ!

ГЛУП ЧОВЕК!
ХТЕО ЈЕ
ДА СЕ
УБИДЕ!

СВИ
ЊЕМО
УМРЕ-
ТИ!
СВИ!

ШТА СИ
РЕКАО?

НИШТА!

НЕЋЕ ДА
ГОВОРИ...
АЛИ ЈА БУ
ВИДЕТИ
ШТА ЈЕ
У ЊЕГО-
ВОЈ ГЛА-
ВИ!

ПО-
КРЕТ-
РУ-
КОМ...

ТЕЛЕПАТСКА
ПРОЈЕКЦИЈА...

УНИШТЕН
ВОЗ...

ТО ЈЕ,
ЗНАЧИ...

ЛОТАРЕ, СУВАЈ
ГА... И ПАКЕТ!
ОНИ СУ СПРЕМНИ
ДА УНИШТЕ ВОЗ
И ТОЛИКЕ
ЖИВОТЕ!

ШТА
ОВО
ЗНА-
ЧИ?

МОРАТЕ
ЗАУСТАВИ-
ТИ ВОЗ!
ПОСТОЈИ
ПЛАН ДА СЕ
ИЗАЗОВЕ
НЕСРЕ-
ЋА!

КО? НЕ
МОГУ
ВАМ
РЕКИ!

И ВИ
ОЧЕКУ-
ЈЕТЕ ДА
ЈА ЗАУ-
СТАВИМ
ВОЗ САМО
ЗАТО ШТО ВИ
МИСЛИТЕ ДА
СЕ НЕСРЕЋА
МОЖЕ ДО-
ГОДИТИ?

КРОЗ МАНДРАКО-
ВУ ГЛАВУ ПРОМЕ-
ТЕЛИ СУ СВИ ДО-
ГАБАЈИ ОД ПО-
ЧЕТКА...

КАКО СУ МУ ДАЛИ
ПАКЕТ СА ОБИЧНОМ
ХАРТИЈОМ ДА ВИ
ЗА ТО ВРЕМЕ...

... ЈЕДАН ДРУГИ
АГЕНТ ПРЕНЕО
ПРАВЕ! КАКО МУ ЈЕ
РЕЧЕНО ДА ЈЕ ЗА-
ДАТАК ВЕОМА
ОПАСАН...

... И КАКО ЈЕ ПРВИ
ПОКУШАЈ КРАЂЕ
ПРОПАО И КАКО ЈЕ
САД ЦЕО ВОЗ У
ОПАСНОСТИ...

НЕ, НЕ МОГУ
ТЕК ТАКО ДА
ЗАУСТАВИМ
ВОЗ!

ТРЕБА
ДА МИ
ВЕРУЈЕ-
ТЕ!

ТИ ЛОУДИ СУ УЗЕ-
ЛИ ВАШУ УНИФОР-
МУ ДА ВИ
УКРАДИ
ОВАЈ
ПАКЕТ...
НЕ МОГУ
ВАМ ВИШЕ
РЕКИ!

А И НЕ
ЗНАМ
МНОГО
ВИШЕ!

ИХ! ОБИЧНИ
ЛОПОВИ... ЗАШТО
БИ ДИЗАЛИ ВОЗ
У ВАЗДУХ...
ПОГОВОРУ ШТО
ЈЕ ЈЕДАН ОД
ЊИХ У
ВОЗУ!

ВОЗ
НАИМА-
ЗИ
КРОЗ
ПЕТ
МИНУ-
ТА!

БИЋЕ ТУ
ЗА ПЕТ
МИНУ-
ТА!

У
РЕДУ!

НАПРЕД!
ЗАУСТАВИЛИ СМО ВОЗ!
ОСМИ ВАГОН...

ГДЕ
ЛИ
СУ
НАШИ?
ОХ...
НЕШТО
МИ
СЕ
ВРТИ
У
ГЛАВИ!

И МЕНИ!
ОСЕ-
ЉАМ
СЕ
ЧУДНО...
ХЕЈ!
ШТА
ЈЕ
ОВО?

ЗАР
НИ-
СМО
У
ВОЗУ?

ОХ...
РАСПЛИ-
ЊАВА
СЕ...
ПРО-
ПАДАМО!

ПРО...
ПРОПА-
ДАМО
КРОЗ
ПОД
ВОЗА!

ШТА
ЈЕ
ОВО?

ПОГЛЕДАЈ!
ВОЗ
ОДЛАЗИ...
УОПШТЕ
НИЈЕ
ОШТЕ-
ЉЕН!

АЛИ...
ВИДЕЛИ
СМО
ЕКСПЛОЗИ-
ЈУ...
И
КАД
ЈЕ
ЛОКОМОТИВА
ПОЛЕТЕЛА
УВИДЕ!

САД
МОЖЕТЕ
ПУНОМ
БРЗИ-
НОМ...
ОПАС-
НОСТ
ЈЕ
ПРОШЛА
...
ЗА-
САД!

НЕ
РА-
ЗУМЕМ!
ПА
НИ
ШТА
СЕ
НИЈЕ
ДОГОДИ-
ЛО!

РЕКЛИ
СТЕ
ДА
ЋЕ
НЕКО
ПОКУШАТИ
ДА
ДИГНЕ
ВОЗ
У
ВАЗ-
ДУХ!

ПОКУШАЛИ
СУ...
АЛИ
НИСУ
УСПЕ-
ЛИ!

АЛИ
МИ
СМО
ВИДЕ-
ЛИ!

А
ВОЗ
И
ДАЈЕ
ШИША...
БЕЗ
ОГРЕВО-
ТИНЕ!

ПОГЛЕ-
ДАЈ!
КЛИП
ЈОШ
СТОЈИ,
А
ЈА
САМ
ГА
ПРИ-
ТИС-
НУО!

ПА
ВИДЕО
САМ
КАД
СИ
ТО
УРА-
ДИО! ??

ЗАШТО
НИСТЕ
АКТИВИ-
РАЛИ
ДИ-
НАМИТ?
ОБЈА-
СНИ!

ЈЕСМО...
И
ВОЗ
ЈЕ
ПОЛЕТЕО
У
ВАЗДУХ...
А
ПО-
СЛЕ...

И
ЈА
САМ
ВИДЕО!

НЕПРИЈАТЕЉ
НЕЋЕ
ОДУСТАТИ
ОД
НАМЕРЕ
ДА
СЕ
ДОЧЕПА
ПЛАНО-
ВА!
КАД
БИ
ЗНАО
ДА
ПЛАНОВИ
НИСУ
КОД
НАС...

ЗНАЧИ,
ОПАС-
НОСТ
НИЈЕ
ПРО-
ШЛА?

НЕ,
МО-
ТАРЕ!
ОНИ
ПРА-
ТЕ
СВАКИ
НАШ
ПО-
КРЕТ!
МО-
РА
ДА
ИМА-
ЈУ
СВОГ
АГЕНТА
У
ВО-
ЗУ!

ЗАШТО НАС НЕ УЧИНИТЕ НЕВИДЛИВИМ? НЕ БИ НАС ВИДЕЛИ...

ОНИ ТРЕБА БАШ ДА НАС ВИДЕ... МИ СМО ПЛАШТ...

... ЗА АГЕНТА КОЈИ НОСИ ПРАВЕ ПЛАНОВЕ! БОЈЕ ДА ГОНЕ НАС НЕГО ЊЕГА!

А КО ЈЕ ТАЈ АГЕНТ?

ПОЈМА НЕМАМ! УЗЕЉЕМО КОЛА ДА СЕ ОДВЕЗЕМО У ПУСТИЊУ!

ЕНО ИХ! НОСЕ КУТИЈУ С ПЛАНОВИМА! ОВО НАМ ЈЕ ПОСЛЕДЊА ПРИЛИКА!

КОЛИМА ЋЕМО ДО СТАНИЦЕ У ПУСТИЊИ... И НАША МИСИЈА ЈЕ ЗАВРШЕНА!

ДА ЛИ НАС ЈОШ ПРАТЕ?

У ТО МОЖЕШ ДА БУДЕШ СИГУРАН!

РЕНТА КАР

ОПЕТ ОНА ЖЕНА ИЗ ВОЗА! МОРА ДА ЈЕ ОНА ТАЈ ЊИХОВ АГЕНТ!

ОНА ЖЕНА... ШТО ЈЕ УЗЕЛА КОЛА... КАКО СЕ ЗОВЕ?

А ЗАШТО ВАС ТО ЗАНИМА?

НИЈЕ НИ ВАЖНО! МОГЛА ЈЕ ДАТИ И ЛАЖНО ИМЕ!

ОНА ЈЕ ШПИЈУН?

СИГУРНО! И ТО ГЛАВНИ! СВАДА НАС ЈЕ ПРАТИЛА! НЕ СМЕ НАМ УМАЂИ... ТА МИС Х!

МАНДРАК ЈЕ КРЕНУО У ПУСТИЊУ! ТАМО ЋЕМО ГА УКЕБАТИ!

НЕ ГУБИТЕ ГА ИЗ ВИДА! ПЛАН Ч!

ЗАОСТАЛИ СУ ИЗА МЕНЕ ОКО ТРИ КИЛОМЕТАРА!

ОНО СУ ЊЕНА КОЛА! СТИЋИ ЋЕМО ЈЕ!

ЗАР ЈЕ ОНА ГЛАВНА МЕЂУ ШПИЈУНИМА?

НЕ ГУБИТЕ ИХ ИЗ ВИДА!

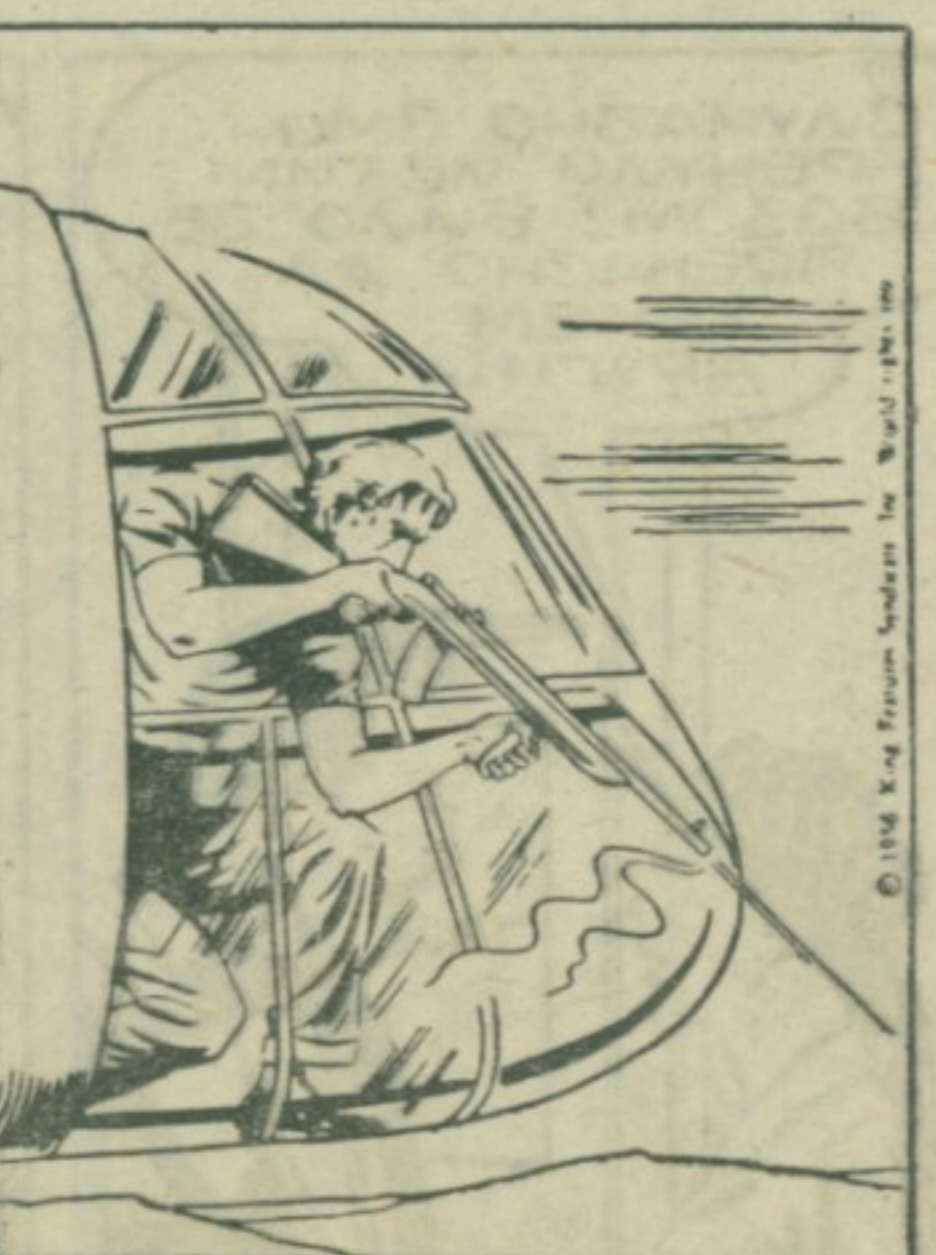
НЕЌЕМО!

ЈЕДНА КОЛА ИЗА НАС!

И ЈЕДНА ИСПРЕД... А МИ У СРЕДИНИ!

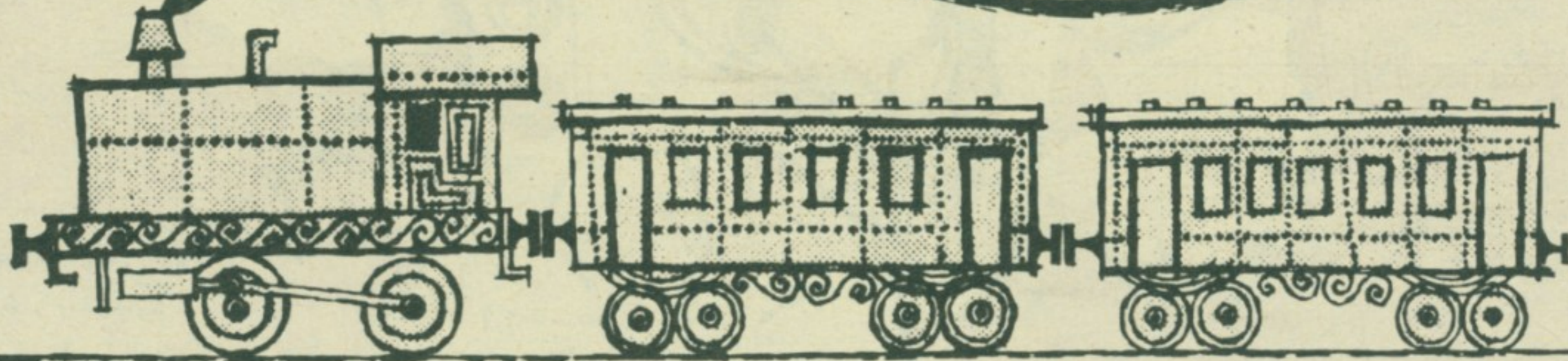

У НОВИ

РАЗРЕД

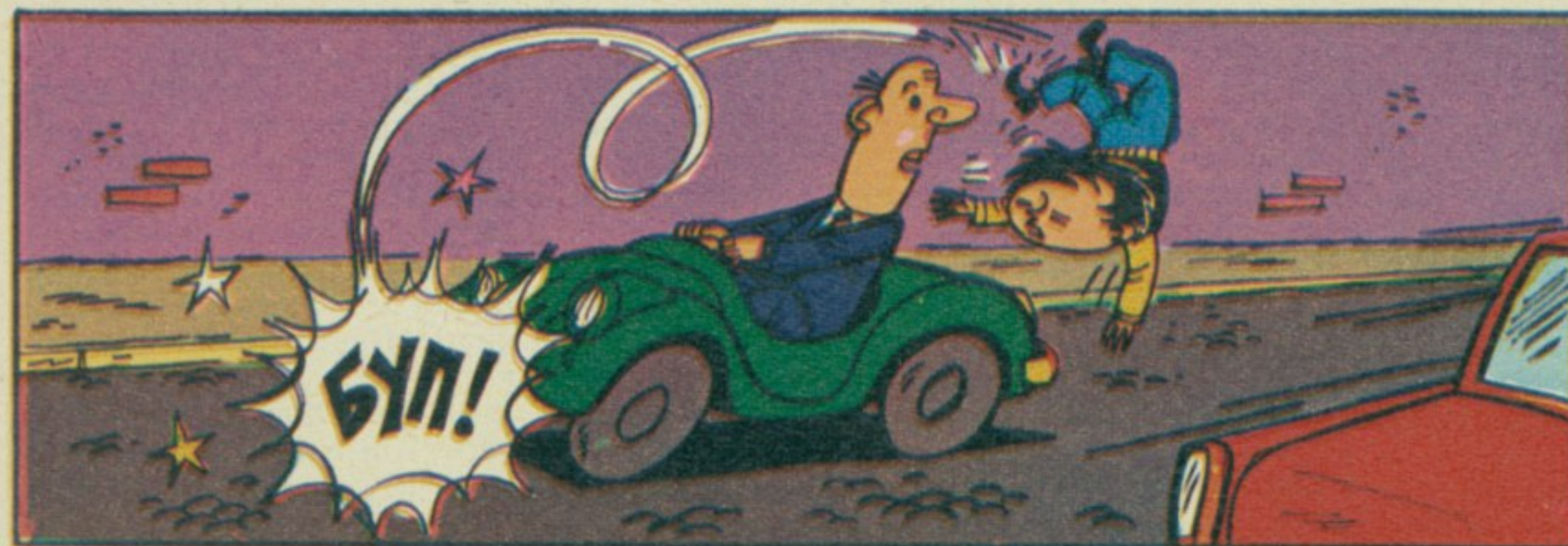
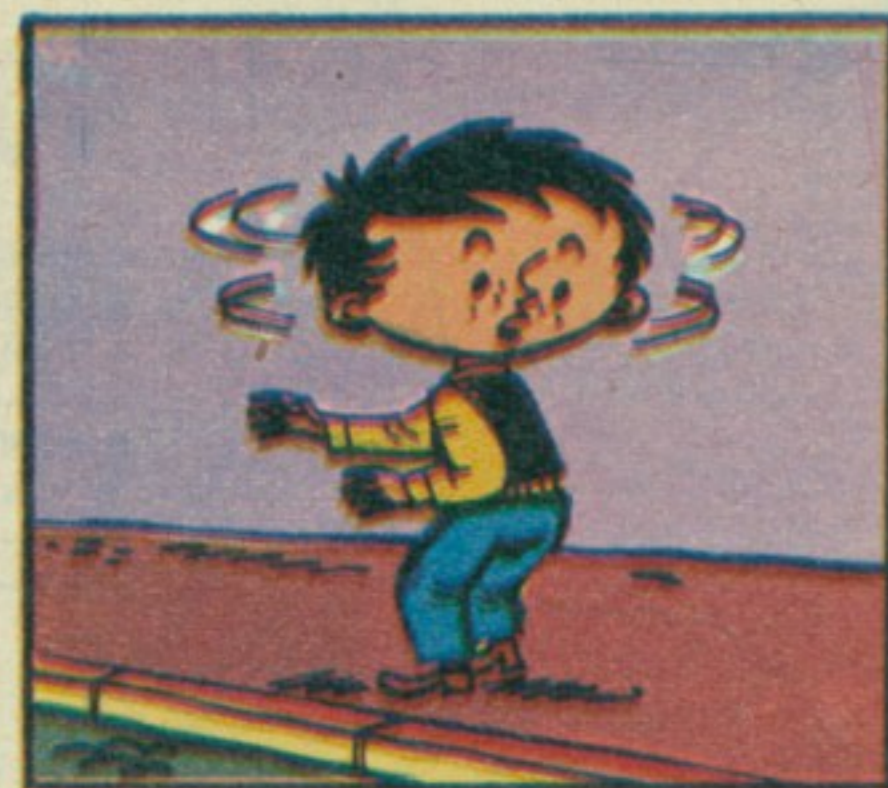
У НОВИМ

ЦИПЕЛАМА

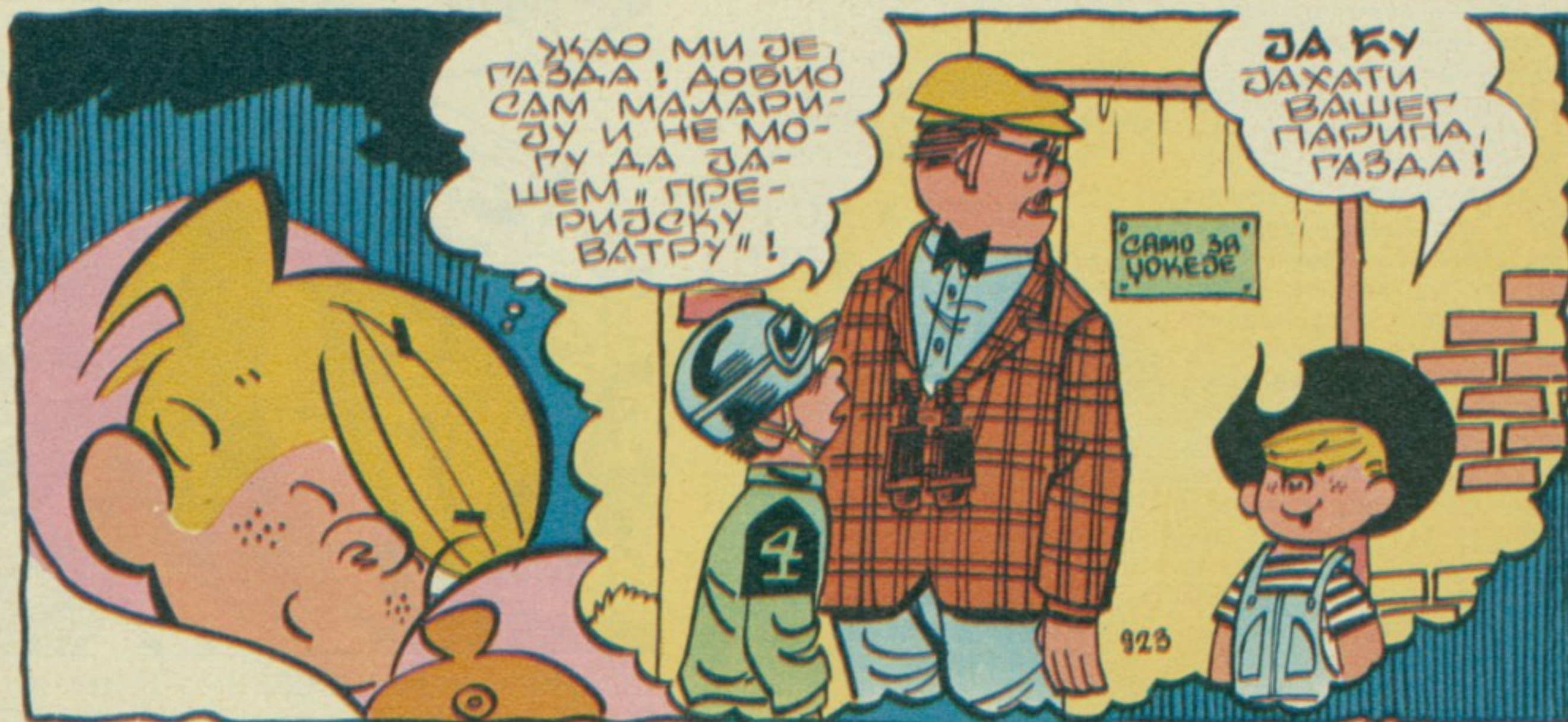
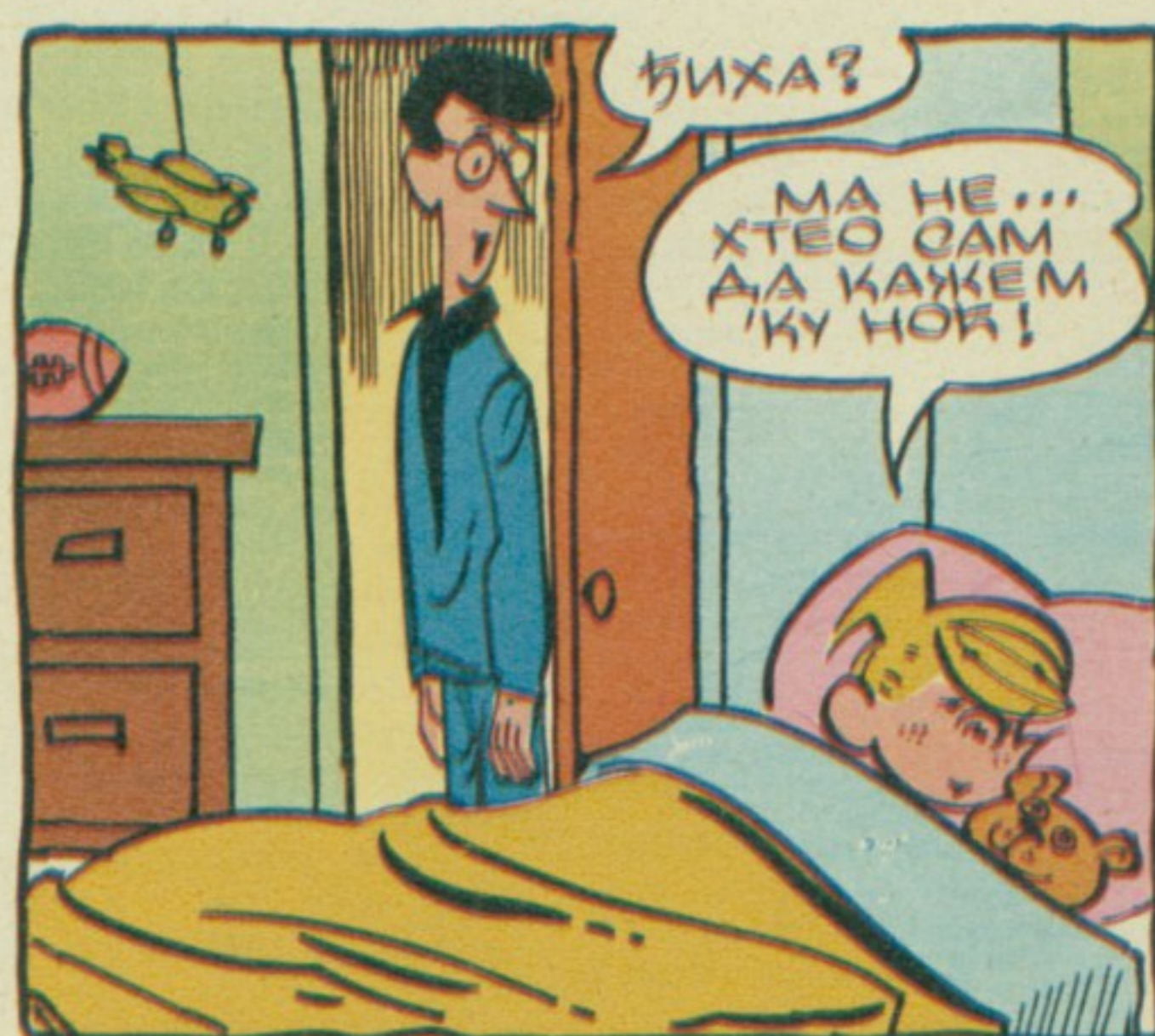

Вотчово

ЏОКЕЈ

ПОСЛЕДЊИ ИНДИЈАНСКИ ХЕРОЈИ

БИК КОЈИ

— ГОВОРИО СИ ДА СЕ НИКАДА НЕЋЕШ ПРЕДАТИ! — ДОВИКНУО МУ ЈЕ ГАВРАНОВА КАНЦА.

Бик Који Седи, велики поглавица индијанског племена Сијукса, рођио се између 1830. и 1835. године у племенској заједници Ханк-Папа. О њему су по Дивљем западу кружиле разне, често измишљене а често и истините приче. Неки су га сматрали најбољим вођом и ратником кога су Сијукси икада имали, други су му замјерали верску заслепљеност и фанатизам, а неки су чак мислили и да је пророк! Бледолики нису презали ни од клевета кад је било потребно да оштрне свог опасног непријатеља Бика Који Седи, па ипак, нико живи није могао да му порекне храброст, мудрост и љубав према нападеном индијанском народу. Црвени ратници увек су у своје вођи гледали хероја и јунака над јунацима.

ЗЛАТО У ФРЕНЧ КРИКУ

Уговор у Ларамију потписан 1868. године између бледоликих и Индијанаца гарантовао је Индијанцима да ће Црни Брегови у јужној Дакоти бити њихови докле год буде траве на пашњацима. Али, 30. јула 1874. године у Френч Крику на Црним Бреговима пронађено је злато! Са свих страна нагрнули су копачи и авантуристи жељни богатства а америчка влада није ништа предузела да ову најезду спречи мада ју је уговор на то обавезивао. Индијанци су морали да се боре да би одбранили и сачували своју земљу и племена Сијукса и Чејена ујединила су се на челу с Биком Који Седи, Лудим Коњем, Мржњом и осталим поглавицама. Када је америчка влада чула за то, послала је своју комисију да преговара о куповини Црних Брегова. Бледолики су нудили Индијанцима или 6 милиона долара у готовом или 400 хиљада долара годишње док се не испуни ова сума. Али, Индијанци су знали вредност овог земљишта и тражили су 50 милиона долара, што у ствари није било претерано.

На то су Јенки против „прљавих грамзивих црвенокожаца“ послали војску на челу с генералима Круком, Гибонем и Теријем.

ЖЕЉАН СЛАВЕ

У војсци генерала Терије налазио се неки пуковник Кастер, млад веома леп и амбициозан човек али необично окрутан и саможив. Син богатог земљопоседника, Кастер је био васпитан да мрзи Индијанце и да их сматра нижом расом. Кад је напунио 18 година, отац га је уписао у војну академију Вест Поинт коју је завршио као последњи у класи. Чин је једва добио 1861. године а у борбу против Индијанаца пошао је да би се на неки начин прославио. Са собом је повео и једног новинара, уредника листа „Трибјун“ да описује његове победе над Биком Који Седи и Лудим Коњем.

Када је пук генерала Терија код ушћа реке Биг Хорн наишао на индијанске трагове, командант је рекао Кастеру: — Ви пратите траг и уколико, као што претпостављам, води до Литл Биг Хорна, тамо сачекајте генерала Гибона. Наравно, ако не буде неопходно нешто предузети и пре генераловог доласка. У сваком случају обавештавајте ме о свему! — И тако је Кастер кренуо уз Биг Хорн, притоку реке Јелоустон, маштајући о будућој слави и не помишљајући да су Индијанци намерно оставили трагове да би бледолике намамили у клопку.

КЛОПКА КОД ЛИТЛ БИГ ХОРНА

Сијукси и Чејени улогорили су се на обалама реке Литл Биг Хорн, притоке Биг Хорна, у подножју истоимених планина и чекали. Кастеру, наравно, ни на памет није падало да се придржава наредбе добијене од генерала Терија. Чим је избио на реку одмах је позвао своје сараднике и рекао им: „Напашемо север, југ и центар. Ви ћете, Рено, командовати северним нападом, ви, Бенти

не, држите центар а ја ћу на пасти јужну страну!“ Рено и Бентин добили су по три чете коњаника док је Кастер за себе задржао пет чета, то јест, 213 људи.

Кад је један индијански извиђач, по имену Полујутото Лице, који се налазио у војсци бледоликих чуо за Кастерову одлуку, отишао је код њега и рекао му: „Ја по знајем Сијуксе и Чејене. Дозволи ми да ти дам један савет: не дели војску јер овде има много Индијанаца!“ Али, Кастер није послушао и одговорио је: „Ти буди извиђач а мени остави да се бринем о рату и борбама!“

На то је Полујутото Лице само рекао: „Онда се треба припремити за смрт!“ Касније, кад је битка већ била завршена, Бик Који Седи је казао: „Нисам ја убио Кастера, он је сам тражио смрт. Јурио је као лудак и ништа није мислио!“

И заиста, Кастер је био убијен да Индијанци спавају и казао је пре напада својим људима: „Сви непријатељи мирно спавају и битка ће бити готова кроз неколико минута!“

БЛЕДОЛИКИ СУ ИЗГИНУЛИ

Кастерову несмотреност и брзоплетост први је платио мајор Рено који се изненада нашао у клопци. Тада је, под кишом стрела и метака, наредио да се по сваку цену војска повуче до оближњег колико-толико заштићеног пропланка. Уз пут је изгу-

био око 30 људи а остале је спасао сигурне смрти. Мајор Рено је тада одлучио да на пропланку дочека крај борбе и није ни трепнуо кад му је Кастер по једном извиђачу поручио: „Пожурите, потребно нам је хитно појачање!“

Пошто су Реноове чете на терали у бекство, Индијанци су се свом снагом бацили на Кастера. Што се тиче капетана Бентина, он је брзо схватио шта се догађа, одбио је да пође у напад и заобилазним путем стигао је Реноа. Прегходно је генералу Терију јавио по ађутантима да пошаље појачање. Кастер је у јарузи узалуд чекао Ренову помоћ. Због отказивања послушности мајору Реноу је касније суђено али је ослобођен пресудом коју нису потписале све судије.

Сукоб код Литл Биг Хорна био је један од најжешћих који се икада одиграо између бледоликих и Индијанаца. Индијанци су се бесно борили а предводио их је Луди Коњ, док се Бик Који Седи волшебним речима обраћао боговима. Али и амерички војници храбро су се супротстављали а Кастер се понео као прави херој из прича. Када су сви његови борци изгинули, он је остао сам међу непријатељима машући сабљом изнад главе. Са сабљом у руци је и пао, погођен смртоносним хицем.

КРВАВИ ПИР

Ево шта је поглавица Дрвена Нога рекао о послед-

њим тренуцима ове крваве битке: „Чим се главнина индијанске војске састала у малој долини где су пали последњи бледолики војници, догодило се нешто веома не обично. Изгледало је да су сви бледолики мртви али се један од њих изненада подигао ослањајући се на лево колено. Добро сам га видео. Гледао је унезверено и видео се да је тешко рањен. У десној руци стезао је пушку. Многи Индијанци посматрали су га са страхом, као да се изненада из вечних ловишта вратио међу људе. Тада му је пришао један црвени ратник, зграбио пушку и испалио му хитац у лице. Био је то последњи војник убијен у бици код Литл Биг Хорна у којој су изгинули сви наши непријатељи“.

„ИГРА ДУХОВА“

Бес црвених ратника, опитених крвљу и победом, пошто је само Кастера, толико је било дивљење које је његово јунаштво изазвало код Индијанаца. Пошто су скинули скалпове свим осталим војницима и официрима, Чејени и Сијукси навалили су на војску Реноа и Бентина чији би крај био сличан Кастеровом да се неко није сетио да запали траву и жбуње. Како је ветар дувао према Индијанцима, пожар се убрзо проширио до места одакле су ови спремали одлучни напад. У забуну и трци која је настала бледолики су искористили прилику и утекли.

ПУКОВНИК КАСТЕР КРЕНУО ЈЕ НА ИНДИЈАНЦЕ СА ЦИЉЕМ ДА СЕ ПРОСЛАВИ. ВОДИО ЈЕ СА СОБОМ НОВИНАРА ДА ОПИШЕ ЊЕГОВЕ ПОБЕДЕ

БИК КОЈИ СЕДИ

— А КО КАЖЕ ДА САМ СЕ ПРЕДАО? — ОДГОВОРИО ЈЕ ВЕЛИКИ ПОГЛАВИЦА И ЗГРАБИО ПУШКУ.

После битке код Литл Биг Хорна уследиле су из Вашингтона крваве одмазде које су брзо сломиле отпор индијанских племена. Индијанци су тада потражили утеху у мистицизму и религији. Нова религија је добила име „Игра Духова“ а њен творац био је један млади врач из племена Пајута коме се при видело велико индијанско шовинство. Божанство му је „поручило“ да ће се преци Индијанаца вратити из вечних ловашта, да ће бизон поново трчати по пољима да ће бледолики уљези бити истерани. Али, да би се догодило што пре, Индијанци треба да играју обредне игре и говоре тајанствене речи. „Игра Духова“ се брзо раширила и донела нову наду Индијанцима који су умирали по прљавим нездравим резерватима од глади и разних болести. Врач је ре-

као Чејенима: „Морате бити стрпљиви. Не смете никога да нападате, да се борите и чините зло. Једнога дана све ће вам бити плаћено!“

Тако су племена која су прихватила нову религију одустала од сваког отпора. Јенки су то ускоро осетили и да би убрзали догађаје и што пре их стрпали у резервате забрањили су „Игру Духова“. Индијанци, разуме се, нису послушали и тада је ухапшен најугледнији приставник религије, Бик Који Седи.

ПОСЛЕДЊИ СУКОБ

У ноћи 14. децембра 1890. године четрдесетак људи индијанске полиције у служби Американаца, на челу Биковом Главом, дошло је у Стендинг Рок близу Гранд Ривера где је живео Бик Који Седи. „Твоји људи, ре-

као му је Бикова Глава, раде нешто што закон забрањује. Сада су у шуми и играју забрањену игру. Зато морамо да те ухапсимо!“ Бик Који Седи налазио се у свом шатору са женама и сдамнаестогодишњим сином Гаврановом Канцом. Није се бунуо, само је рекао: „Пустите ме да се обучем. Хоћу да узмем своје најлепше ствари.“ Тада су жене поче полако да га облаче и мити су пролазили. Кад је Бик Који Седи био готов, „Игра Духова“ је већ увелико била завршена и ратници су се окупуљали испред шатора своје поглавице. Бик Који Седи нишао је окружен полицајцима. Напољу је чекало сешездесет црвених ратника. Гавранова Канца му је довикнуо: „Говорио си да се никада нећеш предати а сад те одводе прљави полицајци!“ А Бик Који Седи је од-

БИК КОЈИ СЕДИ И ЊЕГОВ БЛЕДОЛИКИ ПРИЈАТЕЉ БУФАЛО БИЛ

говорио: „Ко каже да сам се предао?“, и зграбио пушку. То је био знак за општу узбуну. У метежу који је стао погинуо је и славни поглавица Бик Који Седи. Хатац једног полицајца поодио га је право у лице. Две недеље касније амерички војници су код места Вунди-

Ни поклали много Индијанаца, њихове жене и децу. То је био један од најокрутнијих покоља у историји америчког континента који коначно угушио сваки отпор црвених ратника. Тако се са Биком Који Седи завршава права историја поносног индијанског народа. Б. Д.

ВОДИЛА СЕ СТРАШНА БИТКА У КОЈОЈ СУ РАТНИЦИ БИКА КОЈИ СЕДИ ПОБИЛИ СВЕ ВОЈНИКЕ И ПУКОВНИКА КАСТЕРА. БИЛА ЈЕ ТО ЈЕДНА ОД НАЈВЕЋИХ ПОБЕДА ИНДИЈАНАЦА У БОРБАМА ПРОТИВ ВОЈСКЕ

ЦРНЕ ЗАСТАВЕ

НИЈЕ БИЛА ШАЛА

— ТИ НЕ СМЕШ ТАКО ДА СЕ ЗАБАВЉАШ НА НАШ РАЧУН!
— БЕСНО ЈЕ РЕКАО ДИРЕКТОР ШЕСНАЕСТОГОДИШЊЕМ ПЈЕРУ. — ОБРУКАО СИ ЧИТАВУ ШКОЛУ!

А пре свега имајте на уму да ће нам у госте доћи школски инспектор. У сали ће се налазити ваши родитељи као и сви професори. Ја знам да сте ви добра деца и да сте лепо спремиле ову приредбу, али ипак морам да вас опоменем како се не бисте обрнули пред инспектором. Ово је први пут у историји школе да ћаци сами припремају представу за крај године — директор није крио своје незадовољство — и ја сам дао одобрење само зато што сте ви толико инсистирали.

— Он је увек лоше воље — примети једна девојчица.

— Кладим се да му се приредба неће допасти — рече друга.

— Децо, доста приче, на посао! Гости ће ускоро почети да стижу — прекиде их њихов друг, шеснаестогодишњи Пјер Шампион режисер и организатор представе која се састојала из једне једночинке, неколико рецитација и пантомиме.

— Стижу! — објави дејак који је вирио кроз завесу. Ту су и инспектор и наш директор!

ИНСПЕКТОР ЈЕ ЗАДОВОЉАН

Школска сала се мало помало пунила. Поред ђачких родитеља дошли су и председник општине, чланови школског савета, изасланици других школа. За ђаке је једва било места и многи су морали да се задовоље помоћним седиштима или стајањем са стране и позади. Врвело је као у кошници.

Ускоро су се угасила светла и подигла завеса. Почео је дуго и с пуно љубави припремани програм...

На крају првог дела приредбе публика је топло поздравила младе извођаче. Аплауз дуго није престајао.

Почасни гост, инспектор, није крио одушевљење:

— Веома паметна и способна деца — рекао је директору. — Ко им је помагао?

— Па... овај... дозволио сам им да све припреме сами. То је као неки мали експеримент... хм...

— И то веома успео! — додао је инспектор.

— Наравно, ми смо надзиравали... хм... издалека...

— Наравно, наравно.

Почео је и други део програма. На бини су се смењивали дечади и девојчице рецитирајући разне песме.

МОЛИМ ВАС ИЗИЋИТЕ!

Догодило се док је једна девојчица из последњег разреда говорила Шекспиров монолог. Сви су приметили да се нешто десило.

Девојчица је пребледела, мало застала а затим наста вила да рецитије, али некако брже, као да жели да што пре заврши. Публика је још пљескала када се на бини појавио Пјер Шампион и замолио за тишину. Узалуд, уосталом, јер су ћаци најстаријег разреда упорно тапшали својој другарици желећи да се још једном појави на сцени.

— Хвала, господо, веома смо почашћени... — поче Пјер чим је дошао до речи.

Глас му је лако подрхтавао али се он и даље смешио.

— Сада ћемо прећи на последњи део програма, на костимирану пантомиму. Али, представа мора да се одржи под ведрим небом и зато вас молим да полако напустите салу и заузмете места у дворишту.

На те речи из сале се жаучу запрепашћени жагор.

— Молим вас, поштовани гости, пантомима може да се изведе само на отвореном простору.

— Али, Пјер, напољу пада киша — добацио је неко из публике и многи почеше да се смеју. Претила је опасност да настане опште расуло.

— Испод аркада има довољно места за све. Господине инспекторе, господине директоре, изволите...

КАКАВ ЈЕ ТО НАЧИН

Али, упркос Пјеровим напорима нико се није померио с места. Само је директор збуњено устао и покушао нешто да му каже...

— Хвала, господине директоре. Молим и остале поштоване госте да следе пример господина директо-

ра. — успео је Пјер да га предухитри.

И гости почеше жагорити да напуштају салу. На вратима је дошло до мале пометње јер су сви ћаци хтели одједном да изиђу, заборављајући почасног госта и родитеље. Директор је био ван себе од беса, и чим су сви гости напустили салу, он се извинио инспектору и појурио иза кулиса.

Тамо се скоро сударио с Пјером који је некуд хитао с пуним рукама костима.

— Шампионе, какав је то начин...

— Господине директоре... поче Пјер.

Али, директор га није слушао:

— Ако мислиш да си био духовит, љуто се вараш...

— Господине директоре, ја сам...

— Ти не можеш тако да се забављаш на наш рачун! Да ли си свестан шта си направио? Обрукао си читаву школу... — директору застаде реч у грлу — какав је то мирис?

— Дим, господине — одговори Пјер — ја...

— Дим? Какав дим? — узвикну директор запрепашћено.

ВАТРА ИЗА БИНЕ

— Да, да, брзо напоље... овде је пожар — и Пјер по-

каза према ходнику из кога је управо био изишао. — Ватра!

— В... ватра!? — једва промуца директор.

— Пре десет минута... покушао сам да угасим... нисам могао...

— У дну ходника? — И директор потрча у том правцу.

Ватра се није видела али је из запаљене просторије долазио оштар мирис дима.

— Сигурно је дошло до кратког споја...

У том тренутку експлодираше врата у дну ходника и просторија се напуни димом и хиљадама варница.

— Напоље, напоље! — узвикну Пјер.

Али директор се не покрене. Само му је брада подрхтавала.

— Где су ватрогасци? Зашто ниси одмах звао ватрогасце? Зашто ниси одмах рекао шта се догодило? — директор скоро потрча према излазу док је Пјер ишао за њим. — Зашто ниси одмах казао?

Пјер се заустави:

— Да одмах кажем? — узвикну он — Зашто нисам одмах казао? А како је требало да поступим, господине? Да изиђем на бину и почнем да урлам „ватра! ватра!“

ЦОНИ ЈЕ
ОСТАВИО
УБИЈЕНУ
НИКИ И
ПОТРЧАО
АЛИ
ГА ЈЕ
ДРУГИ
МЕТАК
СТИГАО...

ДЕВОЈКА НАМ
ВИШЕ НЕ МОЖЕ
НИ КОРИСТИ-
ТИ НИ СМЕ-
ТАТИ...

ПОГОДИО
САМ ГА!

ПАДАМ...
ПАДАМ!
МОРА ДА
САМ
МРТАВ...

АЛИ, ЦОНИЈЕВ ПАД ЈЕ
БИО ЗАУСТАВЉЕН...

... ПРОЛЕТЕО ЈЕ КРОЗ
НЕКИ КРОВ...

ХЕЈ! МОРА ДА
ЈЕ РАЊЕН...
ДА ПОЗОВЕ-
МО ЛЕКАРА!

НЕ МОГУ
ДА ХОДАМ...
ЈЕ ЛИ ДА-
ЛЕКО?

НЕ... ДВЕ
КУЉЕ ДАЂЕ!

МАЛО КАСНИЈЕ...

СРЕЊОМ, МЕТАК ЈЕ
ПРОШАО САМО
КРОЗ МЕСО!
ЛЕЖАЋЕТЕ НЕ-
КОЛИКО ДАНА!

НЕ МОГУ,
ДОКТОРЕ!
МОРАМ У
ХИРОШИ-
МУ...

ГДЕ ЈЕ
ЖЕЛЕЗ-
НИКА
СТАНИЦА?

БЛИЗУ ЈЕ... АЛ'
ВИ НЕ МОЖЕТЕ
ДА ИДЕТЕ! МО-
РАМ ДА ОБА-
ВЕСТИМ ПОЛИ-
ЦИЈУ...

ЖАО МИ ЈЕ, ДОК-
ТОРЕ! ПОЛИЦИЈА
МИ ЈЕ САД НАЈ-
МАЊЕ ПОТРЕБ-
НА! ЈА МОРАМ У
ХИРОШИМУ! ОХ!

ОНО ЈЕ КУЉА У
КОЈУ ЈЕ УПАО!
СИГУРНО ЈЕ
ЈОШ ТАМО!

НИЈЕ! ПО-
ГЛЕДАЈТЕ...
ТРАГОВИ
КРВИ...

НУЛА Х

ОПАСНОСТ НА САТУРНУ

ИДУЋЕ НЕДЕЉЕ: КРОЗ САТУРНОВ ПРЕТЕИ!

БОЈАНА БОГДАНОВИЋ ДОБИЛА »КАРАВЕЛУ«

— Нисам се надала да ће баш мени припасти награда

На сурчинском аеродрому „БЕОГРАД“ прошле среде, 27. августа, осмогодишња Бојана Богдановић, победница „Забавниковог“ конкурса „Најдужа ЈАТ-ова линија“, иначе одлична ученица основне београдске школе „Веселин Маслеша“, била је у средишту пажње. Хтела је да види све: хангаре, машинске хале и друге службе на аеродрому, а највише се задржала крај „Каравеле“ која тек што није узлетела. Желела је да је упореди са својим „сребрном птицом“ — макетом коју је примила као главна добитница!

У име ЈАТ-а Бојани је честитала Иванка Јовановић и предала јој, поред макете, и две ручне торбе — за њу и маму, која је верну читатељку „Политикиног забавника“ довела на аеродром.

На расстанку је рекла:

— До сад сам редовно конкуриса-

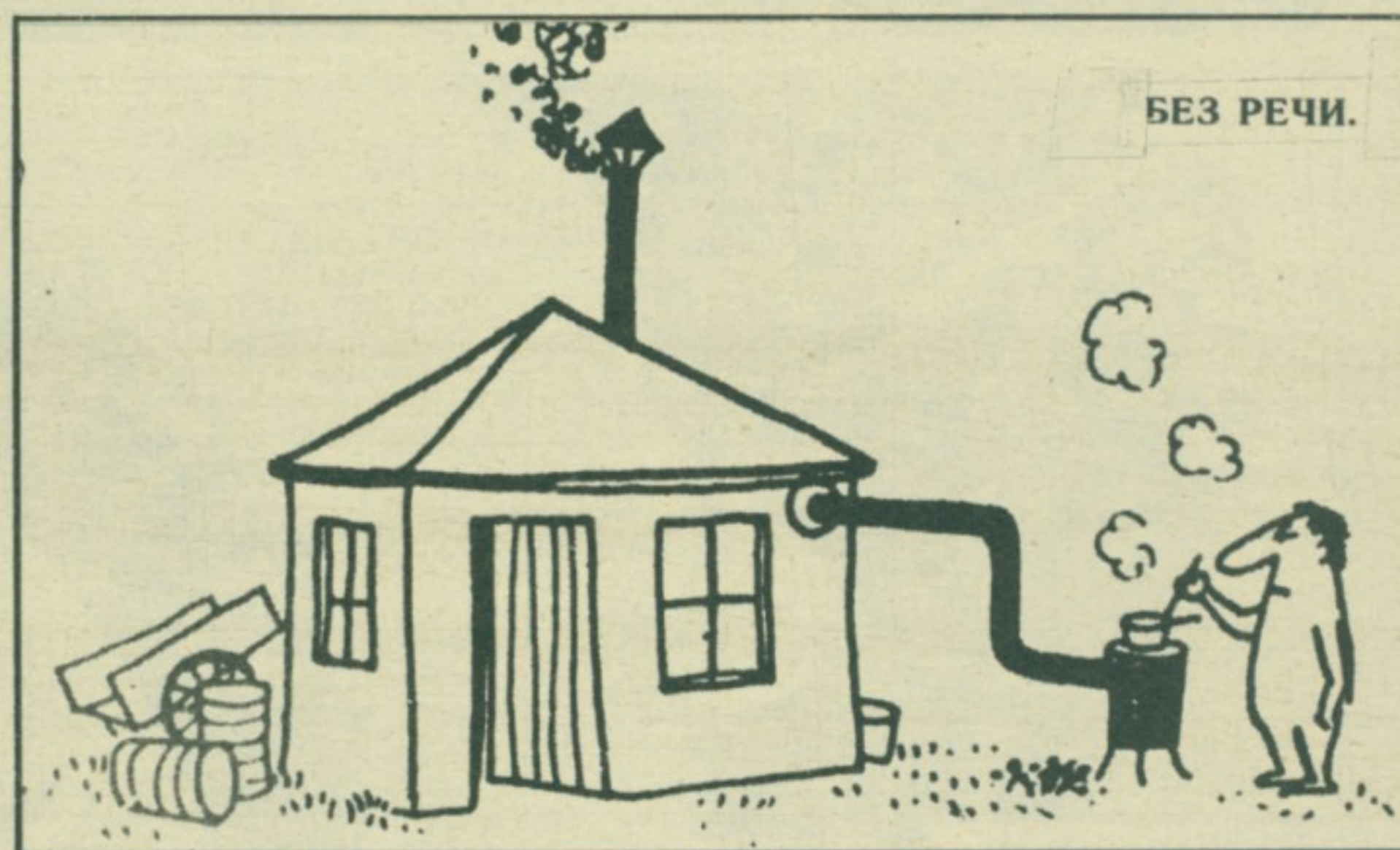
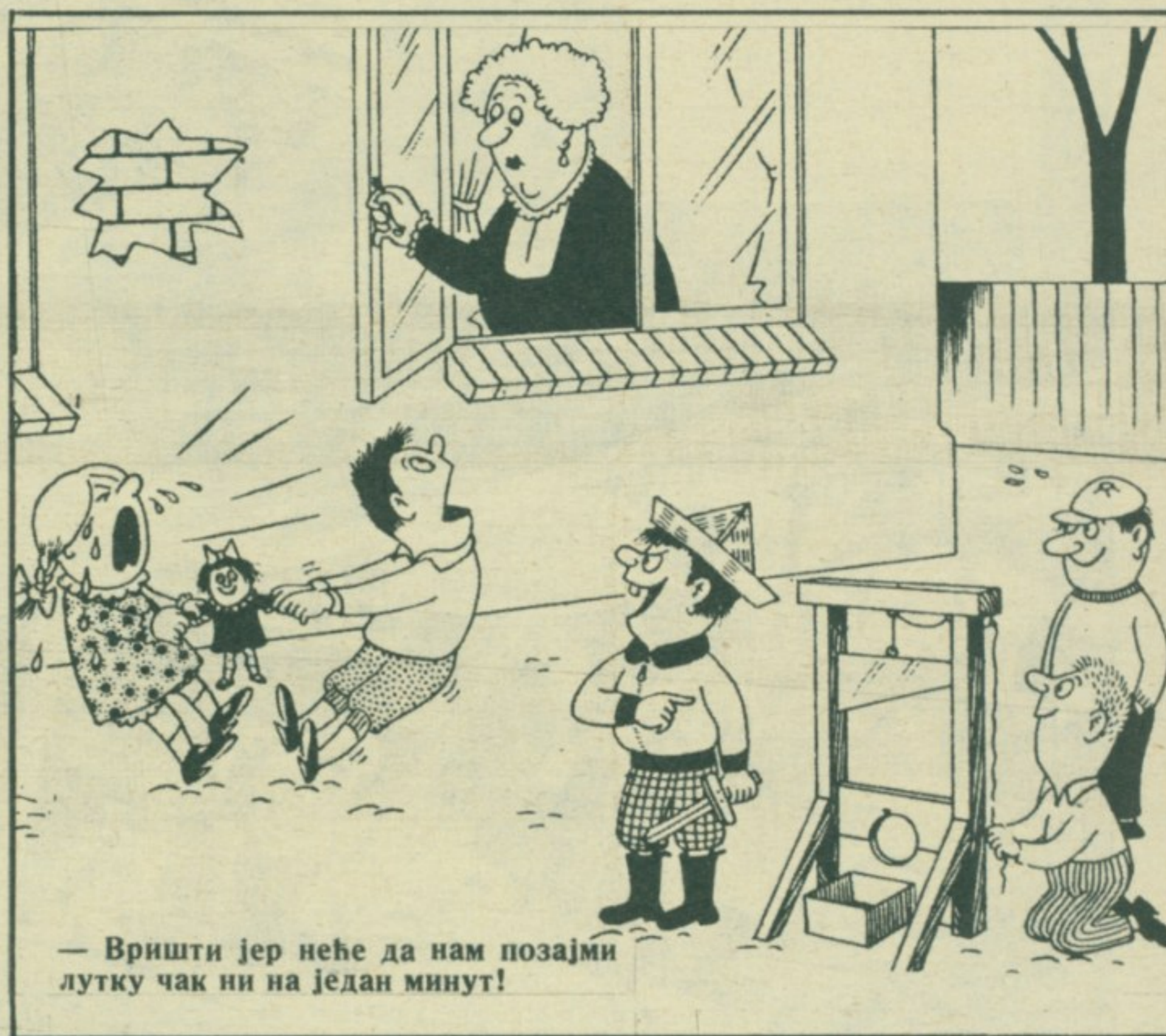
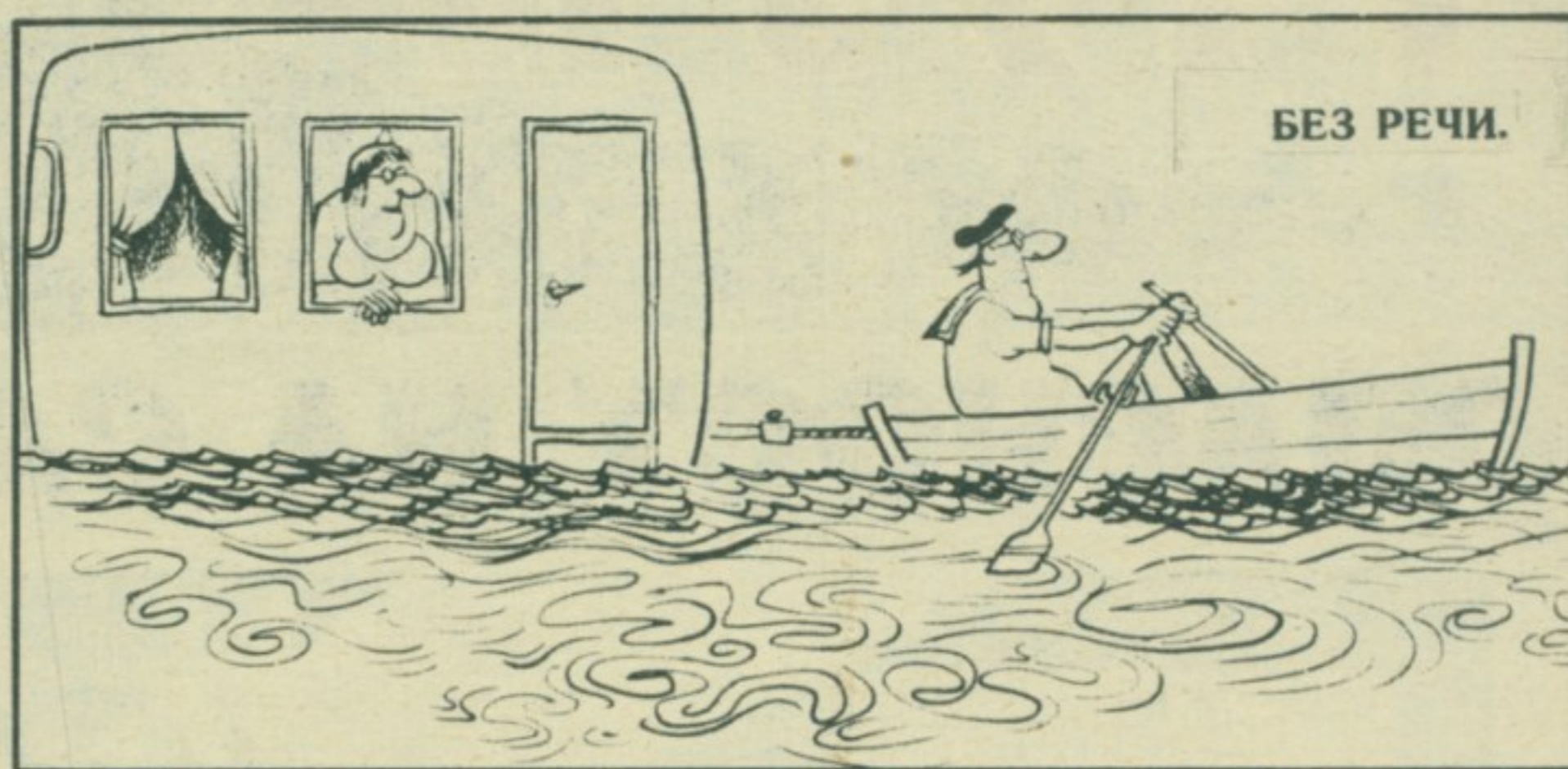
МАЛА БОЈАНА И ЊЕНА МАМА ПРИЛИКОМ ПРЕДАЈЕ НАГРАДА

ла у „Забавнику“, али се нисам надала да ћу баш ја добити нешто... „Авион“ ћу чувати као најдражу успомену...

58 ПУНА УТИСАКА БОЈАНА ИЗЛАЗИ ИЗ „СРЕБРНЕ ПТИЦЕ“ КОЈА СЕ СПРЕМА ДА УЗЛЕТИ.

***** ХУМОР *****

**ЈЕДНА
АЛИ ВРЕДНА**

ЗАР ИГДЕ ПОСТОЈИ
ВЕЛИКА РЕКА БЕЗ
КРОКОДИЛА

(Афричка пословица)

КАПЕТАН Кејт

КАПЕТАН КЕЈТ ЈЕ ОПЕТ ПРИМИЛА НА БРОД ОНОГ МУТИВОДУ!

НЕКА ЈОЈ ЈЕ САБРЕ-ТОМ!

СЕДАМ ГРЕШАКА

Цртајући ову веселу згоду из печачког живота наш илустратор се журио, па му се поткрало седам грешака.

ОДГОВОР:

1. Човек који држи боцу у руци нема један брк; 2. нема дугмади на панталонама; 3. вино сипа у празно јер у руци нема чашу; 4. печарош седи на столицу која нема ноге; 5. канта за воду нема дршку; 6. на печачком штапу нема напон-ског конца и 7. из крова на десној кући вије се лим а нема лимчака.

АКО ТАЈ ПОКУША ДА СЕ ВРАТИ НА НАШ БРОД, ГЛАВАКЕ БУ ГА У МОРЕ!

КЕЈТ ЈЕ СПАСЛА ЏЕБЕЗА КРИЧА, БИВШЕГ КРМАНОША ЊЕНОГ ОЦА...

ИМАТЕ ДИВАН БРОД, КАПЕТАНЕ! МОРАО ОАМ ГОДИНАМА ДА РАДИМ ДА БИХ ДОШАО ДО БРОДА... А И ТАЈ НИЈЕ БИО НИ УПОЛА ТАКО ДОВАР КАО ОВАЈ!

ПОКУШАО САМ ДА ПОЧНЕМ ТРГОВИНУ ЗАЦИНИМА... АЛИ САМ ИЗГУБИО И ТОВАР И БРОД ПЛОВЕЊИ ОКО ЈАВЕ!

И ШТА БЕТЕ САД, ЏЕБЕЗЕ?

ОТКРИО САМ ЈЕДНО ОСТРВО БОГАТО ЗАЦИНИМА... НИКО ЗА ЊЕГА НЕ ЗНА!

НЕМОГУЋЕ!

— Опкољени смо! — повикао је узбуђено капетан и обратио се нареднику: — Одредите 16 искусних војника и направите од њих квадрат са по 4 војника са сваке стране.

— Немогуће! — одговорио је наредник.

Знате ли због чега?

НАДАО САМ СЕ ДА ЊЕ ФРАКАС, ОНАЈ КОЈИ МЕ ЈЕ ИЗБАЦИО СА СВОГ БРОДА, ПРИСТАТИ ДА КРЕНЕМО НА ОСТРВО ЗАЦИНА...

АЛИ, САД САМ ПРО-ПАО...

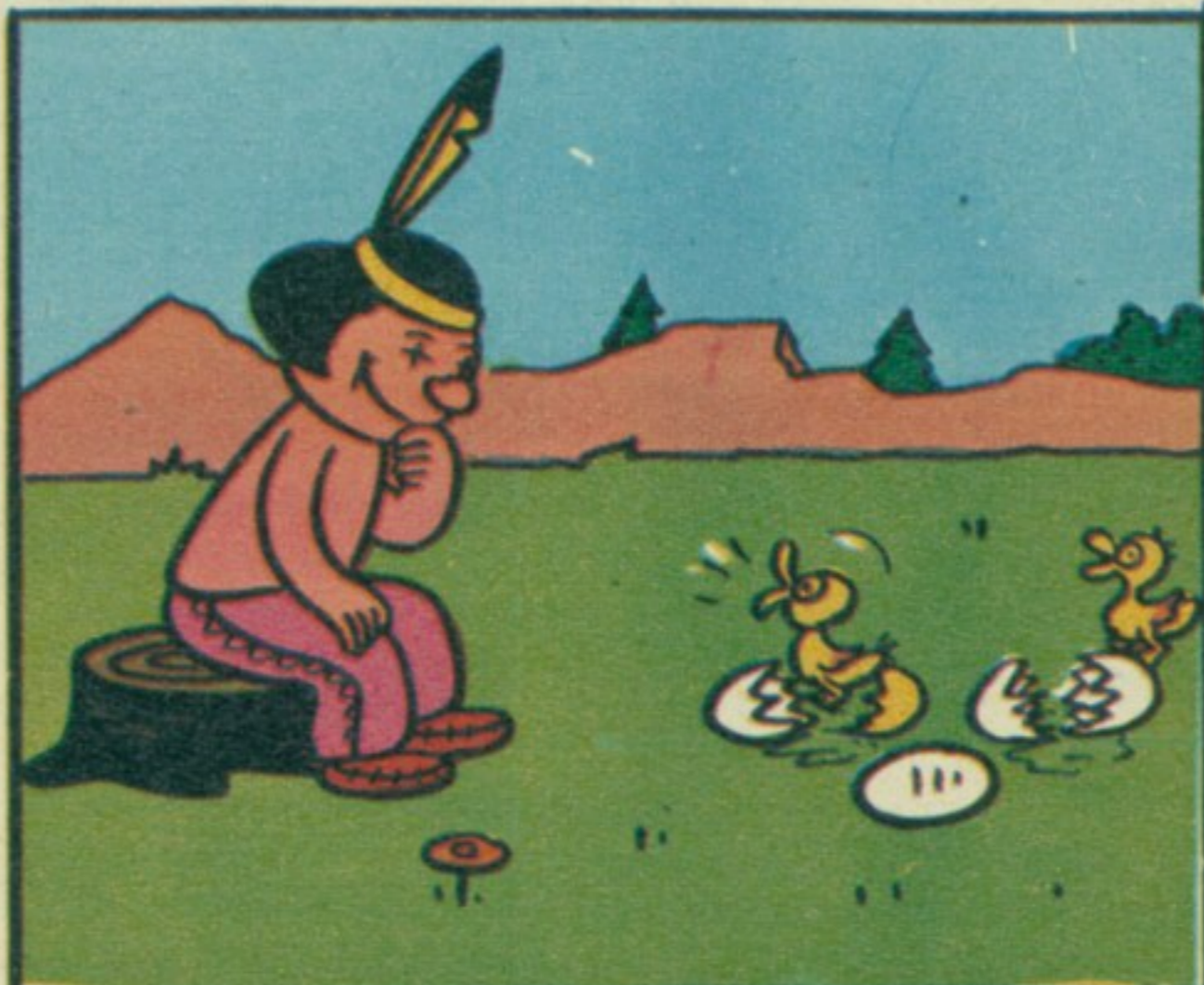

КЕЈТ, ВИ ИМАТЕ БРОД А ЈА СЕ РАЗУМЕМ У ТРГОВИНУ! ЗАШТО СЕ НЕ БИСМО УДРУЖИЛИ КАО ВАШ ОТАЦ И ЈА... У СТАРА ДОБРА ВРЕМЕНА!

ОДГОВОР:

Ако би квадрат био састављен од 16 људи, онда би на свакој страни било по пет а не по четири војника. Ако не верујете нареднику, проверите сами.

Када први пут будете посматрали Месец високо на небу, погледајте пажљиво у правцу десне ивице и пустите да вам око склизне низ кривину Месечевог диска. На отприлике две трећине висине приметите малу тамну мрљу: то је долина окружена планинама, једна од најлепших на Месецу, која носи име Маре Кризиум. Море криза. Ова долина чији пречник износи 480 километара није била испитана све док се на Месец није искрцала наша експедиција у позно лето 1996.

Два велика теретна авиона пренела су наше инструменте и намирнице из базе у Мору спокојства. Имали смо и три мале ракете за кретање на крајим растојањима тамо где неравно Месечево тло онемогућава коришћење површинских саобраћајних средстава. Срећом, Море криза је прилично равномерно заталасано, без опаснијих и већих кратера и висова тако да с нашим тешким возилима — тракторима — нисмо имали никаквих проблема.

Ја сам по занимању геолог или, ако више волите, седенолог и био сам вођа групе која је истраживала јужни део Мора криза. У току прве недеље прокрстарили смо више од стотинак километара, дуж подножја планинских венаца на обали нечега што је пре милиона и милиона година било море. У доба када је на Земљи ницао први живот ово старо добро море већ се налазило на самрти.

У Мору криза

Кренули смо на пут у рану Месечеву зору и пред нама је била још читава земаљска седмица пре него што поново падне мрак. Пет до шест пута дневно излазили смо из својих возова заштићени скафандерима и тражили занимљиве узорке минерала или остављали знаке који ће једном бити од користи будућим истраживачима. Наш задатак није био тежак: у случају евентуалне опасности могли смо данима да останемо у својим обезбеђеним тракторима или да радио-везом тражимо помоћ и чекамо неки свемирски брод.

У трактору смо живели по земаљском времену; тачно у 22 часа слали смо у базу последњи извештај и дан је био завршен. Напољу су стене и даље пламтеле под врелим сунчевим зрацима али за нас је већ била ноћ све док се не бисмо пробудили, осам часова касније. Тада би неко од нас припремао доручак, чуло се зујање апарата за бријање а ускоро и радио који је емитовао музику или вести са Земље.

Тога дана био је мој ред да припремим доручак у једном углу главне кабине. Мада су прошле толике године јасно се сећам сваке појединости. Док сам, као свака добра домаћица, чекао да се кобасице испрже, поглед ми је лагано клизнуо по стрним планинским венцима који су попут зидова затварали видик према југу и губили се унедоглед ка западу и истоку. Изгледало је да се налазе на свега неколико километара од нашег трактора али сам ја знао да је најближа планина удаљена преко 2000 метара. На Месецу предмети не губе од своје јасноће и оштрине упркос удаљености јер нема атмосфере која би њихове контуре расплињавала, затамњивала и понекад изобличавала као што је случај на Земљи. Знао сам такође да су високе око 3500 метара.

Из Мора криза издизале су се готово окомито, као да их је својеремемено нека подземна ерупција из-

СТРАЖАР

АРТУР КЛАРК

ВИШЕ НЕ МОГУ ДА ПОГЛЕДАМ МЛЕЧНИ ПУТ А ДА СЕ НЕ УПИТАМ ИЗ КОГА ЛИ ЋЕ САЗВЕЖЂА ДОЋИ ИЗАСЛАНИЦИ

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

бацила увис где су се у трену окамениле.

Вилсоново лудило

Подигох очи према врховима на које никада није ступила људска нога и већ сам хтео да се окренем и погледам тигањ с кобасицама кад ми поглед привуче метални одсјај на самом врху једне планине која је као некакав рт задирала дубоко у долину, око 50 километара западно од нас. Одсјај је у ствари била малена сјајна тачкица као да су оштри врхови уграбили небу мајуну звезду и задржали је. Помислио сам да се то рефлектује нека веома глатка стена обасјана зрацима Сунца. То су ствари које се често догађају али како сам веома радознао по природи одмах сам се попео на кулу за осматрање и управно према западу наш телескоп од 10 сантиметара.

Оно што сам видео био је прави изазов: предмет који је привукао моју пажњу није се видео најјасније јер је био сувише мали али сам ипак успео да уочим, или боље да назрем, извесну симетрију. Осим тога, налазио се на некој равнотлици површини.

— Чујте, — рекао сам својим сарадницима — желим да се попнем горе, ако ни због чега другог а оно да умирим савест. Планина је висока 4000 метара што би одговарало висини од свега 700 метара на Земљи с обзиром на различиту гравитацију. Ситница!

— Ако при томе не сломите врат, Вилсоне, — приметио је Гарнет. — Од сада па завек та планина ће се звати Вилсоново лудило.

Планина је на први поглед деловала неосвојиво али свако ко је имао иоле искуства морао је знати да успон не представља никакву тешкоћу на планети где је тежина сведена на једну шестину стварне. Права опасност у месечарском алпинизму прети у ствари од претеране сигурности. Пад с висине од 200 метара на Месецу може да усмрти исто као пад са 100 метара на Земљи.

Блисџава пирамида

Први предах Гарнет и ја направили смо на висини од 1500 метара изнад долине. Не знам о чему је размишљао Гарнет док смо се одмарали, веома то о томе да је ово

најлуђи подухват у који се упустио. Ја сам му у себи одобравао, бар делимично, али задовољство пењања, знања да ниједно биће пре нас није ступило на ове девичанске висове, диван поглед чинили су да се све остало заборави.

Не сећам се да сам осетио нарочито узбуђење кад смо се нашли испод стеновитог зида који сам дан раније посматрао помоћу телескопа. Подизао се на неких двадесетак метара изнад нас и на њему се налазио предмет који ме је и довео докле, преко пуне долине и стрмих врхова. То је готово сигурно било удубљење у стени, настало у прошлим ерама вероватно од удара неког метеора, углачаних зидова од којих се одбијало сунце.

На стени није било избочина и морали смо да употребимо цепине. Било је прилично једноставно јер сам заједно са скафандером тежио свега двадесетак килограма. Због тога сам успео да се попнем снагом својих руку и нађем се на заравњеној ивици. Погледах испред себе.

Стајао сам на заравни широкој бар 30 метара која је очигледно некада била сасвим глатка, сувише глатка да би била природна, али чију су површину изровали метеорити током безбројних година. На њој се налазила творевина глатких зидова пирамидалног облика висо-

ка мање од 4 метра и урасла у стечу као блистави драгуљ.

Одједном, осетих страховито узбуђење и радост. Ја сам волео Месец и био сам срећан што је на њему постојала нека прастара цивилизација и што сам је ја први открио. Није било важно што сам стигао са закашњењем од милион година.

Невидљиви зиг

Мој мозак је поново почео да функционише нормално: питао сам се шта је представљала пирамидална конструкција: споменик, храм, кућу за становање или нешто што на нашем језику није имало одговарајуће име? И зашто је направљена на тако неприступачном месту? Из чисте опрезности нисам пришао ближе пирамиди и док сам је замишљено посматрао приметих нешто од чега ми се подигла коса на глави: већ сам рекао да је зараван била изрована од метеорита и покривена густим слојем космичке прашине које увек има у световима где не дувају ветрови. Дакле, у широком савршено правилном кругу око пирамиде није било ни трагова метеорита ни прашине. Као да је на ивицама подигнут невидљив заштитни зид!

Тада ми је постало јасно да чудновата конструкција не може да се упореди ни са чим што су икада направили наши далеки преци. То и није била грађевина већ машина са сопственим системом самоодбране који се такмичио с вечношћу. Та тајанствена самоодбрана још је функционисала и можда сам се већ исувише приближио и био осуђен си на смрт.

Подигох поглед према Земљином срцу који је лежао у својој звезданој колевици и упитах се шта ли су крили његови облаци када су ови непознати конструктори завршавали свој посао.

Не питајте ме како сам наслутио истину која ми сада изгледа тако логична. У почетку сам био уверен да је то правилно глатко тело направљено раса која је живела на Месецу у прастара времена али ми је изненада синуло да је и оно овде дошљак као и ја. За 20 година истраживања нисмо на Месецу нашли друге трагове живота изузев неких сасвим дегенерисаних биљака. Никаква цивилизација није никада ту могла да постоји а још мање да остави неки знак живота.

Било нам је потребно 20 година да уништимо невидљиви штит и до-

МОРАО САМ ДА СЕ ПОПНЕМ ДО СЈАЈНЕ ТАЧКЕ МАДА СУ МИ СВИ ГОВОРИЛИ ДА ЈЕ ТО ПРАВА ЛУДОСТ.

спемо до тајанствене машине. Оно што нисмо успели да уништимо експлозивом разбили смо помоћу атомске енергије. Најзад су блиставе кристалне делићи пирамиде лежале на тлу, под нашим ногама. Из њих нисмо дознали баш ништа изузев да су плод неке нама потпуно стране технологије, технологије парафизичких сила.

Усамљена сазвежђа

Мистерија нас опседа још више откада смо доспели до других планета и установили да је једино Земља у нашем Систему могла да буде настањена интелигентним бићима. А искључена је и могућност да је то дело неке непознате старе цивилизације са Земље јер је анализа показала да се метеорска прашина почела таложити много пре него што је на Земљи зачета прва кличка живота.

Кад је наша Земља доспела до половине свога садашњег развоја, нешто што је долазило из непознатих сазвежђа прошло је кроз Сунчев систем, оставило свој белег и наставило пут. И тај белег испунио је задатак све док га нисмо разорили а тај задатак полако почињем да наслућујем.

Млечним путем кружи око сто хиљада милиона звезда и пре много времена неке расе из светова далеких сунца достигле су и прстигле наш степен развоја. Свет тих цивилизација морао је бити веома усамљен.

Они су вероватно истраживали сазвежђа као што ми данас истражујемо планете. Небеских тела било је на све стране али нигде разумних бића. Таква је била и Земља, с вулканима чији је дим обавијао читаву куглу, кад је први космички брод с бићима из далеког сазвежђа стигао у Сунчев систем. Брод је само прошао поред планета удаљених од Сунца које су још биле под снегом и ледом знајући да на њима не може бити живота и зауставио се тек на оним планетама које је Сунце обасјавало својим жарким зрацима. Они су вероватно приметили Земљу и схватили да је она најмилија Сунцу, да ће једино на њој једног далеког дана бити разумних бића. Али, они нису могли да чекају тај дан, морали су даље према новим звездама.

Знак за узбуну

Оставили су, међутим, стражу, једну од многих које су расули по свету, да пази на светове који су обилазили да ће се у њима развити живот. Та стража била је светиљка која је стрљиво, вековима, сигнализирала да је још нико није открио. Можда сад схватате зашто је кристална пирамида била постављена на Месецу а не на Земљи: њене конструкторе нису занимала бића која тек излазе из дивљаштва! А кад преброде тај критични период, проналажење пирамиде биће само питање времена.

Сада пирамида више не емитује сигнале и они који су је поставили, или њихови далеки потомци, управљали су пажњу према Земљи. Можда желе да помогну нашој цивилизацији у повоју.

Више не могу да погледам Млечни пут а да се не упитам из кога ли ће сазвежђа доћи изасланици. Ми смо им у ствари дали знак за узбуну и не преостаје нам ништа друго него да чекамо.

Не верујем да ћемо чекати сувише дуго.

ТУНГА И ШРНИИ ЖДРЕБАЦ

ТУНГА ЈЕ ЧВРСТО ОДЛУЧИО ДА ПОБЕДИ...

ЊЕГОВ ЧАМАЦ ЛЕТЕО ЈЕ БРЖЕ, ПОБЕДИО ЈЕ И У ПЛИВАЊУ...

СВАКА БОРБА БИЛА ЈЕ ЖЕШЋА И ОГОРЧЕНИЈА ОД ПРЕТХОДНЕ...

ШЛАНОВИ КОДМОВОГ ПЛЕМЕНА НАПРЕГНУТО СУ ПРАТИЛИ БОРБУ ОСЕЉАЈУКИ ДА ТО НИЈЕ ОБИЧНО НАДМЕТАЊЕ...

КО ЋЕ ПОБЕДИТИ? КОЈИ ЈЕ ОД ЊИХ ДВОЈИЦЕ ЈАЧИ, ХРАБРИЈИ?

323

ПОДСЕТНИК

Маска кроз коју се гледа морско дно продаје „Словенијаспорт“, Трг Маркса и Енгелса 2. Цена 40.— дин.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

ИГРЕ КОЈЕ ЉУДИ ИГРАЈУ

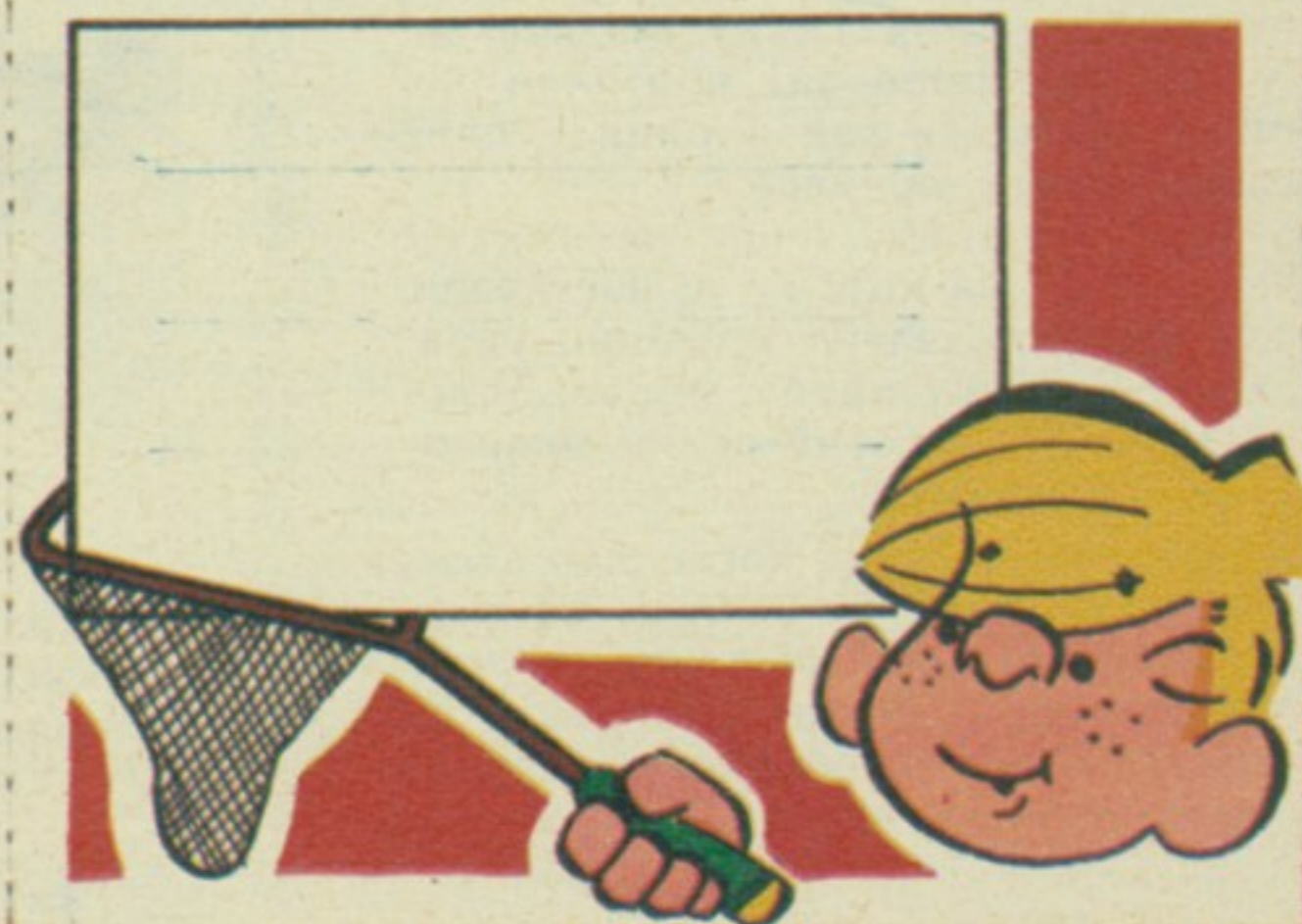
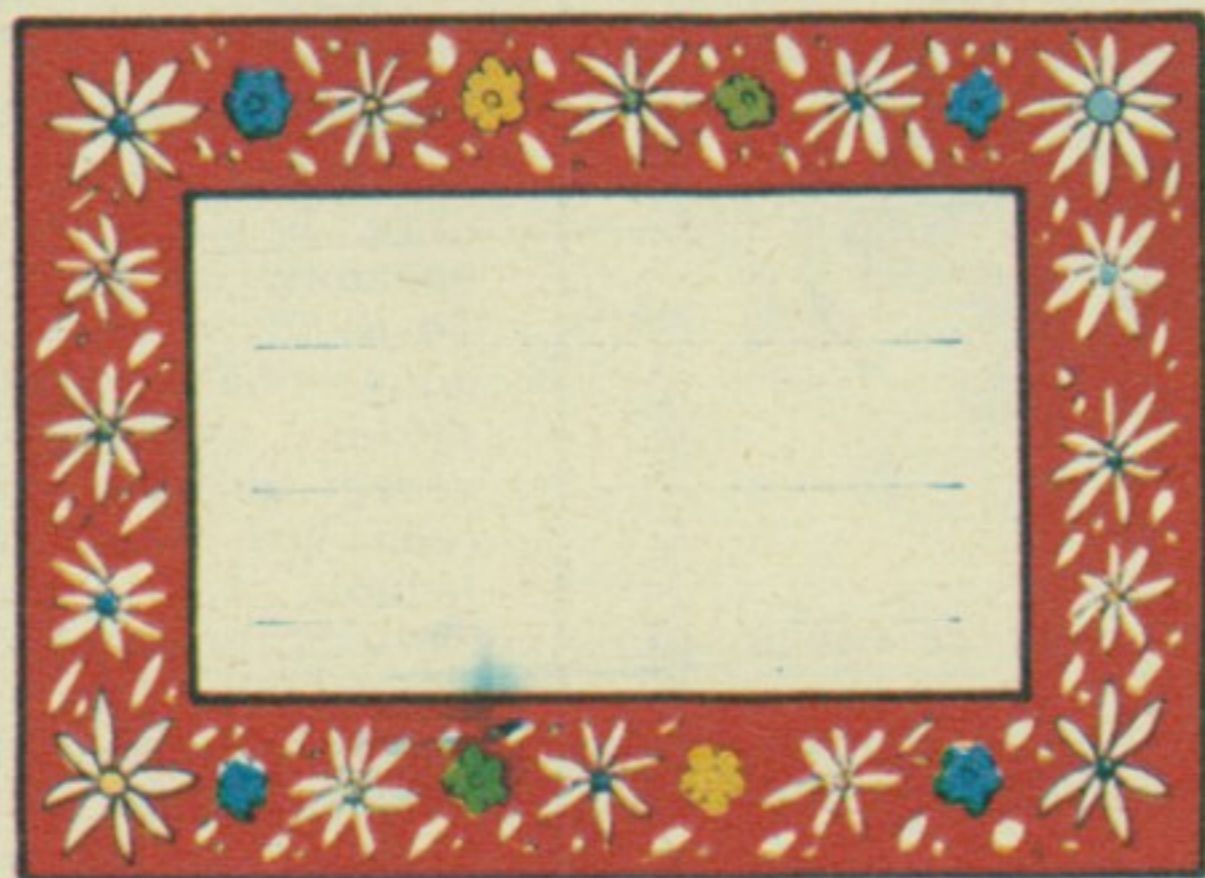
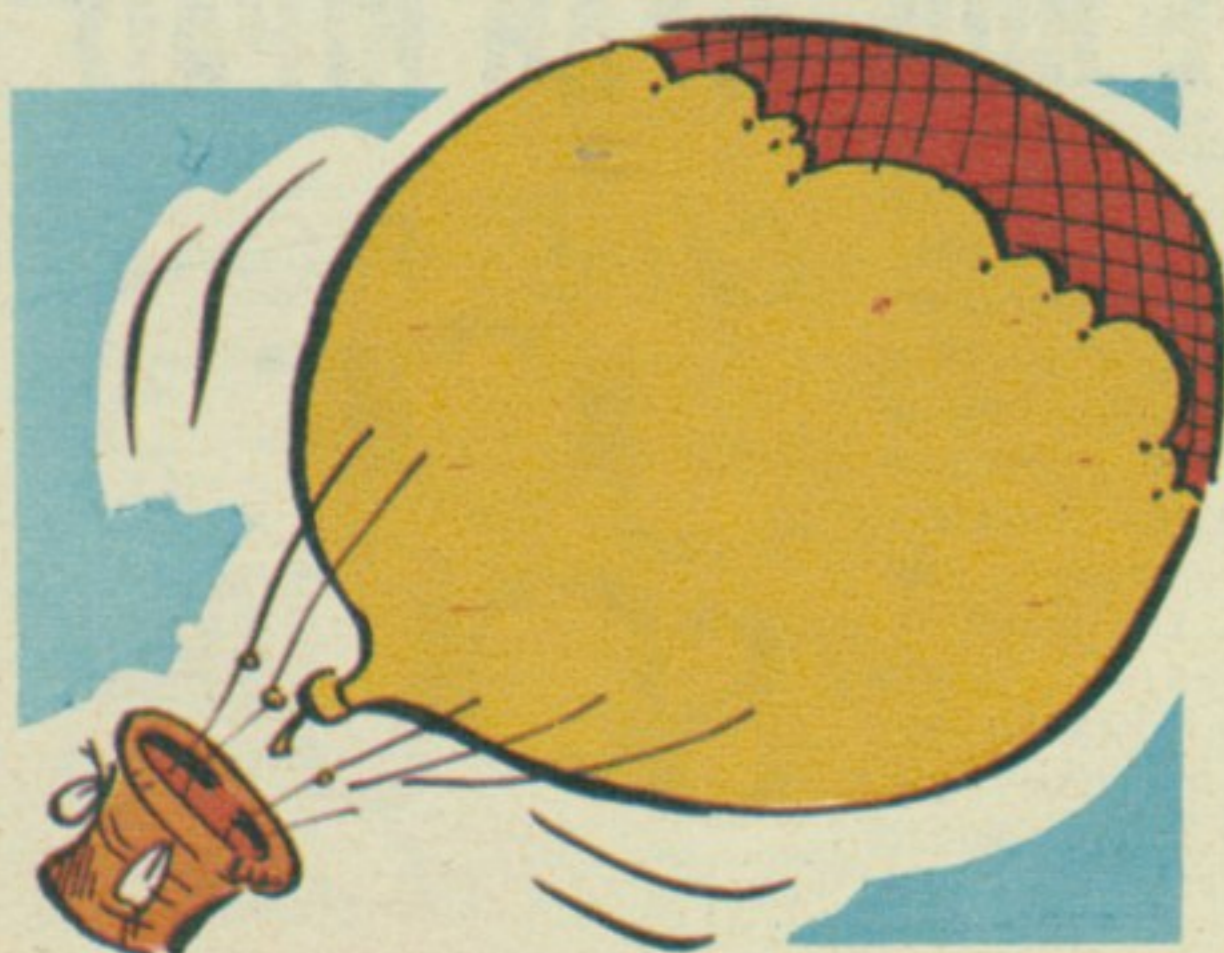
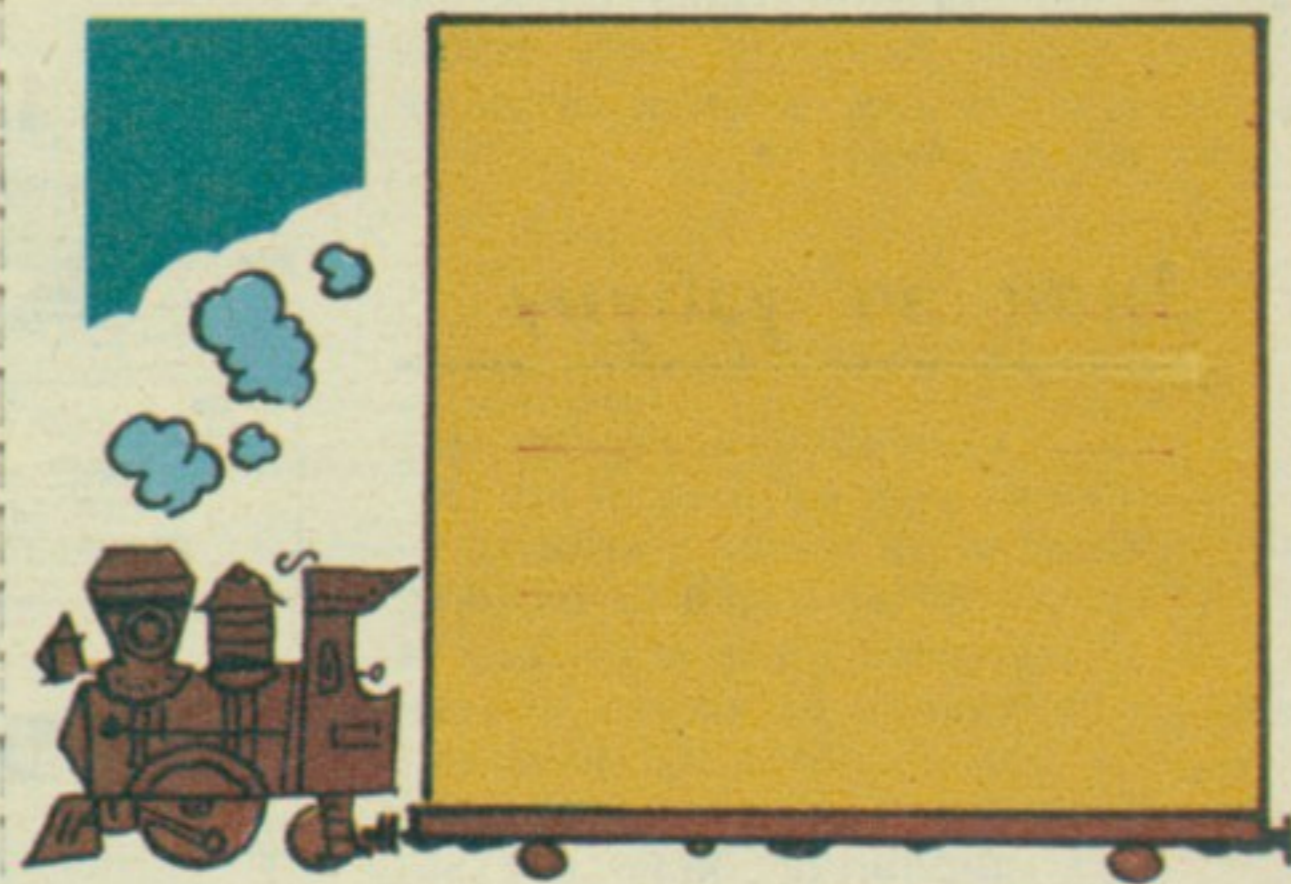
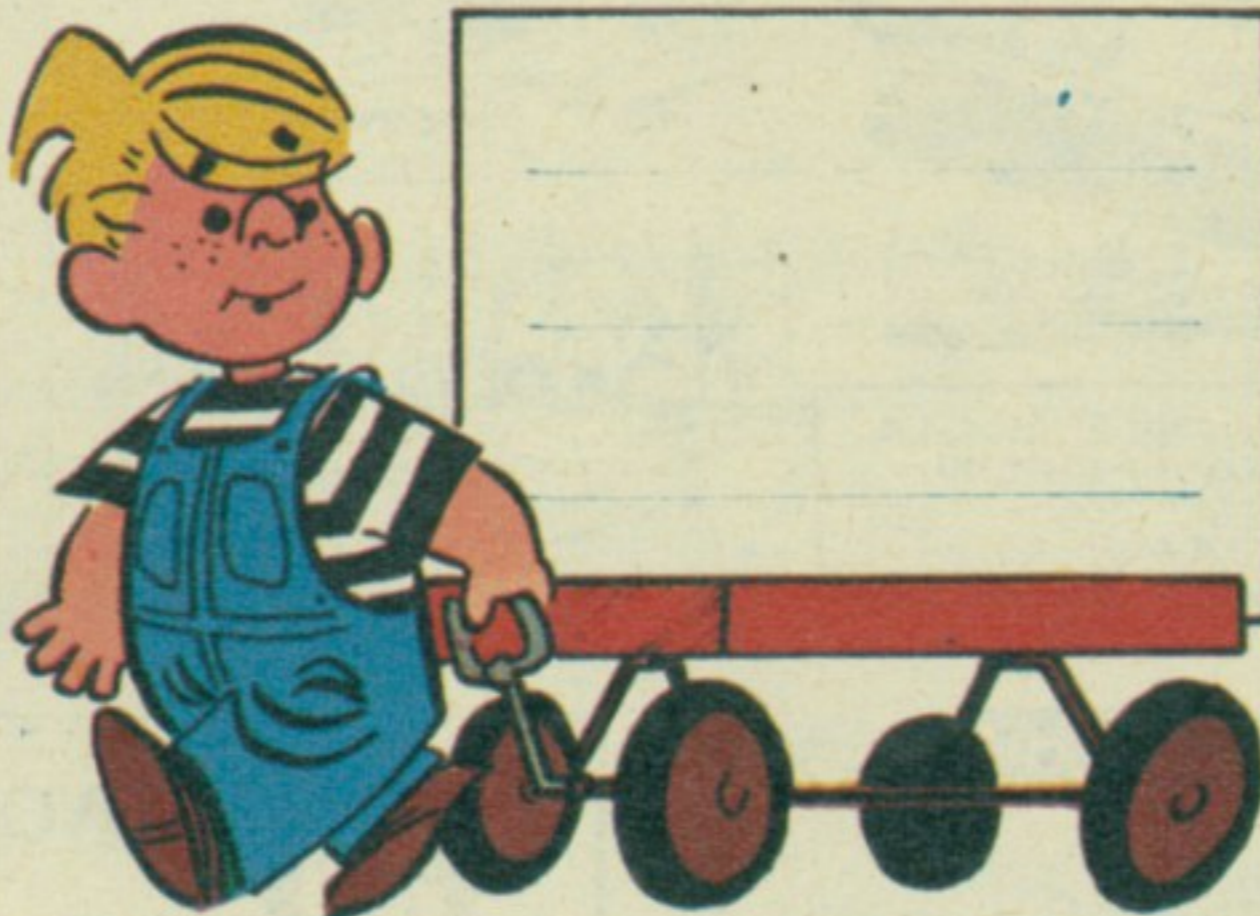
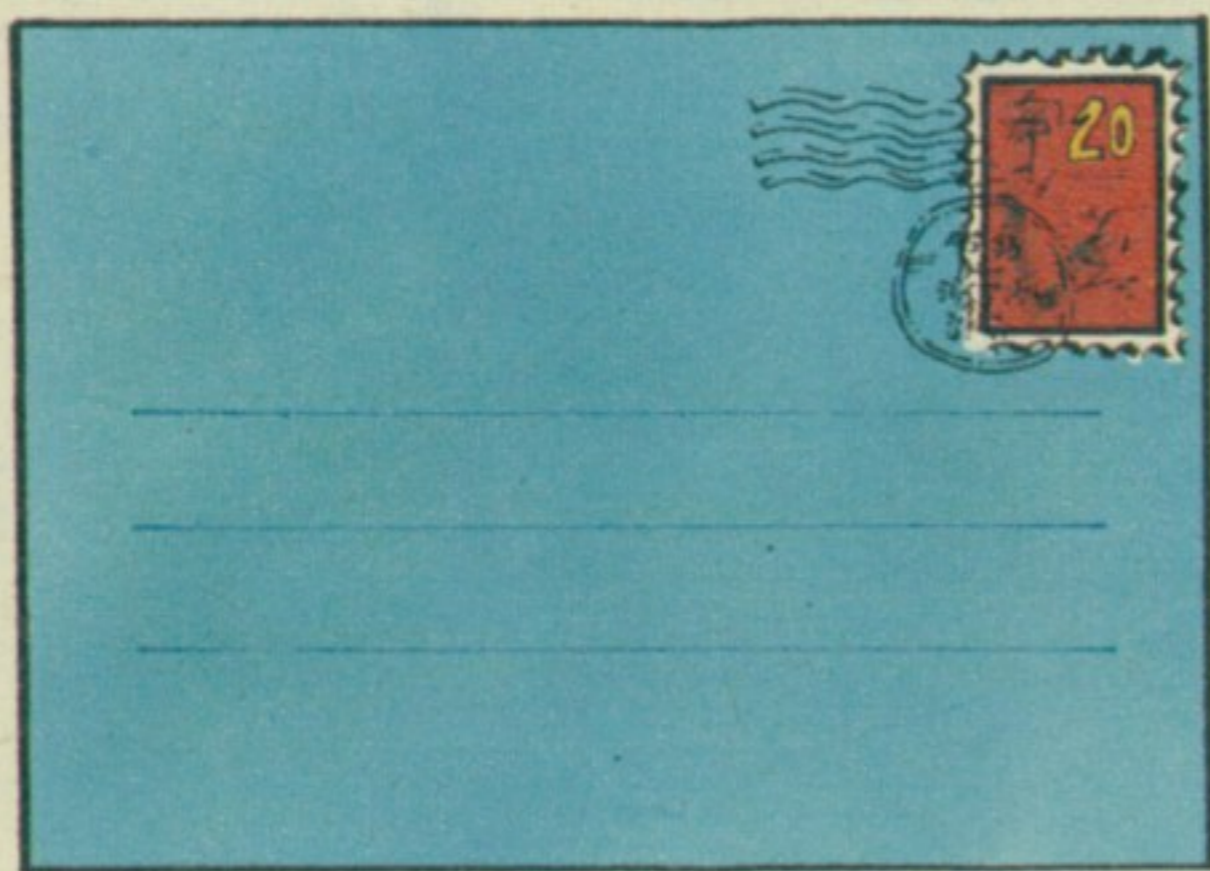
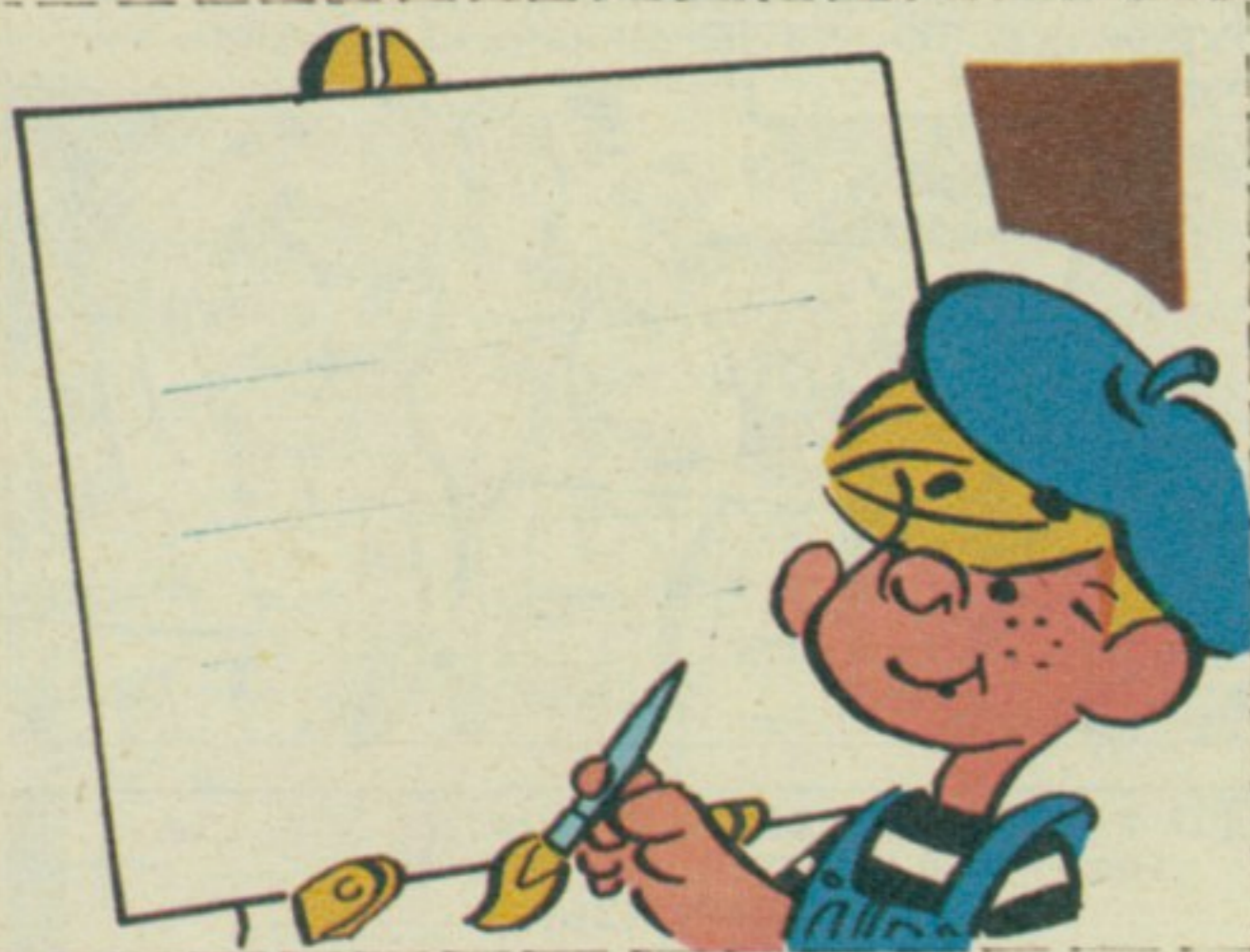
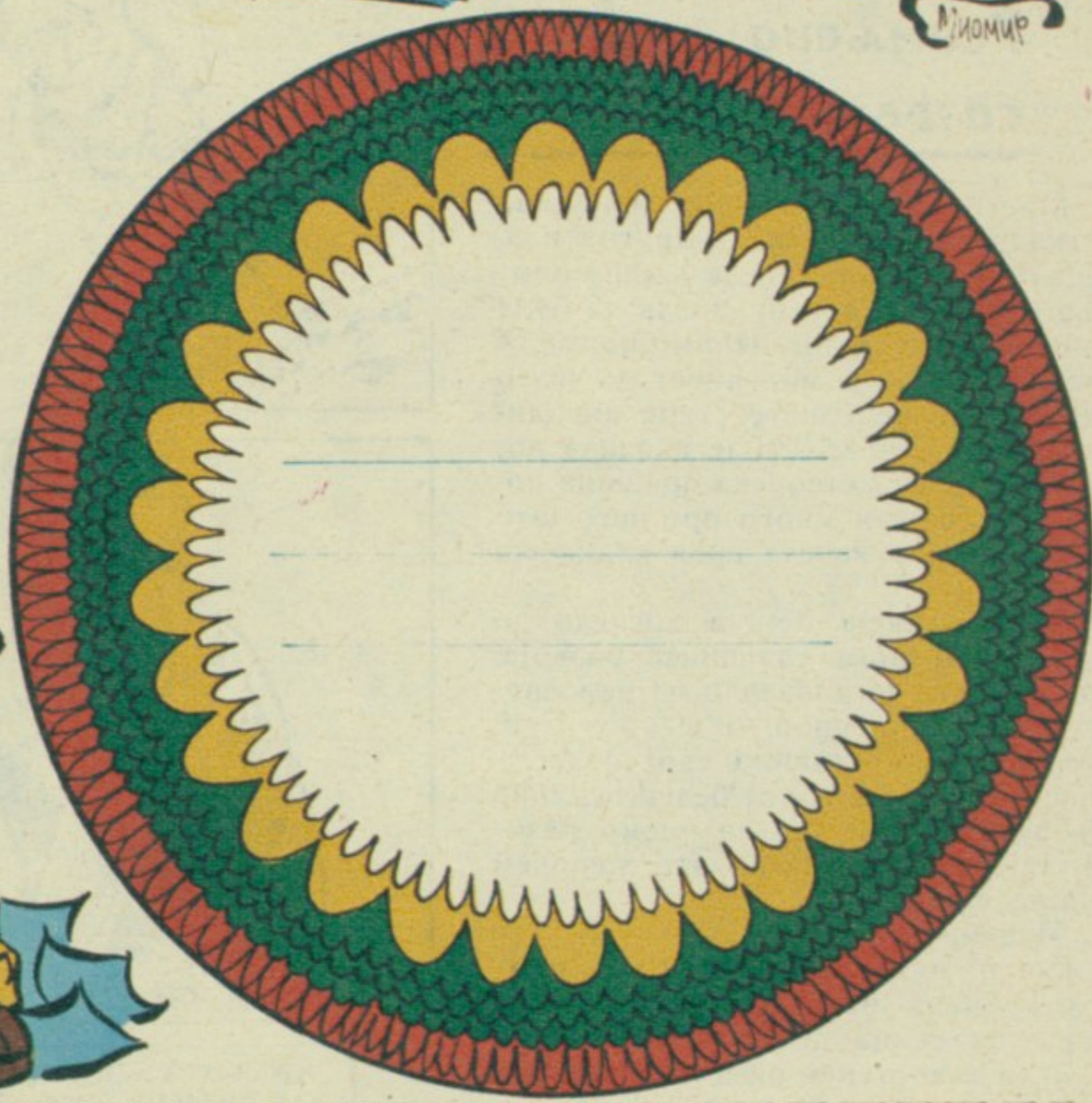
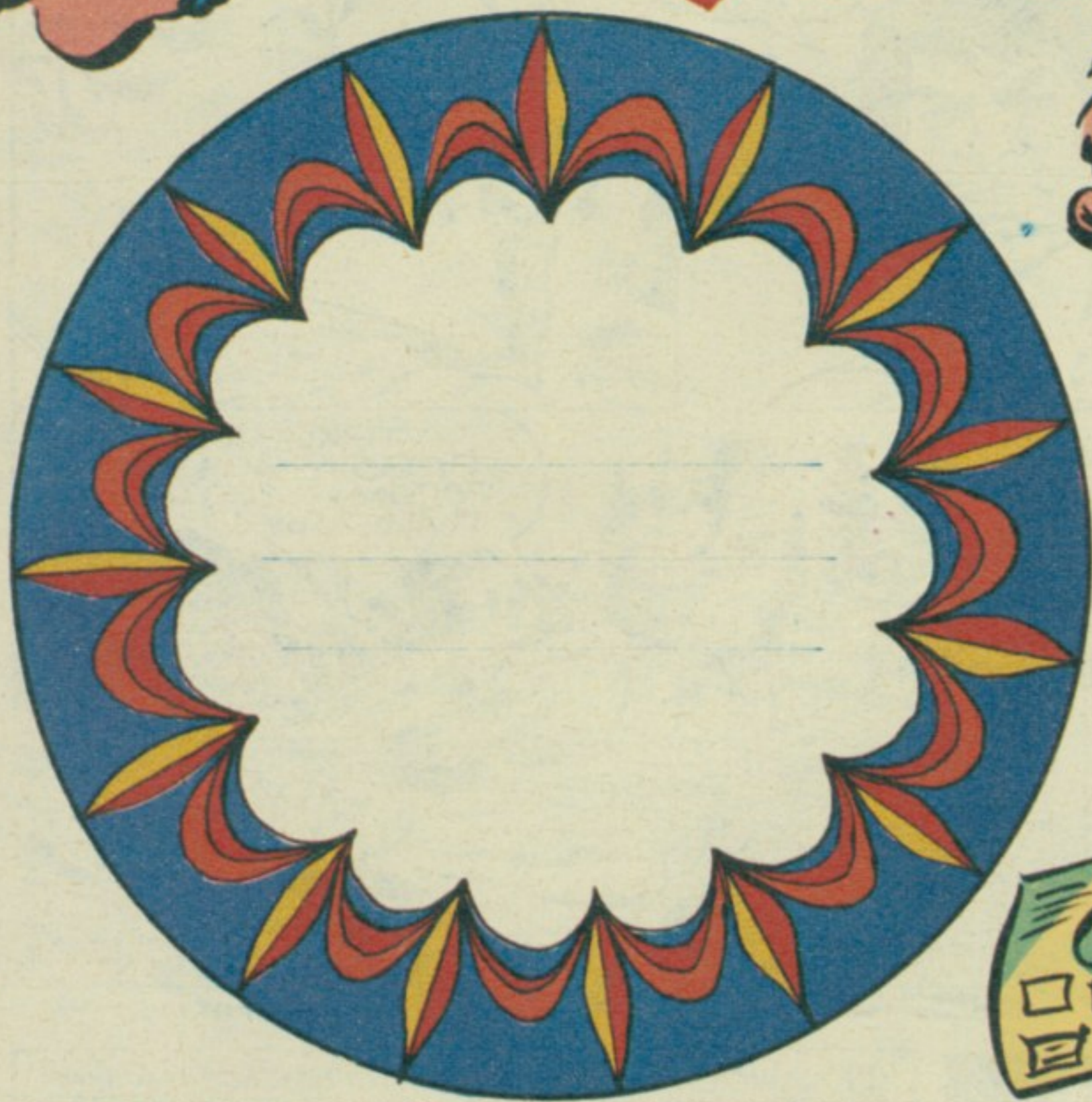
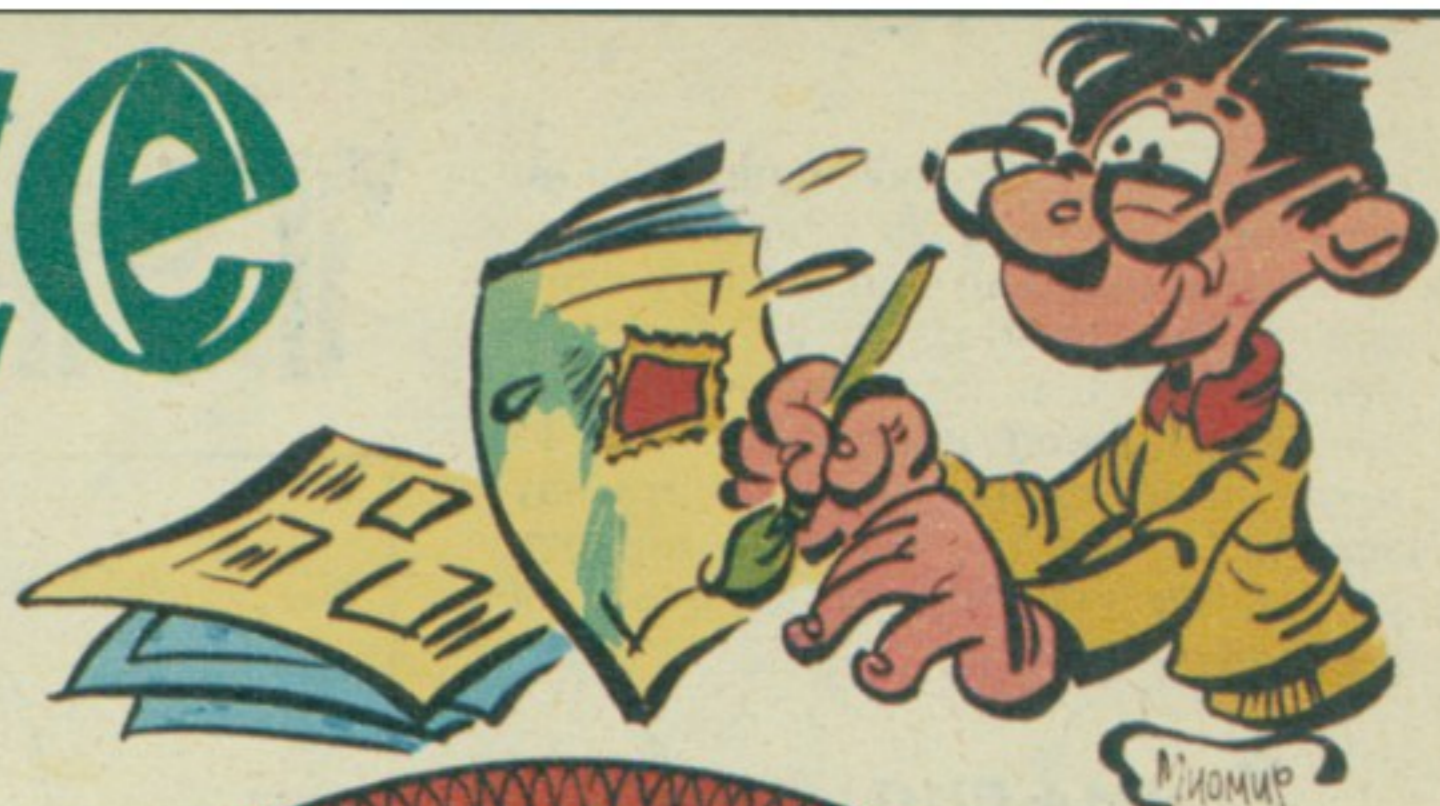
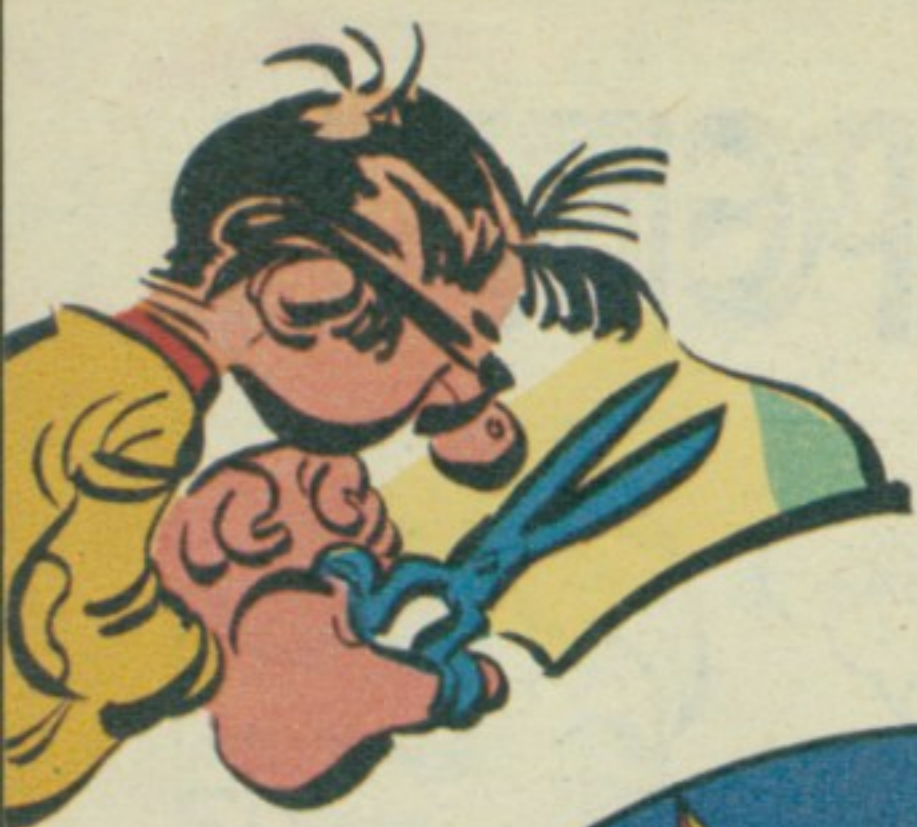
У последње време врло често преко наших радио-станица може се чути Џо Саут, који пева своју композицију „Игре које људи играју“. То је доказ да је ова песма постала популарна међу нашим љубитељима забавне музике. Музички је веома интересантна и лепа. Има нечега у себи што тера да се слуша, још једном, још једном... Џо Саут се овом песмом представља као добар певач, али и као добар композитор. И друга композиција на плочи је његова, а зове се „Огледало твоје душе“. Издавач је „Југотон“. Цена је 8,50 нових динара.

GAMES PEOPLE PLAY

JOE SOUTH

mirror of your mind

3д Бауше СВЕЧКЕ

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉА

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм земље и иностранства. Језик дописивања: српскохрватски, руски и француски. Идем у VII разред и имам 13 година. Хоби ми је скупљање маркица и значака. Зоран Петровић, Булевар Лењина 91/25, Нови Београд.

Имам 14 година и желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље и иностранства. Језик дописивања српскохрватски и руски. Хоби ми је скупљање салвета и разгледница. Вукица Паутић, ЈНА бр. 55, Надаљ.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм земље и иностранства. Језик дописивања српскохрватски, енглески и француски. Имам 13 година, а хоби ми је скупљање марака, разгледница и фотографија глумаца и певача. Свезана Поповић, Браће Вукића 26, Вањалука.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Имам 12 година. Волим забавну и бит музику и навијам за „Црвену звезду“. У слободним часовима сакупљам марке. Корнелија Раичевић, Хајдук Вељка 23, Прокупље.

Имам 9 година и ученица сам III разреда Осн. шк. „Браћа Јерковић“. Скупљам салвете и „Кандит“ маркице. Желим да се дописујем са другарицама из Југославије и СССР. Језик дописивања српскохрватски и руски. Драгана Вуколић, Бориса Кидрича 6/12, Железник.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Идем у VII разред. Навијам за „Црвену звезду“. Хоби ми је скупљање салвета. Љиљана Васиљковић, Вукасовићева 27, ст. 5, Београд, Канарево брдо.

Навршила сам 10 година и идем у 5 разред. Желим да се дописујем с вршњацима широм наше земље. Навијам за „Црвену звезду“, а сакупљам разгледнице и салвете. Звездана Куленовић, Моше Пијаде 10, Приједор.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из целе наше земље. Имам 13 година. Мој хоби је скупљање салвета, маркица и слика глумаца. Себахета Јашаревић, Дечја болница, Ваковићи, з. п. Фојница.

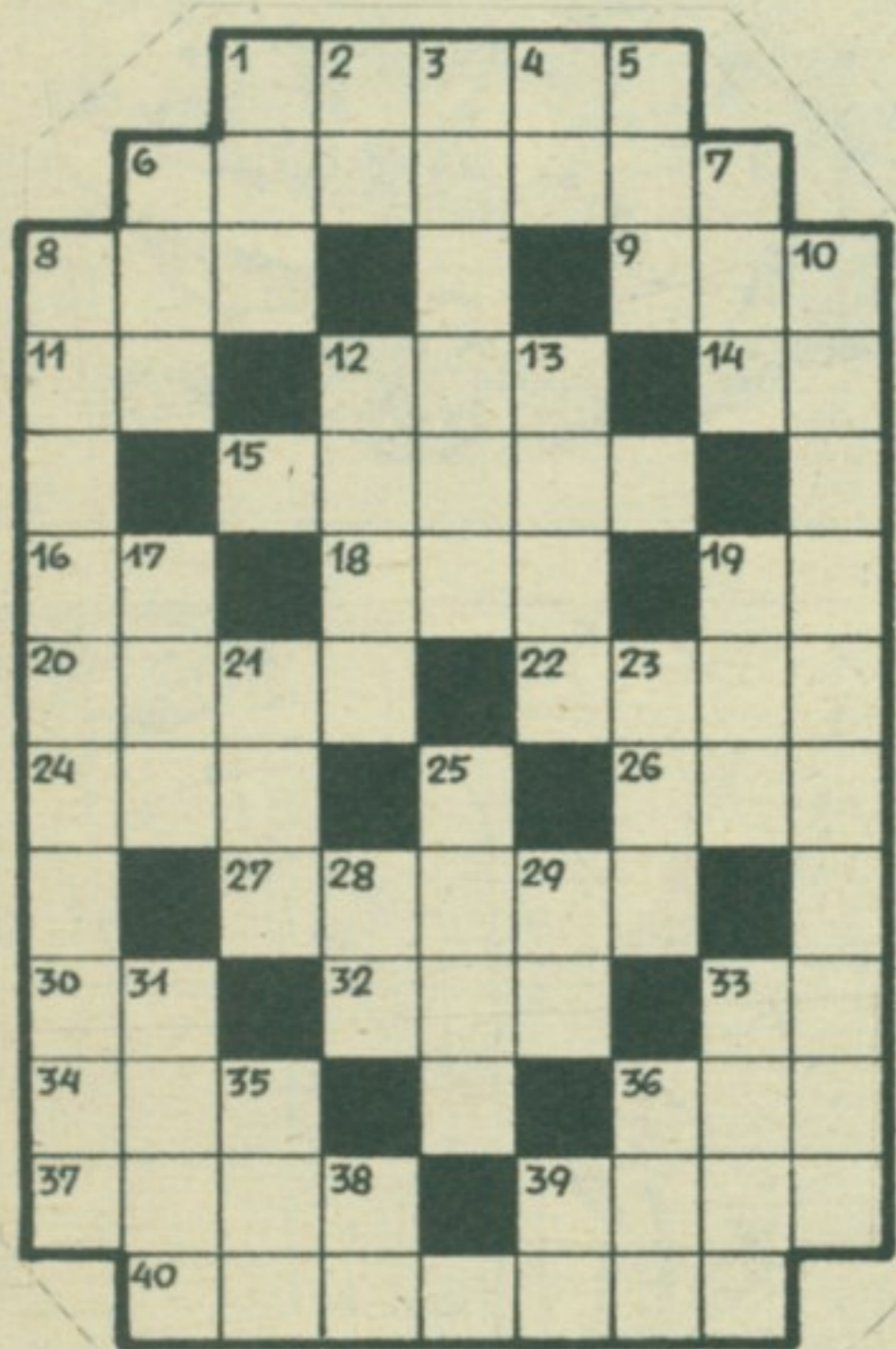
Имам 14 година. Желим да се дописујем с друговима и другарицама широм наше земље. Идем у 6. разред осн. шк. навијам за „Партизан“. Хоби ми је скупљање разгледница и маркица. Желео бих да ми објавите име у следећем броју вашег Забавника. Зовем се Маринко Рагуж, болница Ваковићи, з. п. Фојница.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Имам 13 година, идем у 6 разред осн. школе. Навијам за „Партизан“. Хоби ми је скупљање значака и разгледница историјских. Радивоје Недић, Дечје одмаралиште Ваковићи, з. п. Фојница.

Хтео бих да се дописујем са децама из Југославије. Хоби ми је скупљање разгледница. Заим Арућај, Прерадовићева 20, Суботица.

* укршћене речи *

Водоравно: 1) струјање ваздуха, 6) француски књижевник („Партизан“), 8) ред, 9) кућа, 11) латинска свеза, 12) шумска животиња, 14) предлог, 15) америчка новчана јединица, 16) река у Аустрији, 18) део седмице, 19) музичка нота, 20) наша река, 22) вешта превара, 24) јед-

ноцифрен број, 26) орган чула вида, 27) направа за појачање струје која долази из далека, 30) два суседна слова, 32) наградни пехар у спортским такмичењима, 33) иницијали нашег књижевника („Зона Замфирова“), 34) мочварно земљиште, 36) индустријска биљка, 37) део тела, 39) држава у Африци, 40) тропска биљка.

Усправно: 1) железница, 2) слово латинице, 3) почасни назив, 4) узвик, 5) поредак, 6) легенда, 7) временски термин, 8) роман Бориса Станковића, 10) највећи руски песник XX века, 12) неопходно пиће, 13) немачки филозоф (Имануел), 17) јужно воће, 19) обличје, 21) вртлог, 23) скуп инсеката, 25) удружење, 28) савремени совјетски филмски редитељ (Николај), 29) јуначки спев, 31) стари жичани музички инструмент, 33) дворана, 35) билијарски штап, 36) пролећни месец, 38) показна заменица, 39) лична заменица.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) бор, 4) кош, 7) Јастребац, 10) ага, о, 11) Авр, 12) мр, 13) све, 15) не, 16) беда, 18) клис, 20) Мал, 21) сок, 22) нотес, к, 25) нар, м, 27) сер, н, 29) Лаб, 31) „Травијата“, 34) ра, 35) Уна, 36) Ур, 37) Илок, 39) Дуро, 41) пар, 42) мак.

Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Издаје и штампа «ПОЛИТИКА» Новинско издавачко предузеће Београд, Македонска 29. Текући рачун број 608-1-82-1. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Претплата за нашу земљу: годишња 44 динара, полугодишња 22 динара; за иностранство: годишња 88 динара, полугодишња 44 динара. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1, тел. 22-711.

МИРКО И ЊЕГОВ ДРУГ

Шаљем вам ову шалу и надам се да ће је објавити. Шала би могла да носи наслов „Мирко и његов друг!“

Један борац замолио Мирка да му покаже стране свијета. Мирко му рече: „Пред тобом је сјевер, с десна запад а с лијева исток а шта је иза твојих леђа? Борац збуњено одговори: руксак!!!...“

Фрањо Марјановић
за Ивицу

ул. Мике Дунђа бр. 24
Модрича, БиХ

Као што видиш објавили смо твоју малу шалу. Само молимо те да нам што пре јавиш дописницом да ли си је ти сам измислио. У том случају на твоју адресу послаћемо хонорар од 3.000 старих динара. Ако си је чуо од неког

друга или прочитао у неком листу па нам је препричао — од хонорара нема ништа.

ЈА САМ ХИПИ!

Драги Забавниче
Користим ову прилику да поручим Весни из Сарајева да је њена песма „Ја сам хипи“ дивна и веру-

јем да ће једног дана сама за свој ансамбл компоновати „бит песме“.

Данка Поповић,

С. Вукосављевића 9, Пријепоље

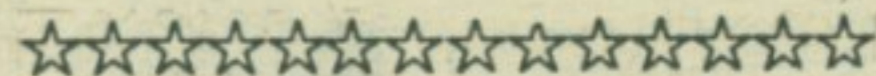
„Једног дана ићи ћу на Месец! Господин Вилсон каже да ће он то да УДЕСИ!“

Охете ли да знате нешто?

Мој Тата каже да ће и обични путници ићи на Месец... РАКЕТОМ! А господин Вилсон, наш сусед, каже да ће он ставити на њу! Права ракета! За Месец! Људи! Одувек сам желео да идем у Тексас, али ово је чак боље! И даље!

Двапут сам се возио воденим бициклом; једном с Татом и једном с клинцем коме је мој Тата платио да ме други пут провоза. Али никад се нисам возио правом ракетом! ЗУУУУУУУУУУМ! Људи! Једва чекам!

А тек што би се моја Мама чудила! Она чак не воли ни да прелазим улицу! Али не би' јој рекао док не стигнем тамо. Могла би да се брине. И могла би да ме не пусти! Али господин Вилсон каже да ће се, ако пошаљу путничку ракету на Месец, постарати да ја будем НА ЊОЈ!

ДА ЛИ СТЕ КУПИЛИ ПРВУ СВЕСКУ ДЕНИСОВИХ АВАНТУРА? АКО НИСТЕ, ТРАЖИТЕ ЈЕ НА КИОСКУ ПО ЦЕНИ ОД 1. Н. Д.

WALT
DISNEY

МИКИ

